

20250507-MvS-Kosmische-BE-raad-slagings-Middelgroot- assemblee-Zwaanshoek-22e-23mei2025

20250507-MvS-1-3-Kosmische BE-raad-slagings-Zwaanshoek met Martijn van Staveren

7 mei 2025

[Muziek: Austria | Band of Brothers – Soundtrack
<https://www.youtube.com/watch?v=L0btMZ03K9A>]

Nou van harte welkom, en bij deze mijn persoonlijke groet aan jou vandaag dat je hier bent. Ik heb niet aan deur gestaan, dit is het moment van de welkom, fijn dat je hier nu bent dit moment die zo ontzettend waardevol is, omdat jij er bent. Omdat jij besloten hebt op je eigen manier te leven. Net als ik.

Omdat je soms noodgedwongen of gedwongen wordt door waar je in terecht bent gekomen, een kwartslag te draaien in jezelf en ook naar binnen toe te keren. Je vragen durft te stellen van waar ben ik eigenlijk mee bezig? En ook, ik weet heel goed waar ik mee bezig ben. Alles is er hè in deze wereld.

We mogen dankbaar zijn dat we zo'n dag als vandaag ons bewustzijn, ik mij bewust ben, jij ook, wij allemaal, dat het leven, het leven wat er geleefd kan worden en het leven wat er inmiddels geleefd wordt, dat dat niet te meten mogelijkheden in zich draagt.

Het is een enorme gebeurtenis waar we hier met z'n allen in aanwezig zijn. En we hoeven niet hetzelfde te zijn, we hoeven niet te zijn zoals een ander is.

Niemand hoeft te zijn zoals ik en ik hoef niet te zijn zoals jij.

Dat maakt ook en houdt ook en behoudt ook dat we van elkaar mogen en ook kunnen genieten. Juist door de uniekheid, juist omdat een ander anders is, juist omdat iemand anders een andere weg naar binnen toe kent. En ook vanuit die weg binnenin weer naar buiten. Het is een moment om bij stil te staan. Telkens weer. Want het leven is kostbaar en het leven is oneindig.

En in de wereld waarin wij nu leven, en misschien herken je dat, is zo nu en dan stilstaan in je eigen dagelijkse reis een geschenk.

Een moment waarin er ruimte, die er al is, zich expandeert. Waarin er meer en vollediger alle ruimte is en kan zijn als je daarin de ruimte geeft om te expanderen. Om te voelen wat deze wereld is. Ja en het moment van bezinning, het moment van stilstaan is ook iets wat we allemaal als mensen in deze wereld ook allemaal werkelijk ook nodig hebben.

Veel mensen staan daar niet bij stil.

En misschien ook dat herken je, dat je momenten in je leven hebt gekend en misschien ook nu, waarin je merkt, hé daar sta ik of, of stond ik, helemaal niet bij stil. Dat je zo nu dan op de rem kunt stappen, en tot stilstand kunt komen in alle gedachten die er zijn, in alle redenen die er zijn bedacht, om daar los van te zijn. Los en helemaal vrij, in dat moment.

Ja, het is echt een beslissing van binnenuit, voor ieder mens, om ook een ontmoeting met andere mensen aan te gaan. Een echte ontmoeting is niet zomaar iets. Ik heb mij daar in deze wereld heel vaak onderzoekend in verbaasd.

Maar ook niet verbaasd, omdat ik ook weet dat dat hier zo gaat.

Mensen stellen elkaar voor, zichzelf voor aan elkaar. Een hand of... en er wordt gezegd wie de één is en de ander vertelt wie de ander is. En feitelijk is er eigenlijk niks gebeurd. Wat is echt in contact komen met elkaar? Waar start dat moment? In het bedrijfsleven ook. Wanneer is een klant een mens? En wanneer ben jij als bedrijf de mens? Alles wordt hier in deze wereld in vormen neergezet.

En we zijn daar als mensheid in gaan geloven.

Wij als mensen begrijpen nu dat we dat niet zijn. We voelen dat.

Maar het wil niet zeggen dat als je dat F[begrijpt met je hart en dat je het voelt, dat je daardoor nooit meer die mechanieken en mechanismen kent. En dat je jezelf af en toe nog steeds voorstelt als die ene persoon die hier een klant is of een bedrijf of een moeder of een vader is. En we zijn zoveel meer. Of dat je inmiddels daar afscheid van hebt genomen van al die modellen. En dat je je gaat voorstellen vanuit het nieuwe model, wat veel vrijer is.

Ja, zo zijn we vandaag bij elkaar om een mogelijke uitwisseling te hebben, een beraadslaging.

En wat mij betreft is dat een mooie dag die we hier nu neerzetten, omdat je er bent. De zaken waar je doorheen loopt, de herkenningen, de licht frequentie van je eigen bewustzijn, het voelende vrije hart, ook het eigen vrije voelend-denken.

Ik denk dat als ik zeg van dat het ons allemaal zo verbindt, en die verbinding die heb ik in mijn bewustzijn nog echt volledig gewoon in mijn besef aan te staan, dat wij allemaal, ieder mens die hier is, iedereen, en over de hele wereld geldt dat natuurlijk, en voorbij de randen van het zichtbare, dat we bewust worden dat het leven vrijheid is en dus ook kan zijn als daarvoor wordt gekozen.

En dat we tot op de diepste lagen van ons zelf durven door te stappen en te voelen waar die vrijheid nog wordt tegengehouden door een gedachte, door een gedrag, door een programma ergens, door iets wat nog behaald moet worden, "er moet nog iets bereikt worden.

Dat ene wat nog even bereikt moet worden". Ook dat kan vertrekken.

Dat verbindt ons, want we doen allemaal precies hetzelfde.

Ik vind het een ontzettende grote ontmoeting hier op de aarde.

En in het ene moment gaat het gesprek en de ontmoeting wat soepeler dan op het andere moment. Dat herken je ook natuurlijk op jouw manier.

Maar ik vind het een ontzettende mooie ervaring om te beseffen dat we allemaal hetzelfde aan het doen zijn, alleen op een iets andere manier.

Maar waar zijn we naartoe op weg? Ik ben er zeker van dat ik je daar tegenkom. En het maakt helemaal niet uit als ik voor de ander een omweg neem of als ik zie dat een ander een omweg neemt ten opzichte van mij. Want ik heb vertrouwen en weet we komen elkaar allemaal op dezelfde plek tegen.

Want er is een grotere bestemming achter dit wat we allemaal aan het ervaren zijn.

We hebben inmiddels in onze eigen dagelijkse bestaanslagen hebben we ook allemaal via thuis, via de dingen die we thuis noemen, woning, kinderen, kleinkinderen als die er zijn, familie, vrienden, relatie, relaties, ex-relaties, hoe je het ook maar wilt noemen, hebben we ook allemaal bestemmingen daarin ook ontdekt. Dus de bestemming kan zijn dat je juist naar de vrijheid moet als je in een verkleefde relatie zit. Dan kan de bestemming zijn dat je dat ontmanteld, dat je in vrijheid komt, in rust, in vrede, in aanvaarding met al het leven wat er op een andere manier te ervaren is, dan kan dat een bestemming zijn, maar er zijn nog grotere bestemmingen daaromheen.

Dus los en open, dingen loslaten met je bewustzijn, en ze open laten gaan, doordat je er niets van wilt, geen bemoeienis, geen interactie, maar open.

Die grote bestemming die verbindt ons, want dat is waar we met z'n allen, dat draagt ieder mens in zich, dat hoef je niet te leren, niemand hoeft dat te leren, er valt hier niets te leren, hier leer je eigenlijk alleen maar dingen af.

Op het moment dat we dat mogen beseffen, dat is nu, dat wij allemaal een grote bestemming in ons dragen en dat dat een gezamenlijk moment kent wat er zich achter het systeem beweegt. Dat is de verbinding die er tussen ons is.

En ik noem het hier nu bewust zo op, omdat we juist in zo'n tijd waarin we nu allemaal leven, we moeten allemaal energetisch de balletjes omhooghouden, in de lucht.

En dat betekent ook gewoon dat je geen balletjes gooit, je gewoon lekker op je matras ligt, of in je hangmat. Maar in zo'n tijd als waarin wij nu leven, wordt er heel veel gevraagd, eigenlijk door onszelf, omdat we nou eenmaal die weg gekozen hebben. We hebben het gezien, niet een boodschap van buitenaf, maar we hebben onszelf weer gezien.

En daar, dat moment dat je jezelf weer hebt gezien, en de reis daardoor heen naar binnen en de ontmoeting met elkaar, wordt in zo'n tijd waarin wij nu leven, heel zwaar beproefd.

En dat woord zwaar kan het zwaar maken. Echter is het niet als het woord zwaar in de energie door mij neergezet.

Het contact tussen ons als collega's.

De wijsheid en de liefde die er in ons hart is. Die is echt nodig, ook deze dag, om met elkaar in contact te zijn en te blijven.

Als er iets gebeurt in deze wereld, buiten onszelf, dan kun je nog zeggen, het zit daar. Als er teams op de aarde ontstaan, die met elkaar vanuit de hartskracht, de liefde en de vrijheid en daarin ook echt met elkaar samen in vibreren. Als die mensen bij elkaar komen en ze gaan met elkaar ook over grotere, grotere, laat ik zeggen, bestemmingen spreken, kosmische bestemmingen, dan zul je ook zien dat er in bijeenkomsten ook 'systemische fouten' tussen aanhalingstekens zichtbaar

worden.

Dus dat er fricties kunnen zijn, en dat hoeft niet onderling als clashes te zijn, maar het kan ook in jezelf gebeuren. En daar zit het voornamelijk ook bij de meeste mensen. De stap die daarop volgen kan, is dat het een clash wordt, of met jezelf, of met anderen.

Laten we ons bewust zijn, dat op het moment dat je weer vertegenwoordiger bent van de wereld van het licht en het vrije hart van het bewustzijn van het zonder spirituele modellen en grote machthebbers om ons heen.

Laten we ons allemaal bewust zijn dat zodra we daar ook met elkaar in bundelen, dat we ondanks dat we dat doen ook op een bepaald veld, in een bepaalde frequentie, nog steeds een onderdeel zijn van het systeem van deze aarde.

Wat er gebeurt is heel veel, en dat is ook waarom ik het heb over die grotere bestemmingen met elkaar, wat er veel gebeurd is dat er via systemische frequenties, via mensen van het hart, met de grootste en diepst liggende gevoelsredenen om met elkaar in contact te komen, dat er juist daar ook die systemische verstoringen ook zichtbaar gaan worden.

Het is nou eenmaal in de frequentie hoe het functioneert en het is aan ons en het is aan jou en het is aan mij om dat zichtbaar te laten worden, er te laten zijn, het te herkennen, het te beseffen. En op een bepaalde manier, het is maar een woord, maar ook een bewondering voor te hebben dat het zichtbaar is.

Dit is niet wat ik meemaak, maar via mij wordt het hier voelbaar.

Via mij wordt het gedacht en via mij wordt het misschien ook uitgesproken en met handelen. Dat je in zo'n moment kunt zien van dit is wat hier gebeurt en het mag via mij omdat ik het ben zich ontknoopt.

Dat is ook de ontlading-kracht die wij zijn.

Wees niet bang voor pijn en smart en al dat soort dingen, wees niet bang voor fricties en contact-verstoringen, wees niet bang of neem niet een houding aan als je elkaar ziet en er is wat tussen elkaar maar stel jezelf open.

Weet dat wij ook ontladers zijn.

Wij zijn het Volk van Ooit, een organische intelligentie en wij hebben allemaal en dat voelen we ook allemaal, dat hoeft je nergens te toetsen, dat kun je direct in je eigen leven zien. Als er ergens spanning is of een verstoring dan gaat die verstoring altijd opgemerkt worden door jou en vervolgens komt hij ook via jou tot ontlading.

Dit is een gereedschap van de hoogste kracht en daar mogen we ons ook even goed bij stilstaan. Daar mag ook wel eens bij gehuild worden, daar mogen ook emoties bij gevoeld worden. En als we elkaar daar nou eens elkaar in gaan ondersteunen en elkaar liefhebben en zien dat wat de ander meemaakt ook een ontlading is op een bepaalde manier en we bemoeien ons er niet mee met ons denken, maar we ontfermen ons over dat moment door te steunen.

Dan zijn we nog een hele stap dieper in onszelf aanwezig, ook als een team in het

moment van nu.
Welkom.

Dit zijn zulke belangrijke stukken. Waarom?

Omdat we in de tijd zitten, wat ik net benoemd, van grotere bestemmingen die zich hier ontfouwen. En via jou en via mij is het niet mogelijk dat grotere bestemmingen zich ontfouwen als ik zelf niet ontfaad.

Als de pijn die er is en ook via systemen zichtbaar worden niet in vrede kunnen worden ontfaden, dat is belangrijk. Ik denk dat iedereen het op een bepaalde manier kan herkennen.

Je ziet ook ik heb in de afgelopen 30 jaar veel onderzoek gedaan door gewoon samen te werken met andere mensen, ik heb dat toen niet een onderzoek genoemd omdat het eigenlijk een soort vooropgezet iets dan lijkt en dat is het nooit geweest, het is gewoon puur louter mijn ervaring, maar ik heb wel, in terugkijkend kan ik het nu onderzoek noemen, heb ik wel gezien dat en dat is ook de reden waarom ik ook zo'n dag als vandaag samen met jou hier kom neerzetten, heb ik wel gezien dat alle samenwerkingen tussen mensen uiteindelijk allemaal gestruikeld zijn omdat dit laatste stuk, het besef dat we ontfaders zijn, dat we elkaars pijn ook ontfaden door er te zijn voor elkaar, dat dat niet kon worden geëigend.

Het werd constant via objectverwijzing naar een ander of een ander systeem toegebracht. Samenwerkingen vielen uit elkaar, veel voorwerk wat er is gedaan viel uit elkaar en uiteraard gaat er nooit iets verloren omdat ieder neemt dat stuk wat er gebeurt is natuurlijk mee in het eigen frequentievel en eigen proces. Dus iets is nooit echt weg. Maar dit is wel ontzettend belangrijk.

[00:20:15 minuten]

Zo ben ik mezelf ook aan het afstemmen, ik ben fysiek eigenlijk best wel moe maar dat is gelukkig niet te zien. Ik ben er gewoon opgezwollen van maar dat is helemaal niet erg ik ben al enkele maanden bezig om allemaal dingen op een rij te zetten. Om te doen waarvoor ik ook ben gekomen. Om het ook echt in te zetten. Dat is ook een timing. Ik ben hier net als jij. Ik kan volledig doen wat ik doe. En dat doe ik ook. Maar ik ben hier niet om te doen wat ik doe alleen. Ik ben hier samen met jou.

Ik ben hier in het besef dat elke dag van ons allemaal in deze werkelijkheid ongeveer dezelfde manier start. En dat we allemaal met ons bewustzijn iets moois met ook de uitdagingen daaraan neer te komen zetten.

Dus ik ben ook bezig en nou ja gister was ik nog tegels aan het sjouwen van 30 kilo per stuk. Dat was dag 3. Dag 1 dacht ik nou dit wordt een halve dag tegels tillen maar het werd toch drie dagen. Maar zo is het al een hele tijd en ik ben heel blij want ik merk dat ik door die fysieke inspanningen..., het land wordt heel mooi.

Ik hoop dat we na vrijdag of zaterdag vanuit [naam provincie] over kunnen gaan naar [naam provincie]. Maar waarom duurt het allemaal zo lang?

Eigenlijk door de dieren.

Want we hebben veel diertjes. In ons omgeving hebben we konijnen, er zijn kippen, er zijn geiten, katten en poes. En die hebben allemaal een welverdiende plek in het land, of waar dan ook. En dat moeten we dus allemaal opnieuw bouwen.

Dus eigenlijk gaat onze verhuizing voor 90% aan tijd gewoon op aan, aan deze prachtige mooie dingen. En gisteren was [naam], mijn biologische zoon, die was die tegels aan het bestraten. En hij heeft het er perfect in gelegd. Ongelooflijk mooi.

Ik zeg, goh joh, wat heb je dat ontzettend mooi gedaan. Het ligt er mooi in. "Ja, daar gaat straks stro overheen". Ja, ik zei, dat weet ik. Ik zei, waarom gooi jij dan niet die meetlat weg om het exact vlak te maken, maar gewoon wat meer zo erin al zal het zo twee millimeter van die kant hoger liggen. Je zegt zelf immers dat er nog stro overheen gaat. Ja, hij zei, "maar ik weet dat. Ik weet het, want ik leg het".

Letterlijk met zijn handen zo over al die tegelnaden, dat het exact vlak ligt.

Waterpas, dat de plasjes precies daar komen en weg kunnen. Precies!

Hij zegt "ik weet dat. En de geiten hebben ook een aandachtvloer nodig".

Ja, dus ik ben ook bezig met allerlei afstemmingen om de grote beraadslaging waar jullie met elkaar zijn aangekomen en alle, laat ik zeggen, bagage, positieve geestelijke bagage die we bij in ons dragen, die we hebben opengelegd en weer voelbaar is om dat bij elkaar te brengen.

Nou en zit daar in [plaatnaam] een gat in de weg al een tijd, een vrij groot gat en ik had al een paar keer gezegd van goh wat gek eigenlijk dat dat gat in die weg zit dat dat daar maar blijft zitten. Wat bedoel je zei [naam]. Ik zei nou dat er eigenlijk helemaal niemand is die in deze wereld, systemisch hier, dus denken, dat er niemand is die gewoon eens een keer de gemeente belt en zegt van er zit een gat in de weg. Ja, ze zegt dat is eigenlijk best wel gek. Dus ik reed met mijn wiel door dat gat heen en toen was mijn luchtvering weer stuk.

Maar ik kwam van de andere kant en er ging ineens een tractor stilstaan.

Dus ik rijd van de andere kant door dat gat heen met zonlichter tegen mijn oog.

En ik zie dat gat dus op dat moment even niet. Ik ben iets anders aan het doen.

En ik ga precies met mijn wiel door dat gat en vanaf de andere kant was het echt een obstakel van heb ik jou daar. Dus bam was het. Stuk. Sjuuww...

Ik zeg ja. Ik denk dat ik zelf degene ben die dat gat gaat melden.

Dit is allemaal bewustzijnswerk hè.

Want dat is alles wat je denkt en alles wat je voelt.

Het zijn allemaal lagen.

Het is onze kracht die we zijn.

Dus ik belde naar de gemeente, ja ze zegt heeft u wat te melden?

Ik zei ja dat dan over dat gat. Dan kunt u dat via de website doen. Ik zeg oh.

Nou ja ik reed er eergisteren en het gat was dicht, ik had niks gemeld.

Ik zei, god zou wel weer leuk zijn als ik daar kom wonen dat er weer allemaal mais rondom het huis komt te staan. Gisteren werd daar ook weer over mais in gezaaid.

Ik zeg, goh wat rijden de auto's hier toch steeds snel.

Gisteren werd aangekondigd dat er een snelheidsbeperking gaat komen.
Ik ging naar de kapper, iets te kort, ik ga daar zitten zegt die man "ik heb jouw tijd niet gezien". Ik zeg dat klopt ik je ook niet. Was je weg?
Ik zeg ja ik was even weg, even in [plaatsnaam].
Oh ja ja dat is eigenlijk heel dichtbij.
Ik was... Ja, ik kom uit Iran, zegt hij. Hij is ongeveer mijn leeftijd.
Ik zeg wat mooi. Ja. Heb je vorige keer ook iets oververteld.
Ja, nou ja, mensen denken heel vaak dat ik Turk ben, maar ik kom uit Iran.
Ik zeg, maar ik heb nooit gedacht dat jij een Turk bent, want ik kan in je ogen zien dat je uit Iran komt. Ja, kan jij zien, hè! Ik zeg ja, dat kan ik zien.
Waar kom je vandaan dan?
Ik zeg, ja je komt uit de buurt van Teheran. Ohooh.
Ik zag het niet aan zijn ogen, maar dat... En we hebben er toch een mooi gesprek gehad. En ik zei net bij de koffie van ja... het was eigenlijk een ruil sessie dus mijn haar geruimd voor alles wat daar dus gebeurde.
En vertelde hij zoveel dingen, hij zegt ja ik was ook nog uhm... en het haar werd steeds korter [gelach].., wil je opscheren?
Ik zeg nee nee... nou je ziet wat er gebeurd is [gelach].
Maar goed, ik was in een gesprek en hij vertelde dus hoe hij hier in Nederland is gekomen in een tijd dat er nog helemaal geen computers waren en geen telefoons.
Hij zeg, joh, wij hebben, ik met mijn vrouw hebben echt ons best gedaan.
Wij kwamen uit een andere wereld.
Vertelde hij hoe die wereld eruitziet. Ik zat daar, ik zat daar. Ik zat niet in Hoogeveen, want daar is de kapper. Ik zat bij hem.
In die, in het oude gedeelte van de stad, in Teheran.
En hij vertelde dus hoe hij hier is gekomen. En dat hij zo hard heeft gewerkt om hier te kunnen zijn. Dat hij het allemaal zelf moest leren en dat hij een half jaar later Nederlands kon spreken. En wat voor tegenwerkingen hij heeft gehad en aannames. Nu nog steeds hoe hij zijn tuin schoon moet houden.
Want hij zei, als mijn tuin iets viezer is dan die van de burens.
Dan krijg ik onmiddellijk gedachten daarover, van die buitenlanders die...
Nou, ik heb inmiddels twee dochters, zegt hij. En ja, dat was met Bevrijdingsdag heb ik de vlag op gehangen, en met dodenherdenking ook.
En mijn dochter zei papa, wat doe jij nou? Waarom hang jij de vlag op?
Jij was toch niet bij de Tweede Wereldoorlog?
Ja, zegt hij, maar dat maakt toch niet uit? Ja, natuurlijk wel.
Je weet toch helemaal niet? Hij zei, maar ik doe dat uit respect. Want ik ben hier.
En op het moment dat ik hier ben, hang ik de vlag uit omdat ik voel dat het voor heel veel mensen van betekenis is en ik voel me ook zo welkom in deze land en daarom heb ik die vlag opgehaald. Dat is gewoon zo hartelijk.
Op een gegeven moment zei hij, ik ben ook nog bij de begrafenis geweest van de paus. Nou, mijn haar was kort genoeg [gelach].
Het was heel mooi, hij is er niet speciaal naartoe gegaan.
Maar ik was toevallig in Rome voor een week, vijf dagen. En toen gebeurde dat en toen kon ik daar nog naartoe. Dus hij zei, het is zo bijzonder om te voelen hoe alle mensen verschillend zijn. Als ik één ding mag zeggen over wat ik heb geleerd in deze wereld door uit Teheran heen te komen en helemaal alles zelf op te moeten bouwen. Ja, hij zegt dat is eigenlijk, als ik in Israël was geboren, ja, dan was ik waarschijnlijk van het Joodse geloof. Als ik was geboren in Nederland was ik

christen geweest, of misschien katholiek. Als ik was geboren..., nou zo noemde hij een aantal voorbeelden op, hij zegt eigenlijk maakt het helemaal niet uit hè, waar je in gelooft, de vorm. Het gaat erom dat je gelooft in jezelf, in wie je bent, in hoe je met elkaar omgaat.

En dan stopte hij ook echt met knippen.

We stonden elkaar gewoon zo aan te kijken via het spiegelbeeld.

Het was een moment gewoon van niets.

Het was gewoon een rechtstreeks verbinding via de spiegel naar zijn boodschap, zijn frequentie van waaruit hij spreekt. Zo mooi. Ja, heel bijzonder.

Nou toen kwam ik thuis en toen was het dak bijna klaar.

Want ik had twee weken geleden gezegd wat ziet dat dak van het elektriciteitshuisje er eigenlijk gek uit. En ja, ik zat met alles lekker aan het opfrissen en de natuur. Dat elektriciteitshuisje van Enexis, dat zou eigenlijk, ja, eigenlijk zou dat dak eraf moeten en een nieuw dak. Dus nou, dat dak was bijna klaar. Ik had niet gebeld.

En twee dagen geleden zei ik, een dag voordat ik geknipt werd, dat zei ik thuis.

Het zou wel eigenlijk mooi zijn als dat elektriciteitshuisje gewoon weggaat, hè.

Want er zit bijna niks in. Dat ding kan ook wel gewoon weg.

En dan gewoon een station daar verderop.

Dus ik zeg tegen die man van het vastgoed verbeterbedrijf, zo heet dat [gelach], nou ik zei en is de verbetering gelukt? Ja ja, de verbetering is gelukt.

Ik zei dat is ook gek hè, over een half jaar staat dat ding hier niet meer.

Wat zeg je? Ik zei over een half jaar staat het hier niet meer, gaan ze hem weg halen. Nou dat denk ik niet.

Ik zei welke bevoegdheid heb ik jou gegeven om te denken in mijn tuin wat hier komt te staan. Toen zegt hij, zo hé wat doe jij voor je werk? Dat was heel leuk. [gelach]. Dus ik legde uit, kwantumfysica, reacties. En toen snapte hij het perfect, perfect. Ja, nou, goed, hij zegt, ik zal me er verder niet mee bemoeien. Toen werd hij geroepen door die jongen bovenop. Toen zegt ie de specie is op. Er moest een betonlaagje op. Ik zeg, zie je wel. [gelach]. Ja, dan ging die dan.

[00:32:00 minuten]

Die grotere kosmische bestemming, dat zijn geen toevalligheden.

We zijn bezig met ons leven opnieuw in deze werkelijkheid te brengen.

Niet om vanuit hier te leven, vanuit het systeem, maar we zijn bezig allemaal op eigen manier, en het is mooi als we elkaar nou eens daar echt in kunnen ontvangen, we zijn bezig om ons eigen, echte leven, het echte leven, niet dit wat hier vol met reglementen regels en alles zit.

Want het echte leven wie je bent, wie je echt bent, om dat hier naartoe te brengen.

Hierheen. Dat is onze missie, dat is jouw missie, dat is mijn missie.

Wil niet zeggen dat we het allemaal op dezelfde manier moeten uitvoeren.

Maar we brengen het hierheen en het is hier gekomen.

Daarom zitten we hier vandaag. Om te kijken wat kunnen we verder uitpakken aan mogelijke inzichten en besefkrachten.

Wat is mijn leven op dit moment aan het doen? Hoe beweegt dat?

Maar vooral ook, en dat is mijn stuk waarom ik hier ook sta, is om nog eens een keer goed te kijken met elkaar. En ik zeg het hardop, niets in mij wil informatie beschikbaar stellen met als doel dat dat gekopieerd wordt.

Sterker nog, als mijn informatie gekopieerd wordt, gekopieerd, één op één

uitgetrokken wordt, dan is het onhoudbaar omdat het alleen bij mij hoort in deze constellatie. Dus dan zal het vergaan, dan zal het verdwijnen en dan komt het er ook niet meer terug, dan zul je weer opnieuw moeten kopiëren.

Wat belangrijk en waardevol is, is dat je met elkaar luistert en voelt van binnen wat dat voor jou betekent, zodat je eigen innerlijke herinnering van binnenuit, met gevoelens, met eigen inzichten, met eigen landschappen, met eigen herkenningen, laat ik zeggen ook met eigen voorstellingsbeelden en gevoelens, vanuit jezelf tot leven komt.

En voor mij is het heel erg waardevol dat ik daar een paar dingen over zeg zodat we in alles wat we nu de aankomende tijden wat we hier op de aarde allemaal gaan meemaken, dat we ons bewust kunnen zijn wat de boobytraps zijn, wat de valkuilen zijn, wat de misleidingen zijn.

Ik noem even stevige woorden want er wordt van alles, alles uit de kast gehaald om hoe dichterbij de mensen in het Land van Ooit komen hoe organischer en volledig organisch je eigen bewustzijn is om daar op een bepaalde manier een afbuiging in te brengen en toch een bepaalde vorm van spiritualiteit terug in te brengen.

Ik denk dat dat een heel belangrijk punt is. Ik heb in de afgelopen vele jaren, net als jij, heb ik hier op de aarde overal rondgekeken en met mensen gesproken. Allemaal mooie mensen en het ging allemaal best wel moeizaam om in contact te komen met mensen die zeg maar lid zijn van een club.

Als het voor andere mensen moeilijk is om met jou in contact te komen, moet je dit ook onderzoeken. Of dat het misschien komt omdat je lid bent van een club.

Dan moet die eruit. Moet. Moet gewoon gebeuren.

Je moet gewoon heel duidelijk optreden tegen jezelf.

Goed voelen, kijken, ervaren. Maak jezelf dan los. Los van alles. Los ook van mij.

Je moet wel je eigen volledig vrije speelveld blijven voelen.

Voor mij is altijd mijn insteek, vanuit mijn hart, altijd om elkaar te ontmoeten en over alle mogelijke dingen te kunnen spreken en door alle mogelijke lagen heen te kunnen voelen om allemaal weer fruitig en fris en krachtig vanuit jezelf, vanuit je eigen frequentie zeg maar naar huis te gaan.

Dus dat je over grote onderwerpen kunt spreken die in bepaalde gevallen ook bepaalde effecten kunnen hebben. Dat je voelt van; hhoew... wat is dit?

Maar dat je het wel in je eigen frequentie kunt dragen en in je eigen frequentie ook gewoon weer verder kunt reizen.

En dat je dus niet die informatie bent geworden.

Waarom ik dit allemaal zeg is omdat, en anders kunnen die beraadslagingen, wat maar een woord is, maar een heel groot diepe betekenis heeft, die kunnen namelijk spiritueel worden bijgestuurd. Ja. En dat gebeurt. Dat weten we allemaal.

Het bijzondere is dat het vaak alleen gezien wordt bij de ander.

Nou, ja. [enige stilte]. Ja. Weet wat je denkt.

We zitten in een hele belangrijke tijd.
Weet wat je denkt.
We zijn in een hele belangrijke periode aanwezig.
Laat je niet afleiden.
Laat je niet misleiden.

Iedere keer als je aan dingen denkt die niet van jou zijn.
Niet te maken hebben met jouw eigen bewustzijn.
Met jouw eigen pad.
Ruim het op. Stop. Stop.
Geen hoofdbrekers meer om wat de andere mensen zeggen.
Als ik dingen zeg en het houdt je bezig, bezig, bezig, bezig.
Weet dan maar dat waar jij mee bezig bent, ik nooit heb gezegd. Besef het.
Schoon. Maak je eigen mooie hart vrij.

Ik ben dus door al die vele mooie jaren en samenkomsten met mensen gegaan.
Niet alleen hier in Nederland, maar ook daarbuiten. En nu nog steeds.
En ik heb gezien hoe moeilijk het is.
Voor veel mensen in dit informatieveld..., geweest.

Dat er een grotere realiteit is.
Die zo ontzettend onthutsend is voor de mensen.
Omdat dat dat een schok is.
Want als dat waar is, dat de hele betekenis van het leven zowel van jezelf als in de wereld waarin je leeft compleet eigenlijk komt te vervallen.

Ik heb gezien hoe moeilijk het is voor de mensen die geloven, geloven, in frequenties geloven omdat ze bij die frequenties trillingen voelen, bij die verhalen, trillingen voelen die prettig zijn. Dus als ik, ga ik even terug naar 2003.

In 2003 werkte ik met een aantal mensen hier in Nederland en buiten, samen, mensen die bezig waren met, en alles wat ik zeg is in liefde gesproken.

Ik heb voor al die mensen net zoveel waardering als voor mensen die met informatie en innerlijke kennis vibreren van Oorsprong en niet uit een gescript verhaal. Dat klinkt allemaal heel oordelend wat ik nu zeg, maar ik kan het even nu niet korter, langer zeggen dan zo.

Die mensen waren bezig met informaties van de Galactic Federation, dus de Galactische Federatie van Licht. Hoe moeilijk het was om te vertellen, om iets te vertellen, niet over die Galactische Federatie, want als er wordt gesproken rechtstreeks over een onderwerp waar mensen heel erg mee bezig zijn, als er rechtstreeks over die onderwerpen wordt gesproken en daar ook boodschappen, verhalen, informatie over wordt gegeven bijvoorbeeld door mij of de anderen, rechtstreeks over die informatie waar mensen juist hun hele systeem op hebben gebaseerd, dus lezen van channelings, lezen van boeken.

Hun hele werkelijkheid van deze derde dimensie is ingericht op de aankomst van

grote Galactische Confederaties met boodschappen voor de mensheid.

Als daar rechtstreeks over gesproken wordt, dan legt dat een energetische dwangontmanteling onder. En dat gaat recht in, recht in tegen de vrijheid van ieder mens om mij heen. Dus ik kan niet dat zomaar, dat kan wel, maar dat is iets wat ik niet doe. Dat doe ik op een andere manier en dan benoem ik het alsnog wel.

Maar ik heb gemerkt hoe moeilijk dat is om daarover te spreken. Hoe moeilijk het is om te spreken over God.

En gisteren toen ik op die stoel zat bij die man, toen keken we elkaar dus in het moment aan en toen zegt hij, wij zijn God. En ik voel het nu weer, zo in de rust. Die man knipt ook heel.., het was gewoon meditatie met zijn handen over mijn hoofd. Ik voelde het hier op mijn borst voelde ik het bewegen. Gewoon omdat hij het zei. Hij zei, hij, hij deze mooie man, die zei dat, zo o-p-e-n. En zo afgestemd.

In dat moment van waarin helemaal niets was, die rust, en hij zegt dat. Ik kwam in kerken, in kathedralen, kloosters en het was niet mogelijk om daarover te spreken. Het is een onderwerp wat natuurlijk heel goed moet worden onderbouwd, energetisch.

En ik wil daar met jullie vandaag gewoon een paar dingen over uitwisselen.

Het is een dag van een beraadslaging waarin we allemaal, en dat kan ook met besef innerlijk in onszelf, in jouzelf. Het kan op alle mogelijke manieren die jij kiest. De enige wie daarover gaat, dat ben jij. Maar je mag ook, net als ik ook, essentieel spreken. Een beraad wat we hier met elkaar vandaag voeren. Waarin je voelt van; dit moet ter tafel gelegd worden.

[00:42:53 minuten]

Ik kom hier niet vandaan.

En eigenlijk ben ik hier ook niet geboren.

En ik ben hier in deze wereld aanwezig, net als jij, om dingen te zien. Niet zintuigelijk met mijn ogen, maar gaten te slaan met mijn frequentie van mijn gevoel. En ik doe dat vanuit mijn begrip van deze wereld, in mezelf, dat we in een wereld kunnen zijn waarin dingen anders functioneren.

Ik heb begrip voor dat er keuzes worden gemaakt die sterk afwijken van wie ik ben. Ik begrijp en ik heb begrip als er iemand in mijn familie of in mijn vriendenkring die ik niet heb, iets tegen me zegt of een beslissing maakt die totaal helemaal geen verbinding heeft met de diepere intelligentie, de diepere kracht als je werkelijk gaat voelen.

Dus je kunt in deze wereld, kun je het werk van thuis eigenlijk alleen puur verrichten door begrip te hebben. En telkens weer heb je dat nodig. Steeds weer zul je het begrip, en inzicht, gevoel, geen woorden, geen gedachten. Los. Dit is wat er nu gebeurt. Dit is wat er is. Heb je nodig in deze wereld.

Want anders word je erin getrokken.

En deze krachten die zijn zo slim, want ze spelen zich rechtstreeks op je beeldscherm af in de vorm van deze realiteit. Binnengedrongen in een gigantisch groot ander experiment.

Samen gebracht de val van de mensheid in een experiment.

Uitgespeeld rechtstreeks op je beeldscherm.

Dus begrip hebben voor de grote verstoring. Zo wordt het hier ook genoemd.

Dit is een sectie met een hele grote verstoring.

Zo slim, dat je het eigenlijk niet eens zou kunnen zien als je er niks van weet want dan denk je, ja, maar dat is geen verstoring, dat is gewoon..., mensen hebben nog wat te leren.

Het is gewoon een leerproces.

Het is het niet.

Nou, ik ben hier in deze wereld ook aanwezig.

Ik kom uit een wereld waarin dus helemaal geen spiritualiteit bestaat.

Helemaal niet. Nul. Alleen liefde, puurheid, eerlijkheid, kracht, een fysiek lichaam, een prachtig mooie realiteit.

Het tegenovergestelde eigenlijk van wat je in deze wereld voelt, als je in deze wereld..., gewoon als je hier nu zit, zoals we hier nu zitten, dat is eigenlijk dat de sok binnenstebuiten zit. Je kunt je lichaam voelen, je kunt je bewust zijn, je bent je bewust van jezelf. Je voelt ook de verbinding met de wereld, dat ieder mens met de schepping bezig is, de creatie.

Ook al is het een matrix, maar eigenlijk voelen we hier bijna niks in verhouding tot waar we vandaan komen, waar ik vandaan kom. En met dat stukje bijna, bijna niets, dat stukje wat er wel is, zijn we ons nog steeds bewust van dat we veel meer zijn dan alleen dit. En als die sok binnenstebuiten gaat, dan voel je, dan is deze wereld in plaats van een dicht gedempte frequentie van heel vaak onbegrip, irritatie, teleurstelling, of dat je eigenlijk weg wil lopen, vermoeidheid, noem het allemaal maar op.

Dan voel je het tegenovergestelde. Dat is een wereld waarin je elkaar voelt.

Je hoeft niet naar elkaar te kijken om elkaar te zien en te kunnen ontvangen.

Het is zo helder en zo schoon. Je voelt de Force, de Kracht van het Leven.

Dat is een vibratieveld wat zo helder is en zo schoon.

Ik lag vorig jaar in de bergen in Zuid-Frankrijk in het water.

En het was zo'n diep vredig moment daar. Ik lag daar in een zwemband en ik ging daar zo door over het water en de vrede, de echtheid, de puurheid en de volledige afwezigheid van al het andere, dat is eigenlijk hoe we ons thuis voortdurend voelen. Geuren zijn krachtiger. Kleuren die er zijn die hier niet bestaan.

We kunnen kleuren ruiken. We kunnen kleuren voelen. En je weet, als je je ogen dicht doet, in welke trilling van kleuren je bent. Dat is een wereld daar bestaat absoluut geen spiritualiteit. Helemaal niets. De mensheid is daar wakker.

En is daar heel sterk. Sterk, liefdevolle, krachtige mensen. Zachte, krachtige mensen. Heel intelligent. Heel warm, open. Een vermenging tussen een hyperintelligentie van wat je hier op de aarde ziet waar een emotie in ontbreekt.

Is daar..., dat is onze emotie. We kunnen alles voelen vanuit het voelende denken. Begrijpen we alles, snappen we alles en we zijn het ook.

Waar je je aandacht op richt, komt gewoon tot je, in jezelf tot leven.

Alles is vrij, alles is open. Er is een levensvreugde, het bestaansbesef wat zo warm is en zo..., energie geeft, dat.., het eten geven bijvoorbeeld..., het voeren, wat dan niet nodig is, want dieren eten allemaal uit zichzelf, maar je geeft ook de dieren die er zijn, geef je ook wel eens iets lekkers, net als andersom, dat wij ook wel eens wat lekkers krijgen van hen wat ze meenemen.

Het geven, het delen, het iets overhandigen, het is allemaal energie, iets weggeven, dat is een explosie van energie en ruimte, op geestelijk gebied en op gevoelsgebied. Er zijn geen goden, er zijn geen systemen.

Er is inzage en begrip, noem het kennis, van waar wij zijn en van waar wij mee verbonden zijn, wat onze taken zijn die we niet hebben gekregen van hogere machten, maar taken die we allemaal in onszelf voelen. Mensen zijn bij elkaar die een bepaald gevoel hebben over een bepaalde taak, over een bepaalde trilling, die mensen komen bij elkaar en daar ontstaan voor een bepaalde periode waarin mensen voelen dat te willen doen, grote werkgroepen in, grote multidimensionale groepen die met die liefde en die inzet om in dat onderdeel te kunnen functioneren ook met elkaar reizen. Het is een wereld van grote kosmische diplomatie.

Er zijn grote harts-diplomaten.

Wij schuwen ook geen gevaar, we zijn ook nergens bang voor.

We beseffen wel dat er grote gevaren zijn, elders. Dat besef hebben we.

Het is een oneindige uitgestrektheid van Leven en vervulling.

Ieder mens heeft een prachtig huis, dat is het huis wie je bent.

Het huis wat je hier moet bouwen en moet zoeken en creëert of niet lukt, dat zijn allemaal herinneringen van thuis. Maakt niet uit of je in een caravan woont of in een heel grote bungalow met vijf verdiepingen. Het gaat om wat je binnenin bouwt. Daar maak je het. En dat zijn, als je luistert naar je gevoel, zijn dat herinneringen van thuis. Mensen hebben een ontzettende ruimte en plezier in hun leven.

Er bestaat geen dood, dus dat woord bestaat daar ook niet.

Het kan daar ook niet worden, even met woord, gedacht.

Het betekent dus dat het woord 'dood' en betekenis van de dood een taal is, een bewustzijn is, van hier. We moeten even gewoon verhuizen in onszelf.

Dat is waar jij vandaan komt en ik weet niet waar jij vandaan komt maar dat weet jij ook. Maar hier in deze wereld, waar we nu zijn, ben jij al lang tegen gekomen hoe jou thuis er qua energie en qua mogelijkheden eruit zou moeten zien.

Dat kan niet missen.

Wat je hier fijn vindt om te doen, waar je hierdoor stroomt, waar je door je hier op de aarde jezelf ontspannen kunt voelen, wat meestal ook weer beantwoord wordt in deze wereld als een veeg om het oor en dan ben je dat weer kwijt.

Maar dat is waar je thuis leeft.

Wij hebben thuis, vanuit de Rijken waar we vandaan komen, hebben we dus totaal geen spiritualiteit, helemaal niets, nul. Nou dat betekent in dit geval, dat alle systemen die we hier op aarde tegenkomen, ik spreek puur vanuit mij en niemand

hoeft het met mij eens te zijn daarom zeg ik het allemaal niet, ik zeg het alleen maar om het te zeggen - te delen.

Het betekent dat alle systemen hier op de aarde, ik ga nu heel zwart-wit eventjes worden. Bewust, bewust in liefde. Betekent dat alle systemen die hier op de aarde zijn. Systemen, modellen, informaties, potentiële slimme programma's, discs.

Hoe mooi de boodschappen ook zijn.

Dat dat potentiële tegenwerkers of afleiders of vangers, bewustzijnsvangers, kunnen zijn om je niet bezig te houden met wat zou het nou eigenlijk aan de hand zijn in deze wereld, als het waar is, waar het nu, wat ik nu vertel, als het waar is wat ik, jij, voel vanbinnen, wat zou daarvan de consequentie zijn?

Wat zou daarvan de consequentie zijn?

Waarom zou ik nog moeten leren?

Waarom zou ik ergens aan moeten voldoen?

[00:55:35 minuten]

Nou, zo heb ik ook met reïncarnatietherapeuten gesproken.

Ik zei, je bent wel therapeut, maar gereïncarneerd ben je niet. Pardon?

En ik herhaalde dat nog een keer.

Dus je moet goed kijken als we het over zo'n beraadslaging hebben, als we het gaan hebben over allerlei grote onderwerpen, en nogmaals het hoeft niet met woord maar het kan ook in onszelf afspelen, als we die kosmische diplomatieke niveau van onszelf uit ons eigen bewustzijn weer naar voren halen en weer naar boven halen.

Dan moet je voor jezelf kijken, als diplomatiek - kosmische diplomaat, moet je voor jezelf kijken hier binnenin of er programma's zitten die we nu niet echt niet meer toe doen. Dat moet je voor jezelf doen, niet voor mij, hoeft niet.

Hoewel voor mij moet je het ook doen, anders kan ik ook niet met je verder communiceren. Want we zitten in grotere bestemmingen en het gaat helemaal niet over mij, ik heb geen autoriteit, ik spreek het uit.

En datzelfde recht heb jij ook om naar mij uit te spreken.

Want we zijn elkaars gelijken. Dus daar moet je goed naar kijken.

Of beraadslagingen, of samenkomsten, of ontmoetingen.

Of intense overleg over de dingen die er gebeuren.

En die er nu nodig zijn om met elkaar in actie te komen.

Om met elkaar neer te zetten. En met elkaar te openen.

Om met elkaar te vullen met bewustzijn of dat werkelijk helemaal schoon is in jezelf. Is het werkelijk helemaal mogelijk om zonder iets van buitenaf, wat dat dan ook is, helemaal in dit moment hier op aarde aanwezig te zijn.

Wat er overblijft is puur je liefde.

Je intentiekracht die eronder zit om samen te werken met ieder mens.

Om samen te werken met elk wezen. Om samen te werken met elke beschaving.

Om samen te werken, ook hier op aarde, in grote, op dit moment, complexe zaken.

Dus ik zei, dat gebouw gaat over een half jaar weg.

En een half uur later werd ik gebeld door de Amerikaanse immigratiedienst.

Om Amerikaans staatsburger te worden. Der in hè.

Het gaat niet om Amerikaans staatsburger.

Daar gaat het niet om.

Het gaat om..., je moet de vormen weghalen. Vormen weg.

Kijk naar frequenties. Kijk naar frequenties.

Alles is trilling. Trilling. Wat is de trilling?

Welke vorm kan de trilling aanbrengen?

Een uur later word ik gebeld door de ambassade in Tel Aviv. [naam] zegt, wat gebeurt er allemaal?

Ik zeg, ja, we moeten eerst nog even een paar tegeltjes snijden.

Ben je er klaar voor of niet? Niet voor mij, hè? Ben je er echt klaar voor, voor jezelf? Ga je er helemaal voor? Ben je werkelijk zo ver in jezelf, dat je helemaal neerzet, vanuit je gevoel, neerzet wie je echt bent?

Breng je jezelf er helemaal in? Of niet?

Twee woorden.

Project Black Box Octopus en Project Starforce.

Ik wil graag meer zeggen. Ik wil graag meer met elkaar daarover gaan communiceren. Maar er zitten her en der nog wat om ons heen hè, dat is niet wie we zijn. Maar er zitten her en der wat dingen om ons heen die de toegang om echt een veld te zijn met elkaar.

Een organisch veld.

Om dat te beletten.

Ik heb in de afgelopen jaren heb ik een aantal mensen gezegd kom maar niet meer. Al met al zijn er twee mensen die mij die autoriteit niet hebben gegeven.

En de mensen die mij die autoriteit wel hebben gegeven, die zie ik niet.

Het gaat niet om de mensen.

Heb je je pak aan met je grote embleem van de plek waar je vandaan komt?

Daar gaat het om. Ik weet al wat ik doe. Jij weet het ook.

Opstaan, aanpakken, schoonmaken en erin.

Nou, het is dus opgemerkt waar we mee bezig zijn.

Dat heb ik al een paar keer eerder gezegd.

Alleen en alleen dit; menselijke bewustzijnskracht.

Dus de autonome kracht van jou. Alleen deze innerlijke kracht.

En dat is een kracht, ik heb het net verwezen daarna, het is helder, zacht en heel krachtig. Alleen het menselijk bewustzijn is in staat, niet simuleren, want ze laten je het anders denken.

Alleen het menselijke bewustzijn is in staat om de parasitaire kracht die in de mens beweegt, eruit te zetten. Alleen de menselijke kracht kan dat.

Dat is waarom ik hier ben. Om ons met z'n allen te herinneren dat er een ongelooflijke ramp heeft plaatsgevonden. En dat die ramp die er heeft plaatsgevonden, niet als ramp gezien mag worden door vele mensen.

En nog een keer, ook door de mensen die ik al zelf hier en ook buiten Nederland vele jaren ontmoet, ik zie dat mensen toch op een bepaald punt de informatie wat we hebben doorgenomen, op een bepaald punt als een mogelijkheid, als een theorie zien, omdat het mijn informatie is die wordt aan-geluisterd en dat is het níet!

Je moet wat je hoort met elkaar en wat je voelt in je eigen leven, moet je in je

eigen bestaan gaan bekijken. Je moet het zien.

Je moet ook eigen onderzoek doen. Hè.

Eigen onderzoek.

Ik heb zelf in deze wereld hier heb ik heel veel mensen ontmoet die door alle mogelijke stromingen zijn gegaan. Door alle mogelijke stromingen.

En uiteindelijk, en vaak ben je dan inmiddels iets ouder dan 60, zo ongeveer, dat is dan zowat het meestal voorkomt, kom je er eigenlijk al achter, wat je altijd al weet van; maar dit heeft een eind, dit verhaal.

Waar ben ik in dit stuk?

Waar ben ik?

Waar beweeg ik?

Waar gaat het hier over mij?

En als je over de grotere werkelijkheid waar we het met elkaar over hebben, als je dat niet gaat doorvoelen in je eigen bestaan, in je eigen leven, in je eigen gevoel, en omzetten vanuit je eigen ervaringen in wat het betekent, dan is het dus een theorie en dan stopt het.

Dan stopt ook deze informatie.

Het is geen informatie.

Dan stopt deze trilling.

En ik vind het helemaal niet erg als alle mensen waar ik de afgelopen jaren mee heb gesproken en mee heb mogen samenwerken, als die allemaal zouden zeggen nou laat mij met die van Staveren.

Ik zou dat helemaal niet erg vinden.

Maar dat is niet waarvoor ik ook doe wat ik doe.

Want het gaat niet over mij.

Het gaat om dat iets omhoog wordt gebracht, iets naar boven.

Dat jij het naar boven brengt wat jij naar boven te brengen hebt.

Dat jij dat doet en dat je met elkaar dat bewustzijn naar boven brengt waardoor je kunt zeggen boem, wij zijn terug.

Wij zijn terug in dit moment van hier en nu.

Wij waren feitelijk nooit weg. Maar wat er ook gebeurd is, nu zijn we er. Hier ben ik en hier zijn wij. En met dat bewustzijn expanderen, een slagkracht.

Een vanuit het hart militaire, hart hè, Levend bewustzijn, ruimte creëren en de parasieten die er zijn, rustig met alle kracht te kunnen verwijderen.

Ik spreek het echt bewust zo uit.

Dit is de tijd waarin wij zitten.

En dit is waarom ik dit nu ook benoem.

Omdat dat, als het niet goed wordt beleefd, dus als je blijft zit hier niet op basis van je geheugen, maar stap fris in dit moment, je zit hier niet bij mij, je zit hier in jouw eigen leven. Je zit in jouw eigen nu-moment. Alles wat er zich in jouw leven aan het bewegen is, aan het draaien is, dit is het centrum moment, jouw plek, jouw locatie, niet bij Martijn, jij. Alles wat jij hier nu aan het openen bent, aan het doorvoelen bent, aan het beslissen bent, aan het herkennen bent, de standvastigheid van

binnenuit, ik ben hier, ik ben er, ik ben er, ik ben terug.

[01:06:36 minuten]

Iemand: Ik ben terug, maar ik raak vaak weg.

Martijn: Ja, dat is precies waar het hier over gaat.

Ik heb eens een keer een ontmoeting gehad met een iets getinte(re) man, jonge man, dat is even in de aardse taal gezegd hè, zo jong was hij niet maar vanuit hier bekeken jong. Net een stukje kleiner dan ik. Hij had een groene kleding aan met zwarte strepen erop. Heel mooi pak, mooie kleding. We keken elkaar aan en we hadden een gesprek. Hij was deelgenoot van een, ik moet even zoeken naar woorden, een inter-kosmische faciliteergroep. Die assisteert bij de weg om, het is niet een weg, het is een trilling verandering, maar ik noem het een weg, de verschuiving om in deze werkelijkheid te komen. En ik keek in die man zijn ogen, ik keek in zijn ogen en ik zag het. Ik zag ze dit doen... [enige stilte].

En ik stond voor hem en ik..., niets in mij wil die kracht eruit halen. Niets.

Want als je dat doet, dan komen ze bij je binnen. Het enige wat ik deed, was het observeren. Ik keek ernaar en ik besepte in dat moment omdat het voelbaar was, niet interpreteerbaar, voelbaar met beeld en alles erbij wie hij is, wat hij doet, wat voor grote persoon hij is op een bepaalde brug in een hele grote militaire beveiligingsgroep en ik kijk naar hem en ik heb zo'n verbinding met hem door gewoon te beseffen hoe hard hij werkt. Dat hij ook een thuis heeft, ik noem het even allemaal in beelden kort hè, dat hij een thuis heeft, dat hij een leven heeft. Net als ik hier op de aarde, hij is elders. Ik kijk naar hem, ik kijk in zijn ogen en hij kijkt mij aan. In dat besef dat ik naar hem keek, zag ik die ogen zag ik dit doen. In de ogen zag ik dit gebeuren. Dit. Hop, der in en eruit.

[Martijn maakt een handgebaar beweging die door iemand uit de zaal omschreven is als;

"Martijn pakte zijn hand, legde zijn vingertoppen tegen elkaar, maakte zijn vingers weer open en bleef deze beweging herhalen. Daardoor werd het een soort pulserende beweging van open en weer dicht. Naar voren en ook weer iets naar achteren. Zoals een kwal beweegt in het water of een anemoon die opengaat. Door deze beweging in de ogen van die man waar te kunnen nemen kon Martijn door die beweging in die ogen doorreizen".]

En ik keek zo door hem heen, naar hem toe wie hij is. En daar was hij. Boem. Paf. Naar binnen. Ik wilde helemaal niet naar binnen. Ik kon naar binnen omdat hij in het veld waarin hij zat toegang gaf. Door alles heen. En ik keek naar binnen en toen hadden we contact. En wat ik voelde was een niet te beschrijven liefdesband. Zo, vanuit mijn hele gevoel, ging helemaal open, helemaal open en het was maar misschien drie seconden. En in dat moment trok het weg.

Iemand: [niet hoorbaar]

Martijn: Jij bent dezelfde liefde als ik. We moeten het, ik zeg het woord moet, maar het moet niet als een opdracht. We moeten dingen horen van elkaar, we moeten elkaar uitnodigen in het verhaal en de ervaringen. Want dat is wie we zijn. Door je te verbinden, ervaar je ook wat de ander kan ervaren. Wordt de informatie, wordt vloeibaar, dan kun je het voelen. Komt het ook tot stand. Dat is ook waarom we ook op de aarde allemaal ontmoetingen hebben. Ik ontmoet andere mensen omdat je het fijn vindt, ik ga uit van het voorbeeld dat het fijn is ga ik uit, dat je het fijn vind dat het een waarde heeft om bij die andere te zijn. Door bij die andere

mensen te zijn voel je dat het gebeurt. Dan kun je op je fiets naar huis gaan en denken goh wat hebben we nou eigenlijk gedaan. Maar dat is het niet je weet er is van alles gebeurd buiten het fysieke veld om. En jij hebt dezelfde liefde en bent dezelfde liefde dan ik.

Iemand: [niet goed hoorbaar] [...?] Maar jij hebt wel de informatie die ik wil.
Martijn: Ja.

Iemand: En daarom ben ik hier onder andere.

Martijn: We zijn hier om die informatie bloot te leggen. Kom maar op dan. Het hoeft niet nu hè, omdat ik het nu zeg. Maar dit is wat het is. Doordat jij er zo zuiver hierover uitspreekt, kan dat ook met elkaar in openheid, want dat zijn allemaal fragmenten die er zijn bij ons allemaal, kan het worden besproken, kan het worden gevoeld, kan het tot leven worden gebracht.

Iemand: [niet hoorbaar]

Martijn: Ja ik heb hier nog één microfoon, ik heb er straks een tweede microfoon bij.

Iemand: [niet hoorbaar]

Martijn: Je hebt last van je stem, dus dat wordt lastig.

Iemand: [lacht]

Martijn: Oh nou kan het toch. Ja, ja.

Iemand: [niet goed hoorbaar] [... ergens zijn waar ik niet wil zijn..., stappen maken..., en voorzichtigheid eraf]

Martijn: Alles is..., ik hoor je en ik voel je wat je zegt. Kijk, om een blik te openen heb je een blik nodig wat dicht is en een blikopener en een persoon die snapt hoe die blikopener werkt en ook indruk en dan draait. Dat is eigenlijk wat we doen.

Wat wij doen op dit moment is die weg die jij zegt, vanuit je gevoel, openen, benoemen en niet voorzichtig, maar gewoon boem! open en blik op de kop zetten en ernaar kijken. Die sessie die is heel organisch. Wat wij de afgelopen paar jaar nu hebben gedaan op de aarde in het geheel is gefragmenteerd dat blik openen.

En ik vertel niet voor niets over de immigratiedienst iets..., iets.

Dat gebeurt omdat jij het bent.

Ieder mens die hier is, op dit moment hier, en alle mensen die met jou verbonden zijn, de mensen waar ik mee verbinding heb, en alle mensen waar jij mee verbonden bent, al die verbindingskracht, alles is op bewustzijn gebaseerd, is energie, frequentie, is intelligentie, vibratie, manifestatie aan mogelijkheden, dat is iets wat je moet opbouwen.

Je krijgt namelijk in deze wereld, je kunt alles voor elkaar krijgen.

En je krijgt hier in deze wereld zaken voor elkaar als je samenbalt, als je samen werkt. In jouw bewustzijn is een krachtige mee-beweger dat die dingen daar gebeuren. Ik heb het nu over het kosmische human body field.

Ik ben jouw verlengstuk en jij bent mijn verlengstuk.

Dus wij zijn het al aan het doen.

Het is niet voor niks dat ik daar net iets over heb gezegd.

Ik moet heel voorzichtig zijn in wat ik zeg. Omdat ik weet dat als ik ga spreken over een aantal dingen, ik wil over heel veel dingen, dat ga ik ook doen.

Ik ga heel ongenueanceerd met de nodige nuance spreken.

Maar over een aantal zaken kan alleen gesproken worden als er echt veiligheid is. Echt veiligheid. Veiligheid betekent voor mij dat er informatie wordt neergelegd in het veld. Boem! ik vertel dit.

En dat daar niet een hele strijd over wordt uitgevochten over wat ik daar zeg.

Of dat wel of niet waar is, of dat wel of niet kan. Nou tot nu toe kan dit allemaal wat hij zegt. Hoewel, op een aantal dingen ben ik het er al niet mee eens. Prima. Maar het kan daardoor ook niet omdat ik het er niet mee eens ben.

Nou, dat laat ik tot zover dan ook allemaal gebeuren.

Maar wat hij nu aan het zeggen is, is toch wel bewijs dat hij volslagen idioot is.

Dat niveau gaan we dus in.

En iedereen die hier is, kan dat. Maar let op, er zal in het systeem waarin we zitten over gevochten gaan worden. Het is niet mijn eigen [doen?] wat ik vertel.

Dingen die ik meemaak is niet van mij per se. Het is alleen het verlengstuk van jouw bewustzijn omdat we airlines zijn van elkaar op het niveau van de goddelijke kracht. Dat is vanuit de wereld waar we vandaan komen is dat gesneden koek.

Als je in een wereld komt waarin vergetelheid is, waar andere regels zijn opgesteld en ook allerlei andere idealen worden nagestreefd, waar allerlei andere standaarden worden gehanteerd, van wanneer ben je succesvol, wanneer doe je ertoe, is het leven zinvol of niet, heeft het zin of niet.

Als wij in zo'n werkelijkheid terecht komen, noem ik het nu maar, of andersom, dat zo'n werkelijkheid in ons wordt gevoegd, dan zul je, als je bent geïsoleerd geraakt, en dat is wat onze oer-kennis in ons is, zul je door vriendschap met elkaar te sluiten, door in waardigheid en respect met elkaar te gedijen, door gewoon te luisteren met je oor en met je hart naar wat de ander vertelt.

De ander vertelt mij een droom, kan ik denken, oh ja wat leuk dat jij dat hebt gedroomd. Weet je wat dat betekent wat je heb gedroomd? Inmiddels ben ik dus al de informatie van de droom kwijt. Want het komt naar mij toe en het verhaal is informatie, is bewustzijn. En komt in mij terecht, wordt geobserveerd en heeft een bepaalde betekenis.

Maar onze oer-kennis van onszelf is dat we door vriendschap te hebben, door met elkaar in overeenstemming te zijn, door die ruimte te hebben die je met elkaar kunt voelen, dat de Force in onszelf tot leven, dat de kracht in onszelf tot leven komt, dat die kracht met elkaar tot leven komt, dat komt een Collective Force komt tot leven.

Onze kracht is altijd geweest, en als je in een wereld bent waar allerlei andere

regels zijn, dat je elkaar, ELKAAR kunt zien als het verlengstuk van jezelf. TAAL. Dat je zegt, via dit momentum van het ogenschijnlijke 'ik ben dit' en hier stopt mijn hand aan het einde van deze arm, omdat het fysiek zo is, is datgene wat ik voel wat er moet gebeuren, en dus ook ik doe, tot uitvoer gebracht via hem of haar. Dat is de Collective Force.

Maar daar liggen de spirituele modellen onder.

En die moet je heel goed beseffen. Dus wat wij doen is een enorme doos van Pandora openen. En de doos van Pandora die is zo groot, die is gewoon schokkend.

En op wereldniveau, op het gebied van kunstmatige ontwikkelingsprogramma's die [enige stilte] eigenlijk al gestopt zijn omdat AI zichzelf aan het ontwikkelen is. Ruimtevaartprogramma's, massabewustzijnsbeheersingstechnologieën, contact met diversiteit aan beschavingen die wij hier op de aarde aliens noemen, maar zeker niet allemaal aliens zijn. Ook menselijke en andere wezen uit niet aliens, maar echt koninklijke rassen zijn. Dat is wat er op dit moment allemaal aan..., het is open.

We hebben een chaos in de wereld op dit moment, die zeer welkom is, die zich nog verder zal ontbranden. Gecoördineerd met een gevolg op wat jij doet, wat jij allemaal doet in je leven, wat jij voelt. Je stelt met jouw bewustzijn eigenlijk constant alles ter discussie. Overal kijk je doorheen. Is dit wel waar? Klopt het wel? Wat voel ik hierbij? Is dit inderdaad een bad guy? Boem! Ik kan de vrijheid van die persoon voelen. Wauw! Dus alles wat ter discussie wordt gesteld door de ontlanders en de creators, veroorzaakt chaos. Dat is waar we nu mee bezig zijn.

Er is een enorme beweging gaande op de onderwerpen die direct te maken hebben met de invasie in het menselijke bewustzijn van Oorsprong. Die doos van Pandora, die is open. Er wordt nu op bepaalde locaties op de aarde openlijk en vrij uitgesproken over deze grote onderwerpen.

Doordat er andere politieke stromingen zijn wat niets met de politiek te maken heeft. Geen voor- of afkeur, geen links of rechts. Het gaat om de verwarring. Weet je nog het woord verwarring? Het staat in bepaalde geschriften.

De verwarring die zo nodig is.

Want als er verwarring is kunnen mensen tot zichzelf komen.

Door in verwarring te raken krijg je ook een... [Martijn maakt een diepe in- en uitademing] krijg je een ander bewustzijn.

Kun je een diepere laag in jezelf voelen, dan stap je voor een groot deel of helemaal uit het denkprogramma. Dat is wat er nu aan de hand is. En om die doos in één klap open te leggen. Dat doen we dus met elkaar. We hebben dat gefragmenteerd gedaan. Niet iedereen heeft dat precies zo kunnen waarderen of willen zien. Kunnen beseffen. Je kunt bekritiseerd worden. Jij of ik. Maakt allemaal niet uit. Maar het is wat we doen. We zijn een team.

En vandaag hebben we als beraadslaging om daar gewoon open in te zijn. Om ook te kijken wat speelt er dan nog. Wat heb ik nog meer nodig? Ook vanuit mijn denken. Dat je kunt vanuit je denken, wat een onderdeel is van je voelen, zelf

denken is je eigen bewustzijn, wat heb ik nog nodig, wat moet er worden aangeraakt, wat zie ik op dit moment gebeuren, maar ook een moment om stil te staan, een besef te hebben met elkaar, dat waar we nu in terecht zijn gekomen, zowel in je privéleven als in het grote planetaire geheel, welke kant gaan we uit?

Komt mijn woord 'onderhoud'. Je moet het wel onderhouden, je moet het onderhouden. Dus de veranderingen die zich afspelen, de veranderingen die er zijn, dus ook de mogelijkheden die je ziet van wauw, hier gebeurt dit of hier gebeurt dat, daar kan dat en dat vanuit voortkomen.

Dus dan niet als de beste stuurder staan aan de wal en op de afstand gaan kijken, en nou eens kijken wat andere mensen gaan beslissen in de wereld.

Maar te zien van; wacht ik ben er.

En ik zei, ik ga nooit meer weg.

We zijn er hoor, bijna. Ik haal het woord 'bijna' weg, maar om eventjes te voorkomen en niet te voorkomen dat de doos van Pandora knalt, moet ik toch eerst nog eens zeggen wees je er bewust van dat de dingen die gezegd gaan worden met elkaar, en ook zichtbaar worden met elkaar dat die niet onder vuur komen te liggen. Je hoeft mij niet te sparen hoor. Het zou niet zo mogen zijn, vanuit onze binnenkant hè, zou het zo niet mogen zijn dat als ik iets onmogelijks zeg wat algeheel aanvaard in de maatschappij van de 3D-dimensie onmogelijk is, zou niet zo moeten zijn dat ik word gespaard omdat ik Martijn van Staveren heet.

Het zou moeten kunnen worden geaccepteerd als een mogelijkheid, omdat het gewoon een mogelijkheid is. Daar gaat het om. Dus de boodschappen moeten niet gebracht worden door een boodschapper die krediet heeft, want dan zitten we dus in een kult. Dus die boodschap die is bij jouw buurman of buurvrouw, die ook een soortgelijk of iets anders vertelt, moet ook worden aanvaard en niet worden bevochten. Dus we staan voor een deur en die deur die staat open. En daar kunnen we in. We kunnen naar binnen. Er is uitnodiging. Direct uitnodiging om naar binnen te gaan

Iemand: Ik heb heel veel te vertellen. Ik weet niet waar ik moet beginnen.

Martijn: Ja, daar kan ik je niet in helpen.

Iemand: Nee, ik ben even aan het zoeken.

Martijn: Als je wat wilt zeggen, mag jij even hier komen. Als je niet hier wil komen dan kom je niet maar neem dan de microfoon mee. Ja, die heb je nu.

Iemand: Er zijn verschillende dingen die ik eigenlijk wil zeggen.

Martijn: Kom maar hier.

Iemand: Ik ga wel even zitten. Ik begin met degene die het laatst aanraakt in mij, die ik ervaren heb in mijn eigen leven. Dat is dat ik heel erg bezig ben geweest met de breinen die in ons zitten en dat ik ineens voelde ja die breinen die zijn geprogrammeerd. Dat weet ik, maar ik voelde ook dat wij dat helemaal kunnen veranderen. En daar was ik gewoon in heel veel stukken in bezig met mensen die ik fysiek ken en waarvan ik voelde van; oh dat is diegene niet, die is het niet. En die kan het zomaar, kan alles omgedraaid worden.

En er was een moment dat ik dat zo heel duidelijk voelde. En ik kan niet eens duidelijk zeggen hoe dat zich allemaal in mij tevoorschijn kwam. Niet het goede woord maar bewoog, in mij bewoog. En een dag later belde ik iemand op, daar en die vertelde ineens dat haar zoon, die van alles en nog wat meemaakte, waarbij het echt niet goed ging, ineens zei tegen zijn moeder het zou zomaar ineens allemaal om kunnen draaien. Dan is het er allemaal niet meer.

Dat is eigenlijk het eerste wat ik wil delen omdat alles gewoon echt allemaal weg kan. Het tweede wat ik wil delen is dat ik best wel even een fysiek moeilijke en psychisch moeilijke tijd heb gehad en dat de afgelopen tijd veel is gebeurd waardoor mijn hartslag enorm omhoog is gegaan en normaal kreeg ik hem naar beneden maar nu niet. En ik lag vannacht, nee ik moet nog even iets te voor vertellen. Ik logeer ergens tijdelijk en ik zag een boek liggen die ik al heel lang wilde lezen dat was van John E. Mack en dat gaat over buitenaardse ontvoeringen 'abduction' zoals hij dat schrijft. Het is een Engels boek en ik ben dat gaan lezen en de eerste twee hoofdstukken kwam ik bijna niet doorheen. Engels is best lastig om dan weer ineens in je op te nemen. En daarna begon ik te lezen en er gebeurde zoveel, want ik herkende heel veel. Ik herkende zoveel over wat daar opgeschreven stond. En, kijk, hoe ga ik die het beste aanvliegen... Ik moet even stil zijn. Ik herkende slaapverlammingen. Het misbruik. En wat ik ook las in het boek was die gedachtegang die zij hebben. Want zij denken in jou. En ineens herkende ik hoe alles hier zo functioneert in die gedachtegangen. Die gedachtegangen die zij brengen in jou. Waardoor jij denkt dat jij denkt. Maar zij denken - jou. En hoe belangrijk het is om dus je eigen denken te hebben. En dat besepte ik me zo enorm de afgelopen dagen, ondanks dat mijn hartslag heel hoog was. Besepte ik hoe belangrijk het was dat dat denken in ons echt totaal niet van mij is. Totaal niets. Alleen als ik zelf denk, dan pas ben ik er. En dat is een enorm iets in mij dat ik vannacht in mijn bed lag met een enorm hoge hartslag. Ik dacht nou het zou kunnen zijn dat ik doodga. Maar ja, daar ben ik. Het enige wat ik kan doen is mijn eigen hart voelen. Ik ga mijn eigen hart maar voelen. En ik ben mijn eigen hart gaan voelen en gaan voelen. En ik werd rustiger en rustiger. En op een gegeven moment, als ik dood ga dan ga ik toch dood, het maakt me eigenlijk helemaal niet meer uit. En zo lag ik daar met mijn hand op mijn hart. En ineens voelde ik, oh ja maar ik leef eigenlijk gewoon, ik ben eigenlijk degene die hier bent. Ik ben hier. Ik ben hier. En ik voelde ineens, ik voelde echt, ik leef. Ik leef. Eigenlijk leef ik nu gewoon helemaal. En toen voelde ik, toen sprak ik het ook gewoon uit; ik leef, ik leef, ik ben hier en ik leef, ik ben hier en er draait iets enorm in mij om, iets enorm, dat ik ineens echt voelde oh eigenlijk is alles hier, en dat hebben jullie, heb ik al 10.000 keer gehoord, alles is hier omgedraaid. Maar ik besepte het mij toen was, alles is hier werkelijk omgedraaid. Het is zo'n diep beseft in mij. Alles is hier omgedraaid.

Alles is hier anders. In alles wat we doen, is alles anders. En ik wou het gewoon zo graag delen, omdat ik het zie hoe belangrijk het is dat die gedachten niet van ons zijn. Echt niet. En dat wij het hier helemaal samen kunnen doen met elkaar en ik voelde het toen ik hier binnenkwam voelde ik ineens een heel ander veld. Laatste keer dat ik hier was had ik zoiets van ohw ik kan er niet meer in zijn in het veld van hier, ik kan er niet meer in bewegen en ik voelde toen ik hier binnenkwam ja ja het is er weer. Ik kan het weer, ik kan die samenwerking helemaal aan. Ik voel het gewoon dat we dat allemaal met z'n allen kunnen. En dat wil ik gewoon nog even

delen. En ik wil het ook nog over God hebben. Nog een klein stukje dan over God. Want ik ben daar, ik luister nog wel eens naar opnames. Waarin jij had verteld dat ze bezig zijn achter de schermen over dat ze hier een fysieke God willen creëren. En toen had ik zoiets van, oh, ik ben benieuwd hoe ze dat gaan doen.

Ik zie wel dat er heel veel mensen bezig zijn met te geloven in God, maar er zijn er ook heel veel die dat niet meer doen. Maar ik zie nog die vastigheid in de mens die daar nog wel in gelooft. En dan denk ik twee jaar geleden ben ik in een groepje geweest van allemaal mensen die met elkaar zoiets hadden van ja, het hele corona gedoe en bla. Dus ik dacht nou ik ga er toch maar even heen.

Ik ben er heen gegaan en ik kwam op een gegeven moment in gesprek met een vrouw die echt helemaal in het geloof was. Prachtig mens, echt een heel mooi mens. En ik zag de liefde in haar ogen. Maar ze was ook nog helemaal in de gedachte van dat er een God was buiten haarzelf. Terwijl ze eigenlijk alles al van binnen voelde. Ik voelde dat ze van binnen alles al aan het... Zij was eigenlijk zelf meer een God, maar ze dacht nog dat God buiten haar was. En ik was met haar in gesprek geraakt en ik had zoiets van, ik voel eigenlijk dat ik zelf God ben. Wij zijn eigenlijk zelf de goden hier zo. Dus ik geloof niet in een God hier binnenin in een God die buiten mij is. En we hebben echt een heel mooi gesprek gehad zonder een crash of dat het niet lukte. We hadden echt zoiets van, dit is mooi gewoon dat we met elkaar in gesprek zijn en ik heb wat aangehaakt bij haar. We zien het wel en dat is twee jaar geleden. Maar ik denk dat het belangrijk is dat we met elkaar gewoon in gesprek gaan zonder iemand af te wijzen daarin. Nou, nou is het genoeg.

Martijn: Wat, wat, eh..

Iemand: Oh, je wilt nog even wat vragen.

Martijn: Ja, je mag wel doorlopen. Wat maakt dat je nu stopt?

Iemand: Dat het even te veel is. Even wachten. Ik kan het misschien wel even...

Martijn: Wat is het dat maakt dat wij stoppen?

Iemand: Ik zit hier al zo lang.

Martijn: Zou je dat ooit zelf denken?

Iemand: Nee, misschien niet.

Martijn: Der verandert iets in de gemoedskracht hè. Je bent iets aan het vertellen en dat laatste stukje gaat dan sneller. Het hoekje om.

Iemand: Ja.

Martijn: En er is alle ruimte voor iedereen om er in ieder geval in gemoedskracht helemaal te zijn. Het is voorbij, we zijn er.

Iemand: Ja, we zijn er. Nou stop ik wel. Ik voel echt dat ik nu moet stoppen. Ja, dank je wel.

Martijn: Ja, maar we gaan zo eventjes een pauze houden. Een beetje koffie- en theeleute enz. Nou die bewaarde ik dan nog, het is niet nieuw, maar die bewaarde ik eventjes bewust voor, voor de pauze.

[01:37:18 minuten]

Mijn voornaam is Gerowit, dat is mijn originele naam. Ik ben 100% van op de hoogte van dat deze wereld waarin wij leven, dat dat een frequentieveld is wat letterlijk gezien kan worden als een gevangenis. In deze wereld is het verschrikkelijk ongewenst om daarover te spreken, juist tegen mensen, net als ikzelf, die zoveel liefde zijn, dat dat niet waar kan zijn, dat als je liefde voelt, dat het in de omgeving kan plaatsvinden waarin er een frequentie afbakening is.

Zo ben ik hier ook gekomen in deze wereld, door de bubbel heen zeg maar. Een zeer geavanceerd systeem wat bestaat acht (8) verschillende lagen, hele communicatie trillingsvelden. Elke laag is een oorzaak en gevolg taal-veld. Daardoorheen, aanwezig in deze wereld, begint deze werkelijkheid te draaien.

Ze zijn daarvan op de hoogte. En met 'ze' bedoel ik, om de doos van Pandora aan te spreken, door de grote UFO-onderzoeken die er de afgelopen j-a-r-e-n hebben plaatsgevonden, zijn er toch echt wel flink wat mensen die heel moedig zijn binnen het fenomeen UFO's en objecten die verschijnen, mensen die tegen hun wil in worden meegenomen, vreemde onlogische en voor de mensen op aarde bijna geen betekenis hebbende ontmoetingen, dan moet je maar interpreteren wat zo'n ontmoeting is.

Waarom niet gewoon duidelijk communiceren?

Er is heel diep onderzoek naar gedaan en het is ook bekend.

Het is bekend dat deze wereld in een bubbel zit wat een nawee is van een hele grote Galactische oorlog die er is geweest, waar Gaia, de oorspronkelijke aarde, bij gevallen is.

Dus er zijn hier dingen op te ruimen.

Dat noemen we dus de matrix waarin we in zitten.

Ik zou daar met elkaar gewoon het besef verder in willen laten groeien, zodat er een einde kan worden gebracht aan deze totale onnodige en zinloze situatie.

Het is zelfs nog zo dat de krachten die erachter zitten, de militaire genootschappen die achter dit embargo zitten, zichzelf eigenlijk ook geen mogelijkheid hebben gegeven om het op te heffen.

Dus ja, om het op te heffen.

Dat komt door de voortdurende loop die eraan vast zit en wat eruit gebeurt.

De energie die wij met ons bewustzijn scheppen, dus door zelf te voelen.

De informatie die daar, de trillingen die daaruit ontstaan, dat zijn organische trillingen. Heel veel is dat via angst wordt dat gebouwd.

Mensen die angstig zijn, emoties die angst worden genoemd, die hebben in potentie gewoon dezelfde kracht als liefdevolle frequenties.

Het zijn beide emoties en er worden zoveel angsten, daar werd ook die Galactische oorlog eigenlijk hier op Gaia op losgelaten.

Gaia was één van de grote, één van de 331 planeten, grote planeten, die werden aangewezen door de grote militaire opperbevelhebbers van onder andere de Orion-werelden als energiegeneratoren.

En de energie die jij schept, dat kunnen mensen voelen hè, dat je negatief geladen

bent, of mensen voelen hé je hebt heel veel warmte en liefde om je heen, beide is waarneembaar, is voelbaar.

En die trillingen, die zitten nu in een systeem, zijn in een systeem, dat is een heel groot netwerk van waar onder andere Reptiliaanse groepen achter functioneren.

Dat is een heel groot, ik zoek even naar vergelijkbare woorden net als die hier op de aarde, dus dat is een energienetwerk zoals..., dus Enexis. Ja.

Op kosmisch niveau is het een heel groot netwerk van energie.

Dus op het moment dat het wordt gestopt, laat ik het plat zeggen, er is een behoefte aan, achter de schermen, om zich terug te trekken en Gaia los te laten. Dat is eigenlijk al een hele tijd.

Alleen niet vanuit liefde, laat ik dat even heel duidelijk zeggen, niet vanuit liefde, het is een strategische set.

Maar wij moeten dat van binnen eigenlijk, we moeten het stoppen, we moeten het onderbreken als het ware.

En toen ik dus begon te spreken daarover, ik was nog maar een heel klein kindje toen ik daarover sprak. En ook met alle spirituele bijeenkomsten en mensengroepen. En toen werd dat weggezet als een idioot iets, als een verhaal van kletsboek en onmogelijkheid en schizofrenie of psychopathie.

Nu is dat bekend.

Door bepaalde ontdekkingen, via bepaalde technologische scannersystemen, is vastgesteld waar de locaties zitten op de aarde die dit frequentieveld in stand houdt. Dat is bekend.

Door middel van nieuwe technologieën voor de aarde, wetenschap hier, worden er metingen verricht, worden er metingen vanuit buiten de aarde, wij noemen het buiten de aarde, het hoort gewoon bij de aarde, worden er metingen verricht waarin gezien wordt dat er op bepaalde locaties op de aarde energie zuilen zijn, trillingsvelden zijn.

En ook in kaart is er gebracht dat de aarde onder een soort koepel van een gevangenis zit waar je niet doorheen kunt komen.

Iemand: Een soort HAARP?

Martijn: Een soort HAARP. En dat zijn wetenschappers die dat hebben blootgelegd.

Iemand: Het zit toch ook hier in je lichaam?

Martijn: Uhm. Het zit., omdat je in deze frequentie leeft. En wat wij doen, en dat is ook vanuit waar., de link is met de wereld bij de militaire veranderingen, en er gaan nog grotere veranderingen komen. Die zijn erop gericht om dat te beëindigen. En dat moet vanuit verschillende richtingen komen. En gesprekken die nu zijn, die zijn eigenlijk al een tijdje bezig maar die nu zo gericht zijn die gaan over dat, de kerst op de taart, dus echt de enige echte ontsluiting, kan alleen maar zijn dat het door de mensen wordt gezien wat de actuele echte staat is waar we mee te maken hebben. En dat er dus achter dat hologram, waar ik net over spreek als een gevangenis, dat het verhaal dat daarachter zit, dat dat een invasie is in al reeds je eigen bewustzijn, toen nog, helemaal in het begin van de val.

[01:44:53]

Dus voor mij, ik reed hier vanochtend naartoe en ik wist van nou ja, op een bepaalde manier moeten we hier toch maar eens op de aandacht gaan zetten. Gewoon inladen, aanzetten, dan naar gaan kijken, het benoemen. Waar ligt jouw, waar ligt jou, waar ligt jou, waarom doe jij, waarom ben jij met deze materie bezig en kun je misschien nog eens kijken of je nog wat, in jezelf hè, wellicht is dat helemaal niet waar wat ik zeg, dat weet ik niet, maar ik noem het wel op. Kun je misschien nog dieper op de essentie richten. Want ik zeg maar één ding, alle andere dingen waar je mee bezig bent, die eigenlijk dit niet zijn, zo plusminus als waar we het nu over hebben, die zijn ook door miljarden anderen onderzocht. Dus dat moet ook een keer klaar zijn. We moeten naar een andere sectie. Wij zijn hier aanwezig om naar een andere laag, naar een ander informatieveld, een ander onderdeel te reizen en dat moeten we gewoon durven benoemen en openen. Openen. En ook hier, hè gewoon, in hetzelfde moment dat je hier op de aarde bent, ook je leven hier te leven. Twee verschillende richtingen. Dus jezelf hier in de aarde te kunnen voelen, als ik dan die rollen gaas aan het afrollen ben, en al die krammen in die palen aan het slaan ben, en ik sla er echt nóóit één krom, dat is ook zo bijzonder. [naam] vindt dat ook zo knap, dat ze allemaal krom gaan als ik ze sla, en als hij ze slaat gaan ze recht. Dat je daar ook van kunt genieten. Dus dat je hier met je voeten op de grond staat, we hebben het hier over een hele grote militaire bevrijdingsoperatie vanuit bewustzijn. In samenwerking met allerlei andere groepen die ook aanwezig zijn in dit veld, die wachten, die kunnen niet eerder starten als dat wij het startsein gegeven. Daarom heb ik een paar brokjes deze ochtend benoemt. Ja.

[01:47:05 minuten]

Iemand: Ja, ik heb nog een vraag. Je hebt op 30 maart in Norg onder andere gehad over dat beschavingen hierbinnen zijn gekomen zonder toestemming. En er is hier heel wat aan de hand en wij kunnen hen niet vragen want wij zijn binnengedrongen en hebben de vrije wil geschonden.

Hoe doe je dat?

Martijn: Uhm. Heb je daar een opname van? [gelach].

Kun je het nog een keertje herhalen?

Iemand [citeert Martijn opnieuw uit een toespraak in Norg van 30 maart]:

'Er zijn hier beschavingen zonder toestemming binnengekomen. Er is hier heel wat aan de hand. Wij kunnen hen niet vragen want wij zijn hierbinnen gedrongen en hebben de vrije wil geschonden'.

Martijn: Ja, nou, dat is tweeledig.

Het eerste deel, dat is gewoon wat er aan de hand is, is niet voor alle mensen zo. Dus het past binnen een context natuurlijk van de informatie ervoor die er wordt besproken. Je zou het zo kunnen zien dat als deze werkelijkheid is heringericht, en dat is wat hier gebeurd is, om-gecodeerd is en ook nog eens een keertje is geplaatst in een alreeds bestaande werkelijkheid van iets anders, dan is elke vorm van aanwezig raken hier is eigenlijk een vorm van tegen de wil in van het establishment wat achter deze wereld zit.

Dus in feite is dat een schending.

Als je hem omdraait zou je moeten zeggen, we zouden eerst bij de raad van,

bijvoorbeeld bij de raad van de Orion-groepen zouden wij moeten aankloppen. Heel fatsoenlijk gesproken, dus dan zou je eigenlijk zeggen als je je bewust bent van waar je mee bezig bent, vandaar ook dat wij het wel hebben aangekondigd.

Maar in feite ben je bewust van de effecten van je aanwezigheid. Wat een effect heeft in, vanuit onze kant bekeken om het maar even vanuit verschillende kanten neer te zetten, vanuit onze kant bekeken roepen wij daar waar wij komen, de Force, wordt de Force levend. Dat weten we.

We weten ook dat dat niet wordt gewaardeerd, we weten ook dat daar allerlei sancties op staan, we weten ook dat dat kan leiden tot het verliezen van de controle van de matrix-houders.

Dus in feite is dat interventie.

Daar moeten we ons bewust van zijn, maar wanneer is het dan werkelijk interventie? Hoe scherp op de snede moet je dat dan gaan zien?

Hef je die mogelijke interventie op door te zeggen, ach, maar als wij allemaal in de vrijheid komen, dan is dat ook goed voor hen.

En wie zijn wij dan om dat te bepalen?

En is dat ook een onderdeel van de werkelijkheid, of is het een onderdeel van de matrix? Dus in die context spreek ik dat uit. En zo wordt het ook gezien.

Zo wordt het echt gezien.

Zij zien het en wij zien het eigenlijk ook zo, om binnen te komen, en dat sluit ook heel goed aan op die doos van Pandora, je moet heel voorzichtig dingen naar het ontsluitingsmoment toe brengen.

En hoe dichterbij je daarbij komt, hoe voorzichtiger je dat laatste stukje moet lopen. Met je gevoel, maar zo helder mogelijk.

Dus ik bedoel niet dat je voor zich moet lopen dat je moet helemaal zo moet doen, maar gewoon open. Maar je moet je steeds bewuster worden van hierna na dit moment verandert alles. En het is niet iets buiten mezelf maar het is iets in mij.

Ik herschik de matrix.

Ik stop er mezelf in.

En dat is een vorm van interventie, dus wij halen dat wel weg omdat we weten dat er tegen de wil in van de mens van oorsprong geen één verzoek is er geweest, geen één overleg, plotsklaps vond het plaats.

Het is de grootste ramp die zich heeft voltrokken in de vrije werelden van de mensheid, van de sterrenrijken, van de sterrenwerelden verdeeld over diverse verschillende universa die door elkaar heen lopen.

Dus in feite kijken wij vanuit die kan kijken wij en zeggen wij, nou het is geen interventie. Het is namelijk een interventie die zich afspeelt in mij.

En daar worden we ook op de proef gesteld.

We worden op de proef gesteld om samen te werken.

Dus ook met delen van jezelf wie jij niet bent. Want dat zijn zij.

Daar moet je ook mee in overeenstemming komen.

Je moet niet een gevecht gaan aangaan met jezelf door een ander op datzelfde gedrag te straffen. Want dat is wat wij dan hier heel vaak doen.

Dat stuk dat kunnen we niet onder controle krijgen in onszelf.

Dat deel dat we niet kunnen eigen maken, dat we de liefde niet in kunnen brengen, of de aanvaarding dat dat er dan ook is, dat lukt dan niet, dat willen we niet, daar willen we niks mee te maken hebben, we ontkennen onszelf nog sterker, dus dat deel is toch niet van mij, want het is van de matrix.

Maar ik ga wel de ander op datzelfde gedrag veroordelen.

Dus ik ga de persoon daarop straffen. Dat is wat wij moeten doen.

Daarom heb ik het ook tijdens die zogenaamde educatiedagen heb ik het over kom terug in de Force. Kom terug in je eigen hart. Kom terug in je eigen liefde.

Want als je in deze wereld wat wil uitrollen, kom je ook die stukken tegen, die niet van jouw zelf zijn. En als je die stukken die niet van jezelf zijn als je daar de macht die je heeft gekregen en heeft gegrepen, feitelijk, als je die stukken ook daadwerkelijk in duikt en je gaat daarin met de Force dan wordt het levend, worden die segmenten worden levend boem boem.

En dan worden het, even ouderwets gezegd, dan worden die moeilijke dingen worden inderdaad bevoorrad met de Force van jezelf en die worden dan zelfs tussen aanhalingstekens 'talenten'. Het worden mooie gifts waar je wat mee kan doen. Dus dat is deel 1. Wat zei je als deel 2 ook alweer?

Iemand: Martijn, je zei net 'moeten doen' terwijl je bedoelde 'niet moeten doen'.

Martijn: Dat kan, ja. Als jij het hoort dan... Ik spreek in beelden, dus de woorden gaan wel eens achterstevoren. Ja, mijn vader trok me ook aan mijn voeten naar buiten. [gelach]. Dank je. Het gebeurt vaker dat ik dingen achterstevoren zeg.

Dus dat... Maar je somde twee dingen. Je zei over dat met dat interventie en je zei nog iets.

Iemand: [citeert Martijn nogmaals opnieuw uit een toespraak in Norg van 30 maart: Ja, er zijn dus beschavingen binnen zonder toestemming, 'er is hier heel wat aan de hand, wij kunnen hen niet vragen omdat wij zelf hier zijn binnen gekomen zonder .., en de vrije wil geschonden.

Martijn: Wij kunnen.., welke tak van bezoekers, ik noem het geen buitenaardse, welke tak van bezoekende groepen er ook zijn, wij kunnen hen niets vragen, omdat wij zelf, als de creators, de scheppende mensen, wij zijn zelf hier aanwezig. Dus wij moeten vanuit ons eigen bewustzijn iets opstarten.

Je moet even teruggaan, helemaal naar de oer-aanval, helemaal terug naar het begin. Of jij hier in deze werkelijkheid bent doordat er op een kosmisch niveau iets tegen je zin is gebeurd, of dat jij zelf van een andere lichting bent, zo noem ik het, een andere lichting bent, en dat jij hebt gezegd, in deze moeilijke wereld stel ik mijzelf beschikbaar.

Dus ik ga gewoon toestaan dat die zwarte informatie velden, die werveling, in mij terechtkomt en daarmee word ik lid van die werkelijkheid. Het kan best zijn dat jij op een bepaalde manier dat hebt gekozen, of ook weer op een andere manier.

Er zijn verschillende mogelijkheden.

De basis is dat je deze werkelijkheid waarin we nu leven, deze werkelijkheid, daar kun je niet in binnenkomen.

Dat is nou juist de omgekeerde wereld.

Daar is die weer, he, [naam].

Waar ben je? Ja, daar. Alles is hier omgekeerd.

Deze wereld, die kun je niet bezoeken door er in binnen te komen.

Deze wereld die je hier ervaart, die is binnengekomen, die informatie, in het bewustzijn van de mens.

En via allerlei hele zeer geavanceerde technologieën zitten er in het bewustzijn van de mens circuits aangebracht waardoor je wordt gedirigeerd naar een andere locatie, dat is de overtuigingen die je meemaakt, wat er dus in jezelf van binnen schuift dat is eigenlijk wat er gebeurt. En dat duurt dus 8 seconden op dit moment op de aarde dus dat leven wat je hier hebt duurt 8 seconden.

Dus als je helemaal teruggaat naar de basis van de invasie en dat is waar ze dus hier op de aarde achter zijn daarom houden ze het op dit moment, ze kunnen het eigenlijk niet naar buiten brengen, ze kunnen het wel hoor, maar ze brengen het niet naar buiten omdat het niet een UFO-situatie is.

Het is veel meer dan dat we bezocht worden door bezoekers uit andere werelden. Maar wat de basis is, is dat wij deze wereld ervaren omdat er iets in ons aanwezig is, in ons bewustzijn, dat als een microtransponder functioneert, contact heeft, in ons vibreert, het heeft contact en daardoor draait er een heel scenario, een heel groot scenario, van de Orion rijken draait in ons bewustzijn.

[Martijn knipt in zijn vinger] .. dit moet er gebeuren.

Helemaal in de basis, eruit en dan ben je eruit en dan ben je thuis.

Echter slaan we daarbij een ander scenario over en dat is namelijk dat we onszelf niet..., iedereen..., niemand heeft daar iets over te zeggen, alleen jij.

Alles wat ik je zeg is allemaal betrekkelijk waar of onwaar.

Voor wat het voor jou is, dat is wat het is.

Maar nu dat wij deze ervaring hebben, en dat zijn ook de Mahat militiegroepen, dat zijn de verkenner van de oorspronkelijke groepen, kun je jezelf herkennen, nu dat je hier bent, dat je jezelf er ook helemaal inbrengt. En dat je in die wereld waarin dus de matrix draait, wat een onderdeel is van een heel grote vertakking van werelden, dat die wereld bevoorraad wordt met de Force.

Dus het gaat niet over liefde, het gaat over daadkracht. En daadkracht is liefde. Het is doen. Als je zegt als jij niet dat en dat doet, wat je mij hebt beloofd, en je doet het niet en daarna wil ik nooit iets met jou te maken hebben, dan is dat eigenlijk dat als je dan daarna nog steeds iets met die persoon wel te maken hebt, is eigenlijk geen liefde.

Want immers je hebt gezegd, daarna wil ik nooit iets met jou te maken hebben.

Liefde is namelijk daadkracht, dus uitvoeren wat je ziet.

En dan zeg je nu is het afgelopen, klets, afgelopen.

En dan kan het volgende moment komen om te zeggen, nu ga ik het weer open leggen. Liefde is iets heel anders dan een gevoel van hocus pokus en liefdevolle energie. Liefde is ruimte. Het is ruimte. Onmetelijk, niet te meten ruimte, dat is liefde. Liefde is uitvoeren wat je van binnen voelt. Dus als je hier nou op de stoel zit, en er zijn nog dingen in je leven die je tegenhoudt, dan ben je niet in dat stuk

liefde aan het leven. Op welke manier dan ook. Dus het draait in de basis in ons. In ons, daar zit het.

Nou ja, en als je dit nou allemaal zo gaat zien en we komen dan bij elkaar in beraadslaging om te kijken van waar staan we nu, wat zien we gebeuren, wat zie jij, wat jij aan het doen bent, wat voel je en weet je, wat nodig is, wat kun je erin zetten, want jij bent hier vandaag en bent hier ook gekomen om het erin te zetten, op welke manier dan ook, je bent er nu al, dus het zit er al in, maar misschien moet er nog eens een extra stuk of een extra energie ingezet worden.

Het gaat erom dat we wel in een afstemming zitten, laat ik het zo zeggen, versta mij alsjeblieft goed, het gaat niet om mij, maar ik spreek wel over bepaalde dingen, en die dingen waarover ik spreek, is echt wel heel waardevol om te horen hoe de betekenis daarvan is.

Want anders zitten we straks op het spoor van zeer veel andere mensen op de aarde die precies hetzelfde doen en je glijdt gewoon uit en mee in een wat eerder voorgekookt systeem. En het wegglijden van deze grote bestemming, dit is een grote bestemming die het openen van tijdcapsules wordt genoemd, dat zijn tijdcapsules die dichtgehouden zijn geweest door bepaalde berekeningen van hoe we ons gedragen, dat er een tijdcapsule opspringt in deze matrix, waardoor alles in één keer radicaal verandert in de matrix.

Dat mag allemaal beseft worden. Het klopt voor mij ook. Of ik thuis ben of ik ben hier. Het klopt voor mij om mee te werken om die tijdcapsules met andere mogelijkheden, andere bestemmingen te openen. Het klopt.

Het klopt om dat met elkaar ook hier te doen.

Het klopt om te zien dat de liefde die we zijn, dat we die ook hier kunnen laten zien. Het klopt dat ik mijn liefde voor jou en liefde voor de wereld, jij, jouw liefde voor jezelf, jouw liefde hopelijk ook voor mij, je liefde voor de wereld en andere mensen.

Het klopt dat wij dat hier ook laten zien in de Matrix, in een wereld zoals hier.

Het klopt. Het klopt ook om het niet te doen en te zeggen ik ga. Helemaal kloppend, alles klopt. Maar het is aan jou. Voor mij klopt het heel sterk om hele diepe grote redenen, doos van Pandora, om dat te doen, want er staan behoorlijk wat mensen klaar. En zo zal het gaan.

Fijne pauze

[pauze]

20250507-MvS-2-3-Kosmische BE-raad-slagings-Zwaanshoek met Martijn van Staveren

[muziek: Planet Earth III Suite · Hans Zimmer · Jacob Shea · Sara Barone · Bastille
<https://youtu.be/Ym8TQrfnm3U>]

[muziek: Music from Source Deep Merging with the divine 9 - Voice of Creator- Frits Evelein]

[00:08:20 minuten]

Deze ontmoeting tussen jou en mij, dat is eigenlijk een hele oude ontmoeting. Niets is voorbestemd in deze wereld hier. De mogelijkheid dat het de oorzaken en gevolgen zijn van de matrix, van controle.

En je hebt de mogelijkheid dat het oorzaak en gevolg is van de opgerichte wereld van dit experiment dat we nu ervaren. Voor degene die het hart laat spreken, voor degene die luistert voorbij de logica, echt vanuit voelen.

En het kan ook soms wel een beetje [Martijn wrijft in zijn handen] wrijving-gevoelens geven. Maar als je luistert naar je hart, laat ik het anders zeggen, als je hier nu zit, niet per se deze woorden hoor, dat kan ook een ander moment zijn geweest, of andere moment-e-n zijn geweest, maar het gaat meer om de energie achter deze woorden.

Als er momenten zijn geweest dat je frictie hebt om elkaar te willen ontmoeten, of om mij te willen ontmoeten, of andere mensen, dit onderwerp gaat, wat over dit grote onderwerp, en toch ga je wel, dan komt dat voort uit een hele oude oorspronkelijke realiteit, waarin er verbinding is tussen ons. [iemand niest]

Ik kan ook niet verklaren waarom ik hier nu zit met jou, maar ik zit hier wel. [iemand niest nogmaals]. En gisterenochtend ontdekte ik dat ik hier vandaag zou zijn. Want door mijn verhuizing en alles, waar ik..., ik ben altijd overal v-o-l mee bezig. Bij mij is alles 100% of niet. Toen zei [naam] tegen mij..., iemand zei; tot woensdag. [gelach]. En toen dacht ik woensdag? Wat is er dan woensdag? Weet je wel dat je woensdag een dag in het Zwaanshoek bent? Ik zeg, ja, nu weet ik het. Zo zit ik in het moment. In dat moment ging gelijk een golf van, ja dat zijn eigenlijk geen woorden voor, een zingeving of zin hebben is het allemaal ook niet.

Een verbinding, een grote, hele grote reden waarom we allemaal elkaar ontmoeten, maar ook die noodzaak dat er wat moet gebeuren.

Dat we sleuteldragers zijn.

En dat het goed is dat mensen die sleuteldrager zijn, ook als ze niet weten hoe of wat, toch ben je de sleuteldrager, dat die mensen bij elkaar komen.

Dus het kan zijn dat het een oorzaak en gevolg is dat je hier nu zit uit de matrix van controle, het kan de oorzaak en gevolg zijn van het experiment van degene die deze werkelijkheid nu zien in oorsprong van hun zélf, hun experiment hebben ontwikkeld. Maar het kan ook zijn, en dat kan heel vaak aanvoeld worden, dat je eigenlijk weet dat je ergens niet meer naartoe moet of niet wilt.

En toch is het groter dan dat. En dat zijn, zéér mogelijk, dat kan ik natuurlijk ook niet met zekerheid zeggen, want dat is ook helemaal niet wat het nodig heeft, gebaseerd op ervaringen onderling met elkaar. Verbindingen, kan een verbinding

zijn rechtstreeks tussen elkaar, maar het kan ook een verbinding zijn tussen grote gezamenlijk uitgevoerde missies.

En dat zijn dan frequenties uit de stamwerelden.

En het daarover hebben met elkaar is eigenlijk de hoogste prioriteit.

Het is de topprioriteit, vanuit je hart gesproken, dat de liefde hier wordt gelanceerd.

Dat de waarheid, niet in een model, maar de waarheid van wat je voelt en wat je ziet wat hier nodig is.

De waarheid wie jij bent, wat jij voelt en wat je nodig hebt om te doen.

Het uiten van je pijn, het uiten van je kracht, het uiten van je liefde, maar ook momenten wat ontreddeking kan zijn, dat dat hier wordt gedeeld.

We zijn met een grote kosmische opdracht bezig.

En we zitten echt tegen het einde van de..., uhh in het einde van de tijd-lus die er is gespeeld. Dit was het dan. Wat er nu nodig is, is echt gaan staan in jezelf.

En kijken of je in zo'n beraadslaging als vandaag.

Je zinnige woorden, niet voor de ander zinnig, jouw zinnige woorden, jouw woorden en jouw bewustzijn die ertoe doen. Of die hier moeten worden uitgesproken.

Worden gedeeld. En dat kan ook in een anderhalve meter gebeuren.

Vier dagen geleden. Ik zie jou zitten [naam E.]. Ik weet heel toevallig wie jij bent en hoe je heet. Ik was een paar dagen geleden was ik in Franeker met [naam]. Toen reden we naar een plek wat ze dan hier het afvaldepot noemen. Daar heb je hier speciale depots voor. En als je dan weggrijpt dan ben je ervan verlost. En ik had een hele zware, stevige, in gewicht tweezitsbank. Dat was het bankje wat een paar jaar lang ook in Kerkenveld heeft gestaan, achterin kon je lekker in een bankje zitten. Dat bankje hadden we geschonken aan de katten en die waren daar ook heel blij mee. Dus het zag er niet zo goed meer uit voor het andere huis.

En het hoefde ook niet en daar hebben we weer iets anders gemaakt in de tuin.

En zo'n keet gekocht, zo'n wieltes weet je wel, lekker natuurkleur groen geverfd voor de poezen en de katten. Dus die bank die gaat weg, ik rij met [naam] daar naar boven toe en hij brengt ijzer en metaal weg en ik gooi al mijn spulletjes weg die ik dan in mijn handen kon nemen en die bank die was best zwaar.

En ik kijk zo om me heen en denk; ja, iedereen heeft het eigenlijk wel druk he en [naam] is aan de andere kant dus ik wacht wel eventjes gewoon totdat hij weer terugkomt. Komt er ineens komt [naam E.] eraan. Niet jij, [naam E.], maar jij komt eraan. Naast mij.

Precies je energie, je liefdevolle voorkomen, je behulpzaamheid, je zachtheid, je directheid, je gemeendheid, je oprechtheid. No nonsense, no-no-sense.

En de man die stapt uit, loopt naar me toe en zegt, hij vraagt;

kan ik je misschien even helpen om de bank even overheen te kieperen? En pas jij.

En in dat moment wist ik het. En dat moment dat was jij.

Dat is geen gelijkenis qua uiterlijk, maar het is via mijn bewustzijn de werveling van de verbinding die eronder ligt met elkaar. Ik wist dat je ook aan me dacht.

Ik wist dat er een contact is, ook in het moment.

[00:17:04 minuten]

Grote kosmische bestemmingen, we zijn nu hier op de aarde.

We hebben ons de afgelopen jaren allemaal op onze eigen manier, hebben ons geprepareerd op het brengen van de liefde op eigen unieke manier. En zoals je alles van mij mag weten, terwijl ik niet altijd alles zeg, maar dat is niet uit geheim, omdat alles wat ik zeg ook weer dubbel geïnterpreteerd kan worden en ik er ook nog verkeerd kan zeggen, dat ik 'moet' in plaats van 'niet moet' doen, of dat het mag en niet mag, of dat ik het juist heel graag wil en niet toestaat, dat soort verstrikkingen kan er dan met woorden plaatsvinden.

Maar ja, het zijn grote bestemmingen, wij hebben ons allemaal geprepareerd.

We hebben allemaal een weg gelopen in ons eigen bestaan, straks gaan we ook allemaal weer naar de plek waar we vandaan komen hier.

Maar we hebben knijterhard allemaal gewerkt op onze eigen manier om de vrijheid terug te halen binnen in onszelf. En dat is een parel, dat is een juweel van het hart dat je dat mag voelen in een wereld waarin zoveel verdrukking is en zoveel aan de hand is, dat je dat weer in jezelf voelt op jouw manier.

En dan kun je een cijfer aan gaan hangen voor jezelf van het is een 1 of een 10 of een keer is het een 2 en dan is het een 5. Het gegeven dat je het voelt, dat je de liefde van thuis voelt, de Force in jezelf draagt, dat je de Force bent.

Dat je voorbereid bent om op zo'n periode van hier te zijn, om te werken om laatste momentum van de matrix waarin we zitten. Om dat mee los te maken en naar een vrije wereld te brengen hier.

En ik weet dat er in deze ruimte wel een aantal mensen, best wel een aantal - best wel een aantal mensen zijn die daar in de afgelopen anderhalf jaar heel veel over en na hebben gedacht om hier uit te gaan stappen uit deze wereld.

Om te stoppen dat weet ik. Misschien heb je het niet tegen mij gezegd.

Daar gaat het ook helemaal niet om, maar ik weet dat wel. Maar je bent hier wel.

En je bent hier met dat enorme, gepolijste, liefdevolle bewustzijn, wat weet wat de waarheid is. Je laat je nooit meer door iemand iets wijs maken. Niets. Je blijft altijd bij jezelf. Je hebt je eigen pad gevonden. Dat moet je uitrollen.

Dus er is iets ouds aan de hand in jezelf, iets heel oorspronkelijks, een oerkracht binnen jezelf, wat je, jij, jouw besloten heeft om hier te zijn. Om verder te kijken, te kijken, te kijken wat hier nu gebeurt en erbij te zijn én erbij te zijn.

En daarin hebben we ons allemaal op voorbereid en dan mogen we ook vandaag over uitwisselen. Ik heb zo veel momenten op een dag, die passen eigenlijk niet op een dag, in een dag, ik heb zoveel momenten en ik ben zo ontzettend veel in momentum dat ik jou voel en ik praat ook echt tegen jou en dat is niet omdat ik bijzonder ben, want jij voelt dat ook en ik nodig je ook de om je open te stellen daarvoor, om te voelen in wie er allemaal, allemaal is en hoeveel waarde het allemaal heeft.

De afgelopen tien jaar werd ik best wel heel veel mensen ook in deze wereld, vanuit hier bekeken, gewoon zien vertrekken. En ik heb zo veel waardering voor al die mooie mensen. Wij zijn nu hier, wij kunnen het tegen elkaar uitspreken.

Ik heb zoveel waardering voor al die mooie mensen die hier nu niet meer zijn. Er zijn best wel veel mensen. En toen ging het door me heen, dat was de reden, ik weet precies weer, ik was nog net niet naar school toe, of naar de kleuterschool, ik was nog thuis en heb geprobeerd om dus niet naar de kleuterschool te gaan. Dus ik heb geprobeerd om mijn ouders duidelijk te maken dat het voor mij veel beter is om niet naar school te gaan. En nou daar hadden ze alle begrip voor, maar hun argument was van joh, het is aan het eind van de straat. Is even in taal uitgedrukt. Dus oké.

Maar ik zag er als een berg tegenop om in een wereld zoals hier te zijn, jou te ontmoeten en je dan ook weer kwijt te raken. Ik heb het nu over wie ik ben. Om hier te zijn in deze wereld, de aarde. Ik weet precies wat er aan de hand is. Maar die emoties, om mensen niet meer te zien. Om samen een band op te bouwen. Er is geen oorlog. Er is alleen maar contact met elkaar. De uniekheid. Ik kijkt naar je gezicht. Jullie kijken een beetje meer naar elkaars achterhoofd. Maar normaliter kijk je in elkaars gezicht. Weet je hoe uniek we allemaal zijn. Die unieke uitdrukking die alleen jij hebt. Niemand in de wereld is dat. Alleen jij. Die ogen. De manier van hoe je bent en hoe je doet. Dat zijn allemaal trillingen van wie je werkelijk bent. Het genot. Jij, en met je man, en met jullie samen. Hoe vaak hebben we elkaar ontmoet. Ook in Baarn. Hoe mooi dat was.

Gisteren zat ik daar nog aan te denken, ik zette de auto neer bij de Welkoop, omdat ik nog eventjes twee zakjes hooi moest halen, wilde niet weggaan van thuis ik had daar niet allemaal balen hooi meer gekocht natuurlijk voor de geiten want anders moet je die ook allemaal weer verhuizen. Ik denk nou dan maar naar de Welkoop voor nog twee dagen. Ik zet de auto daar neer, ik sta naast een auto die ik toen zelf had een VW Passat, hele fijne auto, ik sta ernaast en in het moment denk ik daaraan, van oh ja, zo'n auto is een heerlijke auto, heerlijk, wat heb ik er veel in gereden. 250.000 kilometer heb ik met die autogereden. Dat deed ik met elke auto. Auto's gaan allemaal stuk. En toen dacht ik dus aan jullie.

En toen zit je hier vandaag samen. Ik voel me daar ontroerd door, om elkaar hier te mogen zien. Dus een tijd geleden, een paar jaar geleden, kwam hier ook een hele lieve persoon met een vriend, een man. Zij besloot uit het leven te stappen. Ze is voor een trein gesprongen. Wat een mooi mens.

Ik zit in de auto vanochtend, IJsselmeer, en ik kom tot.., ik denk..., mijn bewustzijn functioneert heel snel. Dat is bij jou ook zo, maar ik heb het nu over mezelf. Boem, het zit allemaal in me. Alle gesprekken die we hebben gevoerd, alle ontmoetingen die we hebben gehad, alle moeilijke dingen die er ook zijn geweest.

Maar dat had ik ook wel voorzien, hè. Dat er ook moeilijke dingen zijn. Wat een uniekheid, wat een mooiheid. Nooit meer zal ik iemand ontmoeten in deze vorm hier op de aarde zoals jij. Jouw unieke lach en unieke glimlach, je ogen, je bedenkelijkheid, je concentratie, je warmte, je pad, je weg. De dingen die je alleen hebt moeten doen, die in je zitten, die je uitzendt. De dingen die je met andere mensen hebt gedaan. De zogenaamde mislukkingen en tegenwerkingen.

En de grote successen en bevrijdingen. Het is allemaal wie we zijn. Dat is het leven. Het leven is dat je dat kunt voelen. De kostbaarheid van elkaar. Dat is geen theorie. Als we daarin kunnen. Zonder drama. Maar de emotie durven te voelen. Voelen hoe bijzonder dat is. Hoe bijzonder die ontmoetingen met elkaar zijn. Dan zit je heel dicht, heel dicht bij je eigen huis. Zo gaan we normaal vanuit die

gevoelens, hier verpak ik het nu even in deze, maar die gevoelens, dat je echt van elkaar houdt, dat je voor elkaar opkomt en elkaar opvangt. Dat je elkaar niet laten liggen, en zeker elkaar niet laat struikelen. Dat is de oorsprong van wie we zijn.

En als we in een Task-Force hier op de aarde met elkaar kunnen zijn, dan kan dat niet zo zijn dat als we dat niet kunnen voelen. En dat besef, dat besef, die uniekheid, die uniekheid. Waren wat filmpjes die liepen vast op de website, ik kijk ernaar. Ik druk ergens op een Crowd Power filmpje, ik zet hem op play en staat net een camera op de studio in Haaren bij Earth-Matters toen. En dan zie ik een paar mensen in de zaal zitten en mijn hart gaat gewoon sneller kloppen omdat ik drie mensen zie die ik al heel lang niet meer heb gezien. Omdat ik van die mensen hou. Dat was waarom ik op deze wereld, toen ik dus een klein jongetje was, echt heel lastig vond. Ja.

Als je met elkaar een team vormt op de aarde en je geeft daar zelfs ook nog back-up aan bepaalde autoriteiten die dan zeg maar via het systeem autoriteiten zijn, noem het dan bijvoorbeeld een bepaald departement van een regering, dan kun je heel duidelijk voelen wat het verschil is tussen dit wat we nu bespreken en samenwerken met mensen waar die waardering samen helemaal niet in wordt gevoeld. Geen team. Op papier een team zijn. Ik ben er.

En ik vraag je om toestemming dat ik in je team mag komen.

Mijn hart staat open dat je ook in mijn team komt.

Dat we knokken vanuit ons hart.

Dat we zien wat er te zien is.

Dat we dingen niet oppoetsen en mooier maken omdat het gemakkelijker is.

Maar omdat we kunnen kijken ook naar de moeilijkere stukken die er zijn.

Dat we vervolgens ook naar de mooie dingen kijken en zien wat voor moois er allemaal is. Ik kan niet samenwerken met mensen waar ik niet van hou.

Dus ik besloot ik ga niet samenwerken. Dat is lastig.

In een computerbedrijf, ik hield van al mijn klanten en ik had een klantenbestand echt enorm. Mensen van de grote computerfirma's, de grote groothandels, die kwamen bij mij in Franeker. En dan kwamen ze binnen en dan zeiden ze van; uh nou ja, dit is zeker het magazijn. Ik zeg nee dit is de winkel. Draai je hier al die omzet? Ik zeg nee, wij draaien helemaal geen omzet. Maar hoe kan dat dan?

Dat, dit is het.

Wij mensenwezens, wij komen bij elkaar op gevoel, we noemen het hier wel eens vertrouwen, maar dat is een slecht woord vind ik, omdat vertrouwen zo brokkelbaar is. Het is een moment van echtheid, weet je, dat is wat we samen voelen.

Van daaruit ontstaat een team. Toen het bedrijf failliet ging, daar een deel daarvan, toen de andere helft ook heeft verkocht, en eigenlijk door al mijn problemen kwam, want het bestond toen nog niet echt, want het werd bijna een crowdfunding door de klantenkring, dus gewoon de mensen waar ik van hou, een familie, werd gesuggereerd om de schulden te kunnen betalen, omdat de kredieten werden ingetrokken door de kredietcrisis. Kredieten werden in een succesvolle bedrijven ingetrokken, zodat ik in één keer 3 ton voorraad moest gaan aflossen.

Wat ik niet kon, want het stond in het magazijn.

Ik houd van mijn klanten, want dat zijn mijn klanten niet.

Het zijn allemaal unieke mensen.

Jij bent uniek.

Ik weet zeker dat als we één dag, nee, hoeft helemaal niet een dag, als er één halve minuut, kort een halve minuut lang, allemaal elkaar zouden kunnen voelen, dan zou ons hart gaan opspringen, ook uit pijn in mededogen, en liefde, compassie en ook uit schaamte, dat we er zo slecht voor elkaar zijn geweest. Een echt team. Ik kom uit een echt team.

Ik heb mensen om me heen, jij ook. Dat zijn echt, echt mensen.

Die laten je nimmer vallen. Ze zijn er niet altijd, want de meeste dingen moet ik wel zelf doen. Dat was ook het commitment. Spreek de waarheid of we blijven bij je weg. Doe wat er gedaan moet worden, want wij kunnen het niet, jullie zijn daar nu. Het is een team van liefde en kracht. Het is puur.

Ik kwam in het huis in Kerkenveld, we hadden wat spullen overgebracht. [naam] doet zo ontzettend veel dingen die ja.., ik kom binnen en er staat op de schoorsteen-, mantel zeg maar want het is dan de openhaard, staat dan de foto van Hetty.

Die stevige, niet door iedereen gewaardeerde, krachtige, liefdevolle, directe mens. Zittend in de boeddha-houding in Bhutan op de berg, gefotografeerd vanaf de achterkant, kijkend in het dal waar de dauw en de mist in de laag hangt.

Ik stap zo in die kamer en daar zit ze. Zo ontzettend mooi.

Ik ken haar en doordat zij dat heeft gedaan heeft ze iets achtergelaten waardoor ik bepaalde dingen kon doen en leven en mag leven, hoeft niet op die manier dat is mijn eigen keus, we hebben elkaar ook daar mogen ontmoeten.

Deze ontmoeting is ook weer verbonden daaraan. Jij kent Hetty.

Er zitten grotere betekenis achter alles. Dus de bron van al het leven.

Jij kent mensen, jij kent mensen, net als zeg maar in mijn verhaal zeg maar Hetty.

Jij kent mensen, jij kent mensen of een persoon die voor jou heel veel betekent.

Kijk, en Hetty heb ik op aardsniveau, heb ik haar mogen ontmoeten, via lezingen in die ruimte, ze heeft me daar uitgenodigd.

Dus in principe, aards gezien, kende ik haar helemaal niet zo vreselijk goed.

Maar de kracht die er is met elkaar, en die heb jij ook.

Jij kent ook mensen in jouw leven die voor jou alles waard zijn.

Dat kan een kind zijn, dat kan je zoon zijn, het kan je dochter zijn, maar het kan ook een vriend, vriendin zijn, of jonger, ouder, of misschien overleden, of het maakt niet uit. Iemand die voor jou alles betekent.

Dat is, zeg maar even, in vertaald jouw 'Hetty'.

Hier staat, dat is ook een frequentie, dus het netwerk van wie wij zijn is heel groot.

Je moet het niet onderschatten. Het netwerk van wie wij zijn als

bewustzijnswezens, als Force-krachtdragers, is enorm. Dus we hebben dingen te doen, we zijn weer met zaken bezig.

Ik nodig ook iedereen uit om in debat te gaan, niet alleen hier in uitwisseling te gaan maar overal. Ik nodig ook iedereen uit, ik spreek dat hardop uit, mensen die bijvoorbeeld jou niet meer willen zien om te komen naar jou.

Ik nodig ook iedereen uit die mij niet meer willen zien om mij uit te nodigen daar te komen of bij mij weer eens een keer te komen. Om weer opnieuw te bouwen en te kijken wat er allemaal is. Om te kijken waar het allemaal op is gebaseerd. Wat is de

grote verbindende kracht met elkaar? [korte stilte]

[00:34:52]

Ik was 15 jaar. Ik had met een groep mensen uit de Syriaanse wereld een project gelanceerd. Ik moet altijd zoeken naar woorden, want wat ik dus deed, daar zijn gewoon geen woorden voor. Dat ken je hè, dat er gewoon geen woorden zijn, letterlijk niet bestaan om iets te zeggen. Ik noem rood en groen, ja dat kun je mengen, dan komt er een kleur uit. Dan kun je het restant wat eruit voorkomt kun je benoemen omdat het dan iets tastbaars wordt. Maar voordat het iets tastbaars wordt moet je rood en groen maar samen benoemen. Dat is dan lastig.

Dat project ging erom, om het niet ingeregelde bewustzijn van mij.

En ik heb natuurlijk wel een ingeregeld bewustzijn, want ik ben natuurlijk hier op de aarde, in de parameters van de aarde aanwezig. Ja. Laat ik daar ook daarbij zeggen, anders wordt het een oneerlijke situatie. Niet kloppend.

Ik heb natuurlijk een ingeleerd systeem, want ik begrijp heel goed wat er hier in de wereld wordt gedacht. En hoe het hier werkt.

En ik kan daar ook heel goed in meelopen. Maar ik krijg mijzelf er niet in kwijt. En wat we deden was in het, in dat project om uitgeregeld bewustzijn, dat ben jij ook aan het doen op jouw manier, dus zet kracht daarbij jongens, zet kracht bij, om het uitgeregelde of ontregelde, maar ik noem het uitgeregeld, dat is er uitgeregeld dat je het doorziet, om dat bewustzijn wat-wie je dan werkelijk bent om daaruit te kunnen stappen.

Dus dat betekent, ik was 15 jaar, waarbij ik met een groep van ik denk 16 - 17, ik denk 16 mensen, het zijn engineers, die begrijpen hoe de matrix werkt, maar kunnen niet voorspellen wat er gebeurt, omdat degene die in de matrix leeft, effect heeft op hoe de matrix reageert.

Dus naar gelang hoe ik mij voel, laat ik het zo zeggen, als ik geprogrammeerd, ingeleerd reageerde wisten ze precies wat er zou gebeuren.

Dus dat deden we ook. We deden ook reken uitkomsten zeg maar met een soort sport waar, even uitgelegd in bal en doel waar de bal zou komen, ja. Als ik deed volgens de regels van het denken van hier over denken dat ik voetbal wegschiet dan is dat aards ingeregeld bewustzijn.

Dan konden zijn precies in een andere tijdsloep, andere tijdsmodus waarin zij door de frames van nano secondes heen, konden ze precies zien daar komt hij uit.

En er werd ook heel erg bij gelachen en gegierd dat ze altijd gelijk hadden. Dus wat ik ook deed, het kwam altijd uit.

En zij zaten al op het einde van de uitslag, zaten ze al bij wijze van duimen draaiend te wachten met elkaar en kijken van ja, daar komt hij uit.

Toen zei ik tegen hen; waarom komt hij er eigenlijk uit?
Ik zeg; ga eens weg. Toen gingen ze dus weg. Toen deed ik hetzelfde.
En toen had ik geen validatie meer.
En ik had geen observanten meer.

Ze konden niet tegen mij zeggen, zij konden mij niet toetsen.

Ze konden mij niet bewijzen dat zij wisten waar het uit zou komen, omdat ze er immers niet waren. Toen zijn ze teruggekomen in dat grote project, dat is een heel groot project. Ja, dat is een heel groot project en dat gaat om hoe tijdschillen werken.

Dus alles is gebaseerd op grote gebeurtenissen in deze wereld en kleine gebeurtenissen. Dus het zijn hele grote, als je het ziet als schillen, trillingsvelden, reageert deze wereld op twee verschillende niveaus, grofweg.

Het is niet alleen dit maar grofweg. Het is grofweg op hele grote massale impacts dus waar iedereen op meedenkt. Dat zijn de grote correctiesysteem en op de minutieuze, kleine, laat ik zeggen persoonlijke en wezenlijke emoties die alleen jij hebt, maar niemand anders kent. En dan in die schillen, daar zijn we dus aan het werk gegaan. Nou ik was 15 jaar en toen werd het experiment, dat project, gestart.

Ik denk dat het een sessie of, nou dat maakt ook allemaal niet zoveel uit, ik zit er gewoon letterlijk even in te denken, terug te kijken. Ik denk dat het zo'n 10, 12 sessies zijn geweest waarop ik met onder toezicht van hen, met hun bewustzijn, met een ontregeld bewustzijn van mezelf, hen niet meer de uitkomst van zeg maar de bal kon laten voorspellen omdat ik anders ging denken.

Ik ging anders voetballen.

En bij het voetballen ging het helemaal niet meer om de bal en de richting en ook niet om het doel. En ook niet over waar ik tegen aan schopte.

Maar het ging over, dat is dus de materie wereld, het ging over wat ik in mezelf draag op het moment dat ik die handeling verricht. Dus hier vindt de scheiding plaats.

En dit is ook wat in de beraadslaging ook verder mogen worden benoemd met elkaar. Dat je iets kunt doen, maar met een andere gedachte eronder.
Een ander bewustzijn.

Dus je doet iets anders dan wat je feitelijk letterlijk doet. Waardoor de uitkomst daarvan verandert. En het resulteerde erin dat de tijd stopte. Dus het was een kort moment waarin ik bewoog. Boem, klets. Ik doe het even allemaal slow motion hè. Dus ik bewoog.

Ik sta gewoon en ineens was het, ik moet het even vertalen, alsof mijn lichaam, ik kon zelf wel bewegen, maar mijn lichaam kon door de omgeving die als het ware tegen ons aan ligt, dat beseffen we hier niet, maar dat is wel zoals we ernaar kijken, de omgeving ligt tegen het lichaam aan.

Het lichaam raakte even een kort moment stil, in pauze, in een bevroren moment. Heel kort. En vervolgens kon ik met het ontregelde bewustzijn, dus ik dacht niet datgene wat ik nu aan jullie vertel, kon ik eruit lopen. Hop. En toen zag ik dat lichaam, met mijn lichaam staan. En overweldigende gevoelens kwamen vrij. Omdat de programmeringen van dit lichaam hier, het lijkt een scheiding, maar het vindt zich allemaal nog steeds plaats binnen een opgerichte wereld, een controlesysteem waar ik net uitstap en overweldigende hoeveelheid gevoelens kwamen vrij. En ik keek naar hen, dus naar de mensen om me heen. En toen vroegen ze aan mij; wat zou je nu willen doen? Dat was wel een heel raar moment om dat gevraagd te krijgen. Wat wil je nu doen? Mijn antwoord was; dit toepasbaar maken voor iedereen, [iemand kucht], voor iedereen. Niet stiekem er doorheen hoesten, want ik praat toch door. Voor iedereen. En dit is een voorbeeld zoals ik het nu uitleg. Dus dat je uit de matrix stapt.

En uit de matrix stappen betekent dus niet dat je altijd direct uit de omgeving weg bent. Maar het gaat om de bevoegdheid. Dus dat je creator bent.

En daarna, na het testen daarvan, kreeg ik heel stevige screenings. Werd ik helemaal onderzocht. Het waren hele zware onderzoeken. Met apparatuur door mijn lichaam, wat dus energie is. Helemaal gescand. Werd ik helemaal misselijk van. Moest ik overgeven. Gingen ze apparatuur er doorheen om te kijken of ik daadwerkelijk helemaal clean was, of ik helemaal schoon ben. Ja. Ik geef je de microfoon even.

[00:44:30 minuten]

Iemand: Ik doe best wel veel Tai Chi. En op een gegeven moment deed ik Chi Kung, dan ga je dus stil staan, ik denk dat iedereen dat wel weet. En op een gegeven moment verdwijnt ook echt alles en komt er een mist op. Weet jij wat dat is? Maar ook zeg maar als ik die Tai chi beweging doe, komt er [elektriciteit?] mee. En dan moet ik echt heel lief zijn, want als ik die raak, dan doe ik mezelf gewoon echt zeer.

Martijn: Nou, ik moet heel erg wegblijven bij te vertellen wat andere mensen meemaken.

Maar het is een mogelijkheid dat wat je ziet als mist, dat dat een dimensieverschuiving is, dus een uitbreiding in je bewustzijn.

Door de concentratie en je lichaam te gebruiken, omdat je lichaam ook echt, het lichaam dat we hier hebben, is ons eigenlijke echte lichaam, ontstaat er een grotere focus en eigenlijk ook een ander bewustzijn.

Dat kun je voelen, tijdens de oefeningen neemt je bewustzijn exponentieel toe. Je voelt ook dat je gewoon weer direct over kennis en innerlijke kracht en ook innerlijke macht beschikt. Er komt een kracht tevoorschijn. Het is een hele hoge focus, vanuit een hele diepe ontspanning van je krijgerschap, die terugkeert.

Iemand: Die hebt ik nu niet, maar ik kan hem nu niet aanboren hoe ik hier zit. I

k kan hem nu niet aanboren nu ik hier zit, helemaal. Maar ik snap wat je bedoelt. Dat je het dus verlegt. Maar kan je daar iets mee?

Martijn: Ja, ik vermoed, want ik moet het allemaal tussen aanhalingstekens plaatsen omdat ik het natuurlijk ook niet weet wat jij er mee maakt, maar mist, mist, een vorm van mist is heel vaak een uitbreiding van, of door je aandacht verschuift jouw bewustzijn je hersengolven veranderen en daardoor kom je in een ander compartiment van je echte bewustzijn. Dus dat is je metafysische bewustzijn. Dat is veel groter dan wat er in je hoofd zit en als je daarmee verder gaat is het, als dat dit is wat ik zeg dat dat dan als een mogelijkheid is, als je daarmee verder gaat kan het zijn dat je dus ineens in een andere kamer staat of in een andere ruimte staat of ineens in een bos staat ja, dus het is eigenlijk de oors., waarschijnlijk, het is mogelijk, dat je dit kunt zien als één van de oorspronkelijke geestelijke avatar krachten die wij in ons dragen, ja.

Iemand: De reden dat ik daar op kwam was waarin je zei van; ik stap uit mijn lichaam, en als je dan als klein kindje van 15 bezig was, maar ik weet ook de mensen waar ik deze technieken van leren is dat die in de vechtsport zeg maar ook altijd een stapje voor zijn op de tegenstander om eruit te stappen. Daarvoor dacht ik er ook aan. En wat laatste tijd ook mogelijk is, omdat ik het behoorlijk veel train, is als ik zeg maar op mijn rechterbeen sta, gaat er een baan omhoog en dan gaat die hersenhelft bonken, ga ik op mijn andere been, gaat die hersenhelft bonken en ik heb het idee soms dat we dan een bal rond je hoofd heen komt. Heel apart.

Martijn: Je word je in ieder geval bewust van iets wat voorbij deze werkelijkheid aanwezig is en waar we ons bewust van worden, hoe dan ook. Als je het heel plat gaat zeggen, word je er bewust van dat je hier eigenlijk niet bent.

Iemand: Ja, klopt. Ja. Ja. Ja.

Martijn: Hoe mooi is het, en dat is ook onze taak, om dat weer terug te halen, hoe mooi is het dat je dit onderwerp, en het hoeft niet op jouw manier of op mijn manier, het gaat om bewustzijn en mogelijkheden neerzetten, terughalen, want ze hebben het bij ons weggehaald.

Zonder toestemming, zonder permissie is dat weg gesleuteld.

Ook de ordentropen na de val van het bewustzijn door een enorme scala aan historische voorlijnen met oorlog en opkomst van werelden.

Er is zoveel gebeurd. Dus je zit in een voor-geprogrammeerd veld.

En dit moet dus terugkeren. We moeten onze eigen zeggenschap weer terugkeren. Dus er zijn allerlei verschillende manieren van oefeningen voor mogelijk.

Iemand: [reactie niet verstaanbaar]

Martijn: Ja, ik heb niks gedaan

Iemand: Alles wordt ook transparant. De mensen die we zien die worden ook transparant.

Martijn: Maar dit is ook een interpretatie wereld. Ik zal even kijken of de onderkant van je microfoon..., daar zit een knopje...

Iemand: [reactie niet hoorbaar]

Martijn: Ja natuurlijk heb jij zelf iets op je... Nee, je hebt de batterij leeg gemaakt. Nou dat heb je het sneller voor elkaar dan ik. Gefeliciteerd. Eindelijk. Eindelijk.

Goed hoor. Ja. Dat krijg je als je over dit soort onderwerpen gaat spreken hè.

Waarom heb ik het hierover?

Waarom hebben we het hier over?

Omdat het ons brengt naar wie we werkelijk zijn.

Waarom kunnen we het wel dromen?

En waarom lijkt het zo in deze werkelijkheid hier, in dit opgestelde veld, waarom lijkt het hier niet te kunnen? Hier in deze wereld ben je ingeregeld om te weten dat het niet kan. En in je droom niet.

Hij doet het weer [microfoon]. Wie wil hierop reageren of iets anders? Iets heel anders. Hier is de microfoon. Welkom bij deze beraadslaging.

Waar kom je vandaan? Antarctica?

Of waar kom je vandaan?

Iemand: Oh nee, ik sta helemaal te shaken. Deze realiteit versus de originele realiteit. Ik zie af en toe stukken van de originele realiteit. Wereld.

En ik noem deze realiteit altijd de elektronische realiteit.

Dan heb ik het niet over mobieltjes of laptop's of dat soort dingen.

Maar het is hier alles gekaderd is en of het alleen maar elektriciteitsbewegingen zijn van plus naar min. Ik ben geen elektriciteitsspecialist.

Wanneer ik de natuur in de originele wereld zie. Het is zo levend en present.

En ik ben hier in deze realiteit heel veel in de natuur. Maar daar is het, een blaadje kan zo'n uitstraling hebben en het beweegt en het leeft.

En het is vrij in de beweging en in de energie. En hier is het weinig en wat ik merk is dat de re..., op het moment dat ik dus meer van de originele wereld zie, is de relatie die ik met hier heb dat is een onderslag. Het is een verplaatsing van waar anker ik mij en die vind ik niet zo eenvoudig.

Martijn: Is dit dit wat je nu vertelt vanuit welk deel van jou komt dit? Is dit het aarde deel? Of is dit een ander deel van iets? Of is dit je kosmische oorspronkelijkheid?

Iemand: Goede vraag.

Martijn: Wie wil er wat weten? Wie wil hier iets weten? Wat moet er geweten worden? Het zijn wel cruciale dingen. Ik stel de vraag niet aan jou hoor.

Ik spreek hem gewoon als commander crew uit naar jou toe zo van; wat is die vraag? Dus die vragen mogen allemaal er zijn. Dus het is helemaal geen waardeoordeel, maar het is meer een bewustzijn voor onszelf allemaal, als we een vraag stellen, welk deel van mij vraagt hier iets? Omdat je het ongeduld sprak jij uit, even het woord ongeduldig, hè.

Iemand: Dat weet ik niet meer.

Martijn: Nee, nee, nee, maar dat heb je ook niet letterlijk gezegd, maar...

Iemand: Ik kan ongeduldig zijn, ja.

Martijn: En dat is heel herkenbaar, omdat we voelen de noodzaak om de liefde en de echte aandacht hier zo te laten ontstaan. Dus dan kan het zijn dat er vragen worden gesteld door ons op een gegeven moment, die als bliksemafleider gaan functioneren. Die zijn dus wel heel belangrijk, die vragen. Het is heel belangrijk

binnen het aardemens, aardekosmosmens deel, is dat heel belangrijk en waardevol. Want dat kan ook een ruimte geven in je eigen leven, meer balans, maar dat is niet waar jij naartoe wil. Jij geeft meermaals aan dat het gaat om de absolute waarheid. Dus zul je ook in jezelf goed moeten afstemmen, nu gaat het erom. En dan komt de vraag ook, en dat kan best deze vraag zijn, dat kan, dus dat weet ik ook niet, maar het kan zijn dat er dan een andere vraag komt.

Een vraag die hier misschien niet gesteld mag worden, niet omdat het een vraag is aan mij of wat dan ook, maar omdat het bewustzijn creëert. Dat precies die dingen worden gesproken door de creator zelf, jij.

Iemand: En waarom mag die vraag dan niet gesteld worden?

Martijn: Omdat dat, als het vanuit je oorsprong komt, aandacht zet op onderwerpen waar niet over gesproken mag worden. Omdat er niets gezien mag worden of dat onze aandacht er niet op mag komen, waardoor het niet aanwast. Jij hebt zoveel, ik zeg het nu echt rechtstreeks tegen jou, jij hebt zoveel meegemaakt. Ik ken je totaal niet, maar je hebt zoveel meegemaakt. Je hebt alle ins en outs gezien van de spiritualiteit, misleidingen en ook de goede dingen heb je gezien. En het resultaat is dat jij dan overblijft zeg maar. Ja. Dat roept een bewustzijn op in jezelf en als je daar nu niet iets mee doet dan plof je.

Iemand: Ja dat kan ik.

Martijn: Ik zei het niet spreekwoordelijk. Dus die druk, die eigenlijk pure liefde is, noodzaak, dat is kennis. Jij hebt dingen gezien en je weet dingen die nodig zijn waar we met elkaar allemaal naartoe gaan. Dit geldt overigens voor ons allemaal hoor, dit niet alleen tegen jou, maar jij staat er nu. En het kan zijn dat dat wat jij weet, dat je straks in je auto stapt en weer teruggaat naar waar je vandaan komt, dat je denkt van waarom heb ik dat niet gezegd? Waarom is het niet door mij uitgesproken? Waarom is de aandacht daar niet op gezet? Als het sturend lijkt of wat dan ook, dan bied ik onmiddellijk zeer mijn excuses aan.

Iemand: Zo ervaar ik het niet.

Dan komt het weer vanuit welk deel stel ik dan een vraag of spreek ik nu?

Ik wil meer in mijn herinnering hebben hoe in de originele wereld mensen met elkaar relateren. Hoe levenspartners met elkaar relateren.

Want ik snap er hier niets van. Ik snap mezelf niet.

Hier, omdat een deel van mij wil verbinding. Ik weet überhaupt niet wat echt verbinding tussen mensen is.

Is het gewoon contact?

Is het openheid?

Wat is het echt?

Tweede is, ik voel dat ik een soort einzelgänger ben.

Een super einzelgänger. Super alleen zijn. Super dit.

En dan hebben we het over, we zijn vrijheid. We laten het allemaal helemaal vrij.

Hoe gaat dat dan in de originele wereld?

Met partners, levenspartners, hoe leven die met elkaar? Dat men elkaar vrijlaat.

Wat is dan de verbinding tussen die levenspartners? Wat is dan het speciale?

Wat je dus niet met iedereen hebt. Ik wil het herinneren in mij, hier!

Martijn: Hoe komt het dat dit onderwerp zo belangrijk is?

Iemand: Omdat ik op dit moment naar mijn eigen partner kijk en die enorm kan kletsen, blablabla, als ik in de natuur ben, blablabla, en ik heb het honderd keer proberen te stoppen. Want ik wil stilte, ik wil ervaren.

Maar ik heb ook een paar keer heel diep gekeken naar de weerstand.

En dieper en dieper. En dan kom ik alleen maar uit op liefde.

En er is dus een deel, welk deel van mij in verwarring.

En ik weet niet, ik vind het dus shit om te zeggen hoe mijn relatie met mijn levenspartner dan is. Wat voor mogelijkheden zijn er? Wat voor pakketjes van informatie, agents, weet ik veel wat voor bullshit er allemaal doorheen loopt.

Martijn: Ja, misschien moeten we ons, je wilt hierover in beraad.

Iemand: Ik wil meer weten over hoe levenspartners en relaties in de originele wereld zijn.

Martijn: Maar daarvoor zullen we moeten gaan vergelijkingen trekken. En die zullen desastreus uitvallen. [stilte] Wat is er fijn aan niet in verbinding te zijn met een partner?

Iemand: Je eigen ruimte?

Martijn: Je eigen ruimte, ja. Dan gaat het dan misschien meer daarover.

Onze eigen ruimte, de mens haar eigen ruimte, zijn eigen ruimte.

Hoeveel ruimte heb je dan als commander?

Op een gegeven moment moeten er compromis gewoon worden opgezegd.

Het is niet anders. Iets gaat wel of iets gaat niet. Op een gegeven moment kom je op dat punt uit. Alleen als je in dat punt verkeert.

Iemand: Als commander heeft iedereen toch zijn eigen ruimte.

En hoe is dan verbinding? Wat is dan verbinding?

Martijn: Deze vraag die wordt nu gesteld over de oorspronkelijke wereld?

Iemand: Ja.

Martijn: Ja. Kijk, als ik zei, het is al lastig om rood en groen tegelijkertijd benoemd te krijgen. Als ik zeg bijvoorbeeld van..., of we zeggen - niet *ik*. Als we zeggen.

In deze wereld waar we vandaan komen hebben we veel meer emoties.

Ik kan het grofweg echt zo aanduiden, 90% van onze gevoelens wie we werkelijk zijn wordt in deze wereld niet gevoeld.

Het merendeel van ons fysieke energie-geheugen en bewustzijn hier op aarde functioneert niet. Hersenscans laten dat ook gewoon zien.

Dus dat is puur gebaseerd vanuit waarneming van deze wereld hier.

Dat houdt in dat je ervan uit kunt gaan ook op fysiek wetenschappelijk niveau, maar ook vanuit je emoties, dat er veel meer te voelen moet zijn dan wat je hier op de aarde voelt.

Dat is ook waarom we als mensen vaak op zoek gaan naar excessieve uitingen van emoties. Omdat wat we niet kunnen voelen of niet lijken te kunnen voelen, dat we die juist via excessen tot uiting laten komen. Waardoor we het gevoel hebben dat we een diepere emotionele bevrediging krijgen, een gevoel kunnen ervaren, wat dan maar een kort moment is.

Dat kan op seksueel gebied zijn, maar dat kan ook op geestelijk gebied zijn, mentaal gebied zijn, of het gevoel van je emoties kan het ook zijn, dat je jezelf blootstelt aan hele emotionele dingen om bewust meer te kunnen voelen.

Dus het is een hele lastige vraag om dat te vergelijken vanuit hier.

Maar als ik het zou vergelijken, eigenlijk heb ik dat net ook benoemd, in het besef van de uniekheid van ieder mens hier. Als ik jou nooit meer kan zien, omdat je hier op een gegeven moment, even uit deze beeldvorming hier, dat je in één keer hier niet meer in deze dimensie bent, en ik mag dan een keer wel bij een begrafenis zijn van jou, dan heb ik daar heel veel weet van.

Dan ga ik je heel erg missen.

Dat ik nooit meer gezicht zal zien, hier, in deze wereld.

Dat we niet meer samen kunnen uitwisselen.

Dat we niet meer samen kunnen creëren.

Dat we niet meer samen de kracht bij elkaar kunnen hebben en samen de Force tot leven. Dat we niet meer samen kunnen genieten van de blaadjes die trillen.

Dat is eigenlijk wat ik benoem.

Kijk, wat is een levenspartner?

Ik heb het wel eens eerder gezegd.

Ik weet niet zo goed precies wat verliefdheid nou eigenlijk hier inhoudt.

Ik ben er ook zeker van dat ik dat nog nooit heb meegemaakt.

Ik voel liefde. Ik bewonder je. In de mooiheid wie je bent. De puurheid.

Ik voel me verrijkt. Dat ik in je ogen mag kijken.

Dat ik via jouw ogen ook je thuis mag zien.

Terwijl ik niet met mijn mind daarin hoeft te gaan. Van wat jouw thuis is.

Maar ik weet het. Ik ontmoet je hier. Ik kijk recht in je ogen. Ik ontmoet je thuis.

Via jouw ogen. Via jouw bewustzijn. Dat is liefde.

Ik heb het al vaker gezegd, ik ben eigenlijk verliefd.

Als ik het woord 'verliefd' mag gebruiken, dat is een antwoord op jouw vraag voor een mogelijke vergelijking.

Eigenlijk ben ik verliefd gewoon op de mens, op de schepping, op de natuur, op de dieren.

Er zit een konijntje bij ons thuis, heeft een middenpootje gebroken, of een middenbeentje, van een vingertje. Elke keer loop ik ernaartoe. Het beestje heeft er pijn van, water, pipetje in de mond, heel lief konijntje, schatje, kun je zo optillen.

Kijk in het oogje, voel de verliefdheid.

Kijkt mijn recht aan, de Force a life.

Door het ontbreken daarvan hunkeren we vaak alles weg, uit één persoon of uit drie personen. Dat is een vorm van een relatie.

Maar als je dit durft te openen, dat je van alle mensen dezelfde liefde kunt voelen. Dat er geen vader of moeder is, in mijn voorbeeld dan, want het kan zijn dat jij je vader of moeder niet hebt gekend of niet kent, of dat dat helemaal geen leuke vader of moeder is geweest.

Maar in mijn voorbeeld, die liefde die je voelt van je mama, of de liefde die je voelt van je zus, of de liefde die je voelt van je beste vriendin, je thuisgevoel, je veiligheid, je geborgenheid, mee, erbij horen, samen met elkaar iets doen.

Dat is een gevoel. Dat is stationair bij ons allemaal.

Met wie we ook te maken hebben. Met wie er ook contact is.

Dus dat die relatie, een relatie, als levenspartners, wat dan ook, wat weer een begrenzend woord is, die kan je eigenlijk dus niet invullen.

Want als jij van alle mensen evenveel houdt, en dat je voor iedereen precies hetzelfde wil doen en dat je voor iedereen hetzelfde liefdevolle bos bloemen wil plukken. Dat je iemand zie die het moeilijk heeft, en dat je in de auto je rem intrapt en dat je uitstapt en dat je die persoon vraagt; kan ik iets voor je doen?

Ik zie dat je hier zit te huilen.

En dat die persoon zegt van; nee je kunt er niks aan doen. Echt niet? Nou ja, ja.

En dan komt er toch een gesprek.

En je voelt dat je er bent, dat je de liefde bent. Als dat is wie wij zijn.

En dat is wie wij zijn. Dat is wie wij zijn niet iets anders. Dat is wie we zijn.

Dat is het. Als we dat zijn, dan is het hele relatieverhaal niet nodig.

En ik heb het helemaal niet over relatie dat je dan met iedereen een relatie aan gaat. Iedereen moet zelf weten wat hij of zij wil.

Ik heb het over geestelijke verbinding.

En die geestelijke verbindingen mag je ook lekker in elkaars arm liggen.

Mag je ook tegen elkaar zeggen, kom maar lekker tegen mij aan.

Bij mij ben je veilig, wat heb je nodig, mag ik iets voor je doen.

En dat is wat in deze wereld, door de beschadigingen, de misinterpretaties, laat ik zeggen, de grote registers van het mannelijke beschadigingsniveau, oh nee, mannen zijn niet beschadigd, vrouwen alleen..., vrouwenbeschadiging.

Oh één grote beschadigingsstoestand eigenlijk.

Daardoor zijn wij gewoon een route ingeschaakt door de matrix, om dan nog, het liefst ook precies eerst de illusie te krijgen dat je veilig bent bij de juiste persoon, om vervolgens te ontdekken dat die persoon je waarschijnlijk het diepst, diepst weet te raken op je, eigenlijk je kracht, maar op je pijn.

Misschien moeten we dat wel helemaal loslaten.

Maar in de wereld waar we vandaan komen, is partnerschap over waar jij het over hebt, meer gebaseerd op iets wat hier gewoon helemaal niet eens bestaat.

Het is hier nu nog niet.

Maar dat is niet waar, want het is hier nu wel want ik weet het.

En jij weet het. Dus het is er wel.

Maar systemisch, kijk daarom zeg ik breng jezelf erin, breng jezelf erin.

Als je het allemaal niet meer weet laat het dan maar gewoon los je kunt beter, zoals ik het weet hoe het zit, je kunt beter iets loslaten en niet in een vervorming blijven draaien los, los, dan kun je eerlijk zeggen waarom je het los moet laten een relatie of een situatie.

Want dit hoort bij ons een commanderschap.

We moeten helder zijn.

En als ik terugkijk op mijn leven hier dat ik 27 jaar met [naam] heb geleefd waar ik nog een paar dagen geleden ook was, ook heel goed contact weer met elkaar te

hebben, daar ben ik ook heel erg dankbaar voor.
Vind ik ben ook heel ontroerend om te mogen voelen.
Want het was ook pittig voor haar. Maar natuurlijk voor mij ook.
Want als je 27 jaar lang met elkaar een heel mooi leven hebt, een goed leven hebt op allerlei niveaus en er zijn bepaalde stukken waar het niet loopt.

Maar als ik daarnaar kijk, ja, wij wisten altijd eigenlijk dat we elkaar partner niet waren. Dat hadden we altijd al gedacht, gevoeld, maar ook tegen elkaar gezegd. En zij zei ook wel eens van; is het niet beter dat wij uit elkaar gaan?
Dat ik zei van, ja zeker, en dan gaf ik haar de jas.
Je moet alles met een korreltje zout nemen.
Je moet elkaar begeleiden naar de exit van de beknelling dat is wat we moeten doen. Weet je en het kan ook zijn dat we in situaties blijven plakken omdat we dingen hebben meegemaakt waardoor we ook in een soort vacuüm komen en je het gevoel hebt ik heb wel een partner nodig.
En het is ook wel zo maar misschien is er dan iets anders.
Maar partnerschap..., als ik hier op de aarde kijk, ik vind het wel mooi als ik bepaalde functies, ik noem even bijvoorbeeld een admiraal van een vloot bijvoorbeeld, van de marine, en je kijkt, want het gaat om gedisciplineerdheid, voor mij is discipline niet een mind-iets, voor mij is discipline aan het hart verbonden.

Dan vervalt dat woord discipline natuurlijk, want dan hoeft je het niet meer te doen, maar het is een commitment zonder commitment, dat is een discipline en als ik daarnaar kijk en ik zie hoe die mannen en vrouwen met elkaar omgaan.

Dan ga ik even uit van een ideale situatie dat iedereen goed op elkaar afgestemd is, iedereen weet precies wat er gebeurt, welke handelingen er moeten plaatsvinden, mensen vertrouwen op elkaar, ze kijken elkaar in de ogen en daarna gaan ze lekker met elkaar uiteten.

Er is geen storing maar een totale zogenaamde organische perfectie van samenwerking. Dat benadert iets van een oorspronkelijke levenspartner.

En in die zin kun je misschien ook wel zeggen dat je een vriendschap, in deze wereld hier, dat je daar vaak meer volwassenheid in kunt voelen als met je eigen partner. Omdat partnerschap is heel veel programma hier.

Heel veel programma. En daar kleven natuurlijk ook bepaalde behoeftes en invullingen in. Je moet met elkaar knuffelen, je moet met elkaar vrijen, je moet dingen tegen elkaar zeggen, je moet ook op die manier lopen en moet ook die dingen voor elkaar doen. Nou... [gelach].

Als je daarin programma-loos bent dan is dat heel goed.
Alles in het moment, systeemloos. Een gevoel is er en dan doe je het.
Mijn moeder belde me eergisterenavond op ze zegt; lieverd. Ja.
Het gras is hoog. Ik zeg; oh! [gelach].
Ja, ik weet het wel, maar ik zeg het even dat jij weet, het beeld hebben dat het hoog is, en misschien dat jij dan het gevoel krijgt dat je het korter kunt maken. Zij heeft dat gezegd, maar niets in mij gaat denken, wanneer zal ik het nou gaan

maaïen. Ik kan dat niet. Het moment is er gewoon.
En dan is het er, en dan doe ik het volledig.
Dat is partnerschap.

Kijk, en je kunt het andere mensen niet kwalijk nemen als zij daarin in een andere beweging zitten.

En dat moeten wij als kosmische commanders, als krachtdragers, moeten we dat ook gewoon beseffen.

En bepaalde behoeftes moet je niet gaan projecteren of afdwingen bij de ander. Dan moet je kijken van is die behoefte misschien op een andere manier of heeft het ook een andere betekenis.

Als ik door de bossen loop en ik praat niet, dan hoef ik gewoon vijf jaar niet meer te vrijen. [gelach].
Ik loop heel veel door de bossen. [gelach].

Het gaat om wat er gebeurt. Daar gaat het om. Ik moet mijzelf gewoon voelen. Dat is mijn commitment. En ik weet ook dat ik mijzelf voel en alles wat er dan verder is, dat is allemaal programma-loos. Dat is gewoon liefde, dat is echtheid, dat is gewoon puur en het is niet een invulling van een behoefte of zo. Dus commander, go! En als je nou naar het onderwerp kijkt, naar wat er allemaal gebeurd is in je bestaan, dan kun je ook zien wat voor voorwerk er is geweest hè. Om het te belasten met veel pijn.

[01:15:45 minuten]

De grotere bestemmingen hè van waar wij het ook over hebben, grotere bestemmingen. Je ziet hoe grotere bestemmingen allemaal meegewogen worden of meebewegen in wat er allemaal aan de hand is en wat er allemaal gebeurt. Ik kan je vertellen hè, en dat zeg ik je wel, op het moment dat je zo uit de matrix stapt, interesseert je helemaal niets.
Maar de liefde is vele malen groter dan hier.
Dan heb je helemaal geen systeemgedachten- behoefte en zelfs ook geen eens verantwoordelijkheid. Nou, dan kun je blijven zitten, hè. Ja, je hebt een microfoon, die mag je vast wel aan iemand anders doorgeven.

Iemand: Ik wil wel graag. Ik weet ook niet waar ik moet beginnen. Maar ik heb...
Ja, ik weet wel waar ik moet beginnen. Ik heb iets geschreven.
Ik heb afgelopen drie weken een boek geschreven. Dat klinkt heel praktisch.
Maar ik schrijf graag en ik fotografeer graag.
En ik heb mijn boek geschreven en het kon pas na 13 april, het was een bijeenkomst hier. Ik heb mijn ingewanden er zo ongeveer uit gekotst toen ik thuiskwam na 13 april. En toen kon het en ik wil dit graag even voorlezen.
Ik kon het niet printen dus ik heb mijn laptop meegenomen.
Ik denk dat dat wel komt omdat ik misschien ook wil zeggen. Het is heel kort, het is twee minuten, maar ik moet het even pakken.

Het is de inleiding van mijn boek en het heet 'Moeder Aarde en het Land van Ooit'. He deals with cards as meditation and those he plays never suspect, he doesn't play for the money he wins, he doesn't play for respect.

Waar 'he' staat mag altijd 'she' gelezen worden en andersom. Sting - shape of my heart. Er hoort een foto bij, die heb ik ook gemaakt, dat loopt bij mij helemaal synchroon, foto's en tekst. Het is een foto die staat op mijn website van een paal, een verweerde paal, met daar omheen prikkeldraad wat losgeschoten is.

Het is in kleur een hele mooie foto. En ik ga verder. [iemand leest voor:]

"Het staat als een paal boven water. Het prikkeldraad mag eraf. Het is niet erg dat er onherstelbaar ingesleten groeven overblijven. Het gaat niet om de vorm, het gaat om de inhoud. De inhoud schept een nieuwe vorm. De inhoud van de paal is nog steeds een boom. De boom is niet dood, kan niet dood. Het is niet erg om te worden aangevallen in een wereld waar rollenspellen worden gespeeld. In deze megafamilie opstelling met zijn onuitputtelijk dezelfde verhalen... kun je jezelf ontslaan uit de rol waarvoor je geen auditie deed. Mij kun je daar ook uit ontslaan. Ik zal jou ontslaan. Moeder, ik ben het niet. Sla mij in mijn rol als wie je ook maar denkt dat ik ben. Ontsla mij in mijn rol als wie je ook maar denkt dat ik ben. Kietelen mag ook, aaien nog liever. Knuffel mij, ik knuffel jou. Ik laat jou jouw herwinnen, laat mij mij herwinnen. Onbewust liet ik jou jezelf. In mijn hitte en mijn vuur, in mijn kou en mijn water. Ik zag niet. Onbewust liet jij mij mezelf. In jouw hitte en in jouw vuur. In jouw kou en jouw water. Jij zag niet. Bewust neem ik terug wat niet van jou is. Bewust neem ik terug wat jij niet bent. Ik gooi het weg voor jou. Ik gooi het weg voor mij. Doe het ook voor mij. Doe het voor jou. Wij zijn vuur, water en vuur, vuur en water. Bezit bestaat niet. Mijn kinderen zijn mijn kinderen niet. Mijn tranen zijn mijn tranen niet. Mijn woede is mijn woede niet. Het is de kracht in ieder mens dat weet van het bestaan, dat weet van het Land van Ooit. Het prikkeldraad is eraf. Moeders zijn geen loeders. Moeders zijn de hoeders van deze aarde. Waar 'moeder' staat mag altijd 'mens' gelezen worden en andersom. Moeder, ik ben het. In dankbaarheid naar deze prachtige planeet, moeder aarde. I know that the spades are the swords of a soldier. I know that clubs are weapons of war. I know that diamonds mean money for this art. But that's not the shape of my heart. That's not the shape of my heart" [einde voorgelezen tekst]. Ik kan mezelf heel erg voelen als ik schrijf en als ik fotografeer. Ik was één van die mensen die uit het leven wilde stappen, die jij kende. En dat wil ik ook even zeggen. Ik wil ook zeggen dat ik een kind heb weggegooid, ook op een depot in Franeker. Ik heb drie zoons en ik was op een gegeven moment zwanger van een dochter. En ik had daar een gesprek mee en ze wou niet komen. En ik zei, dat snap ik, dan moet je niet komen. En drie weken later was ik op vakantie in Friesland, in de caravan van mijn vader, op een camping. En toen begon ik te bloeden. En dat is meestal geen goed teken. En toen heb ik dat kind opgevangen in een luier van mijn oudste zoon. In een vuilniszak gedaan. En op het depot van de camping in Friesland weggegooid. En dit gaat over mij. Dit gaat over..., ik kan er nu pas komen bij wat ik moet zeggen.

Ja, door 13 april... Ja, ik merk in mezelf dat ik niet helemaal goed weet van waaruit ik spreek op dit moment. Dus ik praat maar door. Maar ik weet het nu even niet. Maar ik ga even zeggen wat ik geloof ik moet zeggen. Wat 13 april voor mij was dat dat niemand ingreep. Daar ik, ik kan het geloof ik toch niet zeggen. Ja ik zeg het gewoon maar plat. Ik weet het ook niet. Ik ga het even plat zeggen. [stukje niet getranscripteerd]. Dit is wat ik zag gebeuren op 13 april. En ik begrijp heel goed.

Ik kwam thuis en ik zei tegen mijn, ja, ik weet het ook niet, ex-partner.
Ik woon in een huis met de vader van mijn kinderen.
En ik zei, bind mij vast als ik nog één keer daarheen ga. Maar dat heeft hij niet gedaan. Want ik ben hier en ik denk dat het ook een bewijs is dat het hier geen spirituele organisatie is, want je gaat daar niet vrijwillig in. Ik niet. Ik ging daar niet vrijwillig in. Ja, dus in feite, ja. Ik had een tas bij me met een grote glimlach daarop. [naam] zei, waarom moest je daar nou twee keer iets over zeggen? En ik dacht bij mezelf, ik ga daar nog een derde keer iets over zeggen.
Ik heb nu ook een tas bij me. Er staat een gouden worst op. Lijkt net ook een glimlach. En ik dacht, ik ga daar verder niks meer over zeggen.
Maar ik voel daar zelf heel veel bij. Een gouden worst en een grote glimlach.
En ik reed hier vandaag naartoe en toen reed ik achter een busje waarop stond Critical Cleaner. En er stond ook zo'n vorm op. Dus ik dacht ja, Critical Cleaner. Dat ben ik misschien wel. Of zijn wij? Dat... dat ik weet niet of dit was wat ik moest zeggen, ik weet nu eigenlijk niet goed van waaruit ik praat. Heb jij geen vraag?
Martijn: Vind jij dat ik nu had moeten ingrijpen?

Iemand: Nee

Martijn: Ik ook niet

Iemand: iemand anders ook niet blijkbaar

Martijn: Kijk wij zijn hier in deze wereld zijn wij ons door, helaas dan maar het woord helaas, zijn wij ons in deze wereld aan het terug ontdekken dat we liefde zijn en dat we op verschillende manieren en niveaus beschadigd zijn geraakt.

Die beschadiging kan allerlei verschillende manieren plaatsvinden jij noemt er een en het is heftig. En je kunt concluderen dat beschadigingen om onze liefde niet te kunnen leven, dat het om een bepaalde reden zo gebeurt. Het is geen toeval.

Het kan en het is ook geen toeval dat als je de aarde, zoals wij dat zien, met zoveel mooie mensen loopt.

We bestaan uit allerlei verschillende volken, dat eigenlijk over de hele aarde zulke mooie mensen met zoveel warmte en levenskracht, eigenlijk planetair gezien allemaal te maken hebben met uitdagingen.

Daar steekt wat achter, daar is iets. Want het hoeft namelijk niet.

We kunnen elk moment allemaal beslissen om de ruimte en de vrijheid aan elkaar te geven, naar elkaar te luisteren, wat we ook nu doen naar jou en naar elkaar. Dus we praten dan over heling op mondiaal niveau.

Het gegeven dat we allemaal als mensen dingen meemaken, dat we eigenlijk ook even plat gezegd opgevoed worden door mensen die er zelf geen kaas van hebben gegeten, omdat ze zelf ook allemaal de uitdagingen van beschadigingen en toestanden hebben meegekregen in zichzelf ofwel in eigen leven of door de voorouderlijke historielijnen, matrix is dit wat ik nu noem, maar dat is.., dan zou je eigenlijk zeggen van; wat is er toch aan de hand als een volk, wie ikzelf ook ben, in een wereld bij elkaar samenleeft, wat zo beschadigd is dat we eigenlijk onze meeste van onze tijd, onze kostbare tijd, precious, kostbare tijd, lijken kwijt te

raken, allemaal hè, aan het verwerken en het openen van gevoelens waar we potverdorie niet over mochten spreken, of iedere keer als we er over spreken wordt het gras voor je voeten weggemaaid.

Wat is hier aan de hand?

Nou dat is een programma en wij komen dus bij elkaar in deze wereld via, in dit geval helaas, via de inzichten ook van die trauma's. Want we ontdekken daardoor juist dat we die trauma's niet zijn, we ontdekken en voelen terdege dat we juist liefde zijn dat we juist kracht hebben en dat we niet zomaar genoeg hoeven te nemen met wat liefde is volgens een bepaald format.

Dus er zit iets achter en dat is waarom we ook in deze kosmische missie waarin we zijn gekomen. Dat we gaan kijken van; hoe stap ik daar doorheen? Want één ding is zeker. Je zult er wel doorheen moeten stappen. Allemaal.

Op een gegeven moment moet je door de trauma's heen stappen. Je moet er doorheen. Maar je kunt het niet doen omdat; nou ja, ik moet er maar doorheen stappen.

Nee. Als daar lading op zit.

Als daar emotie in zit.

Dan heeft dat wel de ruimte nodig.

Dus dan zul je op zoek moeten gaan als commander-in-chief.

Op zoek moeten gaan naar hoe ga ik dat ontladen?

Hoe ontlaad ik dat? Hier kan dat nu op deze manier.

Maar moet ik nu de rest van mijn leven bij elke ontmoeting, bij regeringen over mijn persoon trauma spreken? Ja of nee? Het is de vraag voor ons allemaal.

Voor ons allemaal, hoe ga je daarmee om?

Wat we nodig hebben is veiligheid.

Die veiligheid, daar moeten we niet de verantwoordelijkheid bij een ander leggen.

Die veiligheid moeten we zelf bouwen.

Als het niet veilig is om erover te spreken bij andere mensen, dan zeg je gewoon, deze mensen kunnen op dit moment, gezien de constellatie waarin we nu verkeren, kunnen deze mensen op dit moment die veiligheid niet aan mij geven.

Dus takel ik mijn boel op en breng ik hem op een ander moment ergens anders bij mensen die het wel kunnen op dat moment. Dus take care of yourself.

Dus dat betekent verantwoordelijkheid nemen van wanneer kan het wel en niet. Maar dat er iets aan de hand is, dat mag duidelijk zijn. Wat hier aan de hand is, is dat we worden beziggehouden. En daarbij moet ook opgenomen worden dat dat een dubbele lading heeft. Wat als ik over mijzelf zeg wat ik allemaal heb meegemaakt aan traumatische gebeurtenissen heb meegemaakt, ja dat is allemaal maar bezigheid. Als een ander tegen mij gaat zeggen dat is allemaal maar bezigheid. Nou dan kan ik dat gewoon zeggen; ja je hebt gelijk.

Maar even in het voorbeeld van de aarde, dan zou je kunnen zeggen dat je pijnstukken...; ja hoezo? weet je wel hoeveel pijn het doet, jij weet niet hoeveel pijn ik heb gehad, jij weet niet hoeveel... en wroehhh! Ja, dus dat. Maar het is er wel.

Iemand: Ja maar wat ik daar even over wil zeggen is ik heb een boek geschreven, ja whatever het zijn een heleboel pagina's het wordt wel een boek, maar het gaat niet over die pijn.

Martijn: Natuurlijk niet

Iemand: Wat ik wel dus merk is dat ik daar dus, als ik daar, ja er komen zoveel inzichten uit, er komt zoveel meer informatie doordat ik het verwoord of doordat ik het... Ja er gebeurt iets raars. Ik maak buiten foto's en ik schrijf en nou ja ik weet niet er gebeurt iets

Martijn: Mooi

Iemand: en dat geeft iets en dat geeft..., wat?

Martijn: Er gebeurt iets heel 'moois'. Het is geen correctie. Jij zegt raars maar ik zeg moois. Er gebeuren mooie dingen.

Iemand: Ja ja ja ja nee mooi dat bedoel ik ook eigenlijk. Maar het is geen pijn-boek. Ik denk dat het probleem wat er wel is speelt met persoonlijk delen, niet zozeer is het persoonlijk delen, maar het over de schutting gooien van je pijn. En dat is niet interessant natuurlijk. Maar ik weet niet of ik het goed zo ook zeg.

Martijn: Nou, het is duidelijk hoe het bij jou zit. Ik vind het heel mooi om te horen, en dat ik dat mag horen ook van je.

[01:37:05 minuten]

En kijk, wij komen hier niet vandaan.

Toen wij hier nog niet waren, zeg maar, even in die woorden gezegd, toen waren we ons bewust, we zijn ons zeer bewust, dat er werkelijkheden zijn, waarin, als je daarin leeft, als je ervaringen daarin hebt, dat het een behoorlijke aanslag is op je vrijheid en een behoorlijke aanslag is op je levensvreugde ook, om je capaciteit om leven te kunnen geven.

Want als je pijn hebt, fysiek of geestelijk, maakt allemaal niks uit, emotioneel, als je pijn hebt dan kun je minder geven.

Dat is wat pijn is, een soort gewicht op je bewustzijn.

Dus dat is bekend. Toen wij naar werelden keken, we hebben een scala aan werelden, we hebben een heel grote map hebben we daarvoor, waarin beschreven staat precies wat de actuele status is in werelden.

Toen we daarnaar keken en ook naar de aarde, konden we ook zien vanuit onze liefde, die onbeschadigd is in dat moment, konden we kijken naar de aarde.

We konden zien wat de mensheid daar ervaart.

We konden zien hoe groot de opgave is van al die mooie bijzondere mensen.

We konden ook met ons bewustzijn in dat hologram en rondkijken en precies daar kijken wat daar gebeurt omdat het feitelijk een programma is.

We konden het zien. Wat we ook weten in die momenten is dat het daar dus niet

om gaat. Dat weten we.

We weten dat op het moment dat we in zo'n wereld komen, gaan wij daar niet mee aan de slag. Ik ga hem even heel zwart-wit neerzetten. Dat weten we.

Daar worden briefings over gehouden, er zijn zelfs bootcamps op. Bootcamps, echt, er worden echte trainingen in gegeven omdat je die ervaringen van een wereld nog niet eerder kent als je er nog niet bent geweest.

Dus we hebben er diepe kennis van dat als we eenmaal in zo'n wereld zijn, dat we ons op een andere manier gaan ervaren.

Maar eenmaal in zo'n wereld hier, blijkt toch dat het onrecht en de pijn, en ik heb het niet over jou, ik heb het gewoon in het geheel, blijkt toch dat de onrecht en de pijn die je hier in deze wereld kunt ervaren dat die dermate machtig kan worden dat je daardoor met een wissel stapeling ineens op een ander spoor terecht komt en ineens op het spoor terecht kunt komen van dat dat de grote bestemming is en het is het dus niet. Het is het niet.

Ik heb voor de dingen die ik heb meegemaakt, heb ik heel veel aandacht aan mezelf, aan wat er allemaal is gebeurd. Ik heb ook dingetjes meegemaakt. Misschien wel veel minder dan wat jij hebt meegemaakt, dat weet ik niet. Maar ik heb ze wel. Maar ik weet nog precies dat ik was bijna 17 jaar en heb toen de knop omgezet. Er kwam na een diepgaande analyse, daarom noem ik hem hier ook. Het is niet een afsluiting, het is juist een opening om nog anders te kunnen kijken als cosmic command te kunnen kijken naar de pijn die ook in het lichaam of in een veld ligt die je steeds wil herinneren aan; 'weet je nog hoeveel pijn je hebt gehad, weet je dat niet meer oh dan komt er nu iemand op jouw beeldscherm kijk eens naar die persoon. Klung!

Daar is die weer, voel je het weer lekker, ja ik voel het weer'.

Ik was 17 jaar toen heb ik de knop ingedrukt.

Ik heb gezien en gevoeld wat ik allemaal had meegemaakt. Op mijn manier.

Ik zal dat niet helemaal uit de doeken doen. Maar ik heb ook dingen meegemaakt. En op een gegeven moment heb ik gezegd; nu is het klaar, niet meer naar mij, maar ik was buiten de aarde. Zo noem ik het nu.

Ik was buiten de aarde en ik zag de aarde, zoals we het hier nu te zien krijgen volgens de plaatjes. En ik zag de aarde en ik voelde de aarde.

En ik voelde het leven op de aarde. En ik voelde de Force in mezelf en ik voelde de Force komt niet tot leven als ik op dit spoor blijf staan.

Het is gebeurd en ik trok het hele emotieveld van al die trauma's, en nogmaals het zijn er best wel wat, trok ik zo naar binnen toe helemaal in mijn hart, in mijn hart en deed er een strik omheen en ik zei dit is de herinnering van mijn missie, mijn hart.

Dus ik heb ook het volledige recht, net als jij, om als Commander-in-chief te praten over dingen die ik moeilijk vind en ik heb meegemaakt.

En ik luister ook heel graag, dat merk je, ik luister heel graag naar wat ze vertelt.

Ik weet ook dat dat allemaal, je hebt een bepaalde tijd lijkt het, tijd waarin je dingen kunt doen met een bepaalde verwachting en doel. Maar het glipt niet uit mijn hart. Ik heb aandacht voor jou, voor jou, voor jou.

Het is onze verantwoordelijkheid om te kijken waar leggen we het gewicht neer. Waar leggen we het gewicht neer. En dit is wat we weten. En het kan niet zo zijn. En het hoeft niet zo te zijn. En ik zeg het ook nog even iets anders.

Als je de moed in jezelf kunt vinden, en daarvoor moet je ook je eigen spoor doorlopen. Maar als je de moed vindt om te zien dat het niet zo kan zijn dat de trauma's een groot spoor gaan worden waarop je navigeert.

Als je kunt zien dat dat het niet is, dan kun je beslissen, niet vanuit je mind, maar beslissen vanuit de aarde af. Hiervoor ben ik niet, maar ik besef wat pijn is.

Ik besef hoe ik me er los van maak. En ik besef ook dat ik in elk moment als ik die pijn voel dat ik het recht heb om die pijn ook te voelen op mijn manier maar dat de macht eraf gaat. Dus het is een inzicht, niet als mens van de aarde dus niet als een aardemens maar als commander, snap je, dus dat is een inzicht wat je in jezelf draagt. Dat moet je op een gegeven moment ook gewoon naar voren halen. En laten we elkaar daar ook in uitnodigen. Alles wat hierover gezegd wordt kan ook weer gevoeld worden als iets om het dicht te trekken. Ik niet, ik druk nooit iets dicht. Het is wel op momentum waarop dingen kunnen gebeuren en plaatsvinden.

Iemand: Ik zou hier nu wel nog één vraag over willen stellen, wat je nu net zegt.
Martijn: Je mag alles vragen.

Iemand: Want het trauma... Ik vind het dan dus niet in orde, zeg maar. Ik vind het in feite niet in orde wat er gebeurde met [naam][er wordt hier gerefereerd naar eerdere gebeurtenis van een voorgaande bijeenkomst]. Dat refereert aan mijn trauma. Familie onder elkaar, niemand grijpt in.

En wat ik daar dan als vraag over heb, ja, goed en slecht bestaat niet.

Maar ik vind dat dus niet in orde. Er moeten meer mensen opstaan op zo'n moment, want dit doen wij niet met elkaar. Dat is wat ik voel of vind.

Maar dat kan volledig beïnvloed zijn door mijn trauma.

Dus ik weet dat is ergens nog een vraagteken dan.

Martijn: Soms mogen dingen gewoon ontladen zonder een ingreep, het vertrouwen in dat mensen zelf bij machten zijn om te reageren en te doen wat er is.

Brengt oorlogen ook tot een ander spoor en de weg naar vrede wordt gebaad.

Maar ik hoor je wel, ja ik hoor je wel. Ja, ik hoor je wel.

Dat is ook systemisch. Het is heel veel tegelijkertijd meer.

Misschien even een aanvulling terug.

Er zijn een aantal mensen die hebben mij over die dag, en even wat voor de mensen die er toen niet waren er was een discussie. Eenvoudig gezegd.

Maar er zijn ook een aantal mensen naar me toe gekomen, die dus ook geen verbinding hebben met beide personen en tegen mij zeiden, wauw, wat een openheid, wat een openheid dat dit kon.

Dat er geen bemoeienis is, maar dat het gewoon open kan. Dat het iets is wat ook werkelijk kan vibreren en dat er ook zoveel op aan kan slaan waardoor dat kan

ontladen. Mensen waren er heel erg blij mee, maar ja, vonden het heel mooi en zeg maar energetisch volwassen. Dus wat is een ingrijp? Ik begrijp het, ik hoor je.

Iemand: Ja, ik ben, als mens, ik weet ook het mechanisme, ken ik ook heel goed dat wanneer je niet ingrijpt, dat je zou kunnen gaan denken dat die ander, die dan in mijn optiek even op een openbaar schavot wordt gezet en het is mijn optiek. Dat je zou kunnen gaan denken oh maar dat is wel terecht want dat was bij mij het gevolg.

Martijn: Het laat zien, in het moment hè, het is allemaal niet stationair. Het is allemaal heel flexibel. Het laat in zo'n moment zien welk deel van het bewustzijn van het aarde-verbonden stuk, die we niet zijn, welk deel van het bewustzijn op dat moment operationeel wordt. En dat is interessant, dat je daar naar kunt kijken. Ik heb er helemaal niks bij gevoeld. Ik heb gekeken, geobserveerd en ik geef om beide mensen precies exact hetzelfde. Omdat het mijn broers en zussen zijn. Dus wat je nu zegt over dat dat zou kunnen gebeuren. Klopt. Kijk en ik ben zelf wel, vanuit wie ik ben heb ik wel een bepaalde, ik heb een hele strakke grens. Ja. Ik ben grenzeloos, maar ik heb hem. Als hij komt, dan komt hij ook. Maar dan komt hij ook rechtvaardig. En volgens mij is dat precies wat ik nodig heb om te weten, zoals jij dat ook weet dat je dat hebt, waardoor er alle ruimte is om gewoon te laten zijn wat er is.

Oké, van buitenaf gekeken, richting de soepkommetjes. Het is een bijzondere reis hier te zijn, een beraadslaging, een beraad over deze onderwerpen.

Ik vertelde vanochtend in een wat vertraagd tempo over de grote ontknoping die er plaatsvindt, namelijk dat dit een restant is van een grote intergalactische gevangenis. Dat het hele buitenaardse onderwerp daar een onderdeel van is. Dat de technologische onderdrukking daar een onderdeel van is. Dat de religies die er geschreven zijn. De verstoringen die er zijn. De spirituele modellen. En ook de dood. Die onderdeel zijn van dat enorme grote programma van wat wij hier zien als deze werkelijkheid. En als ik nu kijk naar zo'n dag als vandaag, dan mag de focus overal heen hè, dat is niet aan mij. Maar de focus mag gaan naar van wat staat ons nu te doen.

Wat staat ons nu te doen.

En dat is precies de dag dat jij je begon te verbinden met je eigenwaardige identiteit. Wie je echt bent. De dag dat jij jezelf, dat jij de dingen herkent. En dat je voelde van, heel duidelijk, van wacht even, het gaat om iets heel anders.

Die dag ben je heel dicht in jezelf gekomen.

En die dag is ook de dag waarop de AI van een andere intelligentie, is een andere intelligentie, een extra stukje nog bovenop draait, om te zorgen dat hoe dichterbij je komt, hoe meer grote uitdagingen en afleidingen er nog gaat plaatsvinden.

Dan moet het toch to the point komen.

En to the point gaat over van 'wat staat ons hier te doen?'.

En we zullen dus in wat we te doen hebben als mensen, niet als groep hier, we zijn geen sekte, maar als mensen wat we te doen hebben.

We zullen in de constatering van wat we te doen hebben, wat we ook samen op de aarde kunnen doen met elkaar, waarin iedereen deelneemt, zichzelf inbrengt over de hele aarde, zullen we ons ook bewust moeten zijn dat er af en toe ook wat ontladingen nodig zijn.

En als we die nou kunnen openen, dat die ruimte er is, dat die ontlading er kan zijn hè. En dus als jij hier bent en het loopt je helemaal tot over je hoofd en er gebeurt van alles en je voelt nou ik moet ontladen, dan ga je gewoon lekker naar buiten en dan gedraag je jezelf gewoon even als een rolletje vloerbedekking.

Ik kon geen ander voorbeeld halen, ik heb net een rol vloerbedekking uitgerold [Martijn is aan het verhuizen].

En dan rol je je emoties eruit, gooi het maar los, wees ook zuinig op jezelf, maar ook op elkaar om over die grote bestemmingen te kunnen spreken.

Dus mijn voorstel is om strakjes na de pauze, om eens even goed te brengen bij de actuele status waar we op dit moment zijn. A

Is ik het zo in dat woord mag uitdrukken, want het is enorm. Van; wat is er op de aarde aan de hand?

Wat voel jij?

Wat gaat er door jou heen?

Wat zie je?

Wat voel je?

Wat is er nu nodig?

Wat heb je jezelf geopend?

Hoe pas je dat toe?

Zeg daar is iets over.

Wat zie je wat er nodig is?

Kom eens met de command instructies naar voren.

Laat dat hart maar eens even goed spreken.

En daar zijn deze beraadslagingen ook voor.

Afstemming, afstelling, kijken van wat is er.

Oké, we gaan eventjes pauze.

Ik zie nog wat meer handen, maar dat doen we straks even anders is de soep straks op

[pauze]

20250507-MvS-3-3-Kosmische BE-raad-slagings-Zwaanshoek met Martijn van Staveren

[muziek: Meditative Drums · Shamanic Guru - Mikael Virtanen
<https://youtu.be/u87pq2SjEHM?list=LL>]

Zo lieve mensen, wij hebben de pauze wel achter de rug dacht ik zo.
Er komen straks momenten dat er geen pauzes meer zijn.

We zijn daarvoor bezig dat ook voor deze plekken, vier verschillende andere locaties in Nederland, waarbij we van negen tot negen uur doorgaan.

De pauzes die er dan zijn, die zijn echt, ja, als je eruit moet om te plassen of je doet een anders iets waardoor je er niet uit hoeft. Of een hapje eten.
Gewoon dat programma van pauze dat moet maar even helemaal aan de kant.
Ja, zo'n dag als vandaag is wederom boeiend.

Een boeiende dag, zoveel verschillende facetten van wie de mens is.
Maar laten we niet uit het oog en uit ons hart verliezen de reden waarom we doen wat we doen.

En waar we nu op weg zijn.

Iemand: Voor de vorige pauze, de kleine pauze.

Had je iets benoemt over militaire complexen. Waarin ze in de loop zaten en waar ze zelf nog niet uit konden komen en of wij onze waarneming daarop konden zetten. Daar ben ik nu. Zou je daar iets meer over willen zeggen?

Martijn: Ja. Ja. Ja, zeker.

Eén van de redenen waarom ik samen met jou en andere mensen die dialoog-dagen ben gestart, is eigenlijk dat deze onderwerpen, dat je heel interactief met elkaar kan spreken, en dat maak je ook in de opbouwvragen hè.

De eerste dialoog-dag was op 13 april en daar heeft [naam] haar organen daarbij uitgespuugd, [naam] waar ben je? Ah daar.

Het is bouwen om enorme grote onderwerpen te benoemen omdat natuurlijk een antwoord of een reactie een stuk informatie moet ook embedded worden moet ook gedragen worden door de stukken er omheen.

[00:03:27 minuten]

Ik heb wel eens gesproken over de labyrinth delta groepen.

De labyrinth delta groepen dat zijn, dat is een, je zou kunnen zien als een militaire organisatie die niet bij een land hoort.

Het is een militaire organisatie die niet werkt met wapensystemen zoals raketten en bommen en geleide en lasersystemen. De labyrinth delta groep is een militaire neurologische groep die met technologie om de hersencapaciteit van de mensheid aan te passen, dat wapen inzet om de mensheid te controleren.

En daar zijn redenen voor waarom..., en die groep opereert dus niet in de aardse tijd hier maar komt uit de toekomst van de aarde.

Van de aarde waarin wij op weg *waren* naar de bepaalde toekomst.
Ik heb het al over deze realiteit hier. Het zijn mensen van de aarde. Het zijn wetenschappers.

Ja, je kunt ook zien dat in de tijd, omdat het uit de toekomst komt, je kunt zien dat in de tijd waarin wij nu leven, dat er een enorme verschuiving plaatsvindt.

Ik weet niet, het hangt er maar net van af of je die informatie ook tot je neemt, maar hoeveel wetenschappelijke verschuivingen er plaatsvinden op de aarde.

Hoeveel mensen, er is echt een stoelendans gaande op wetenschappelijk niveau. Mensen die uit de academische wereld komen, uit de militaire wereld, mensen die uit de technologische wereld komen. Er vindt een enorme stoelendans plaats.

Er is eigenlijk een gevecht gaande om de beste en slimste mensen bij elkaar te vergaren om het krachtigste AI-wapen, kunstmatige intelligentiewapen, te bouwen.

Nou goed, en die labyrint delta groep, dat zijn eigenlijk gewoon militairen. Die zijn opgericht, ze zijn dus in de toekomst bezig. Ze zijn opgericht in de toekomst, en die nu bestaat, omdat we nog in een gedeeltelijke, niet meer volledig, maar in een gedeeltelijke, op weg zijnde route zijn naar die toekomst.

Dus er is iets aan het ontwikkelen, geraakt, wat in de toekomst heeft geleid tot het tot stand komen van een zeer hooggekwalficeerde, ultra-geavanceerde, technologische, militaire organisatie die geen wapens nodig heeft.

En die heeft de macht in de toekomst gegrepen om daarmee toegang te krijgen door alle tijdschillen. Dus door alle lagen van tijd erin.

Daar heb ik ook iets op mijn website geschreven.

(RY: Kan iemand het vinden op zijn webpage?!?)

<https://www.martijnvanstaveren.nl/>)

Zij zijn altijd iedereen een stap voor.

Zij manipuleren de matrix.

En zij zijn dermate machtig, omdat ze zich verweven hebben en ook een gevecht voeren tegen de Reptiliaanse, het zijn niet alleen Reptiliaanse intelligenties, maar Reptiliaanse wezens.

Die een enorm leger hebben van allerlei verschillende soorten ET's.

Die zich op de aarde ook tonen op allerlei vreemde manieren.

En die verwevenheid van die labyrint delta groep.

Die verwevenheid, zij zijn dus binnengedrongen, zij zijn een oorlog aangegaan met de matrixhouders, dus de controleurs, die de tijdlijnen beheersen.

Daarachter zit weer een andere laag nog, maar dit is waar ik het nu over heb.

En die verweving die leidt tot een loep.

Dus samengevat, deze aarde, er is een oorspronkelijke wereld.
In de oorspronkelijke werelden, dus de stamwerelden, is iets gebeurd.
Waardoor, ik spreek nu over mensen, waardoor mensen rassen in de eerste
aanloop na de val van het bewustzijn, hun bewustzijn is aangepast waardoor ze in
een andere omgeving terecht zijn gekomen.
Dat is eigenlijk wat er is gebeurd.

Dat heeft te maken met het feit dat we, hier zien we al een voorgekookte omgeving
die is al voorbereidt. Daar word je in wakker, zoals je het nu ervaar. Dus dat is een
ander iets dan de wereld waar we vandaan komen. Daar is onze omgeving buiten
ons een direct gevolg aan wie wij werkelijk zelf allemaal ten diepste zijn.

Dus de omgeving die we daar in de oorsprong wereld ervaren, is gewoon een
feitelijke wereld. Dat is niet ontworpen door een ander. Dat is een reactie op onze
aller diepste wezenlijke intentie, wie we echt zijn.

De wereld die we dus buiten onszelf ervaren, is eigenlijk een gevolg van wie we zelf
zijn. Toen wij werden aangevallen, door een kracht, betekende dat dat toen die
kracht in ons iets ging aanpassen, dat daarmee de wereld buiten onszelf
veranderde. Dus een heel ander verhaal dan geboren worden in een al reeds
bestaande werkelijkheid.

Dus deze werkelijkheid hier is ontworpen door iemand anders en is zelfs aangepast
weer door anderen. Maar de wereld waar wij vandaan komen, waar wij nog steeds
feitelijk zijn, daar is de omgeving niet ontworpen door een ander.

Daar is de omgeving met de grote bergen en enorme natuurgebieden en w-e-r-e-l-
d-e-n, daar is de omgeving een reactie op wie wij met zijn allen zijn. En dat is een
enorm groot stationair Koninkrijks-wereld, dat zijn de stamwerelden. Die zijn, de
werelden op zich zijn onaantastbaar.

Elke waarnemer, dus elke aanwezige die leeft in die wereld, is een mededrager.
Vandaar dus de dialoog-dagen, omdat de content er omheen moet ook benoemd
worden. Elke persoon in zo'n wereld is mededrager door de intrinsieke kracht van
binnenuit in de wereld buiten zichzelf. Maar zou die persoon nou om wat voor reden
ineens, even z gezegd, gewist worden of weggehaald worden, dat kan dus niet,
maar stel dat je dat weg kunt halen, dan blijft die wereld gewoon bestaan, alleen er
is één waarnemer minder waardoor de effecten van de intentiekracht van die
persoon niet wordt uitgepakt, zich laat zien in die wereld. Dus de dag dat jij niet
meer in die wereld was, werd jouw afwezigheid in die hele wereld opgemerkt.

Toen begon het heel hard te regenen en te onweren.
Dat is wat de oorsprong is, de stamwerelden. Nou, er zijn dingen gebeurd,
waardoor de wereld die de personen zien, die daar leven, buiten zichzelf, want daar
zien we ook gewoon letterlijk een wereld buiten onszelf.

Dat is niet spiritualiteit van; wat binnen is is buiten en is allemaal hmmm. Nee,
gewoon full power aanwezig, als het hard regent, daar kan het hard regenen.

En als het naar deze wereld toe gebracht, je zou moeten zeggen, door de invloed, door een intelligentie, een hele zeer knappe intelligentie, door de invloed van deze knappe intelligentie, zijn er mensen besmet geraakt en daardoor zijn die mensen aan de binnenkant iets anders gaan ervaren.

Er is iets bijgesprongen. Er is iets bijgesprongen en niet zomaar iets. Er is iets bijgesprongen wat bestaat uit tig verschillende entiteiten en die zijn erbij gesprongen en die hebben ervoor gezorgd dat de persoon wie de mens is en daarmee ook de wereld buiten zichzelf ziet.

Dat de wereld, de mens binnenin vermengd raakte, gehybridiseerd raakte met een andere intelligentie.

Hier op de aarde noemen we dat nu virtual reality en transhumanisme. Maar de mens die er dus binnenin aanwezig is, die raakte vermengd met een andere intelligentie, een intelligenties, en daardoor veranderde de omgeving ook.

En toen is de mens is in een 188 verschillende, hoofdelijke, verschillende universa reis terecht gekomen. Ik noem het even de beeldkaarten. In een paar tellen tijd, bababababam, zijn allemaal beelden van verschillende werelden, waar je niet naartoe gereisd bent, maar wat er wordt aangezet door deze technologie, door dit intelligentie.

En er is een moment gekomen waarbij de val van het bewustzijn, eigenlijk is het niet van hoog naar beneden, het is een inwisseling van wereld. De krachten die dat doen, die dus huishouden in het bewustzijn van de mens, die hebben een voorbereide weg klaargelegd waardoor de mens uiteindelijk wordt afgeregeld, afgesteld in een omgeving, en dat is een wereld dat door andere wezens is ontwikkeld.

En daarin zijn we als het ware aangekoppeld. Dat is wat er is gebeurd. Nou, zijn we dus hier gaan leven. Dat is nog maar net gebeurd, zonder geboorte. Toen zijn we daarin terecht gekomen. En in deze wereld hier zijn grote voorbereidingen gedaan om een soort loop in stand te houden.

Zodat de wezens, de mensen, die scheppende wezens zijn, die realiteit scheppen.

En dat vind ik wel een beetje jammer van het spirituele, ook, dat alles in de abstractie wordt gebracht en in lichtwerelden.

Want wij kunnen letterlijk, dus denk even aan het brood, wij kunnen letterlijk scheppen. Wij kunnen letterlijk uit de informatie gewoon materie laten ontstaan. Want materie kan ook uit elkaar vallen in informatie. Ook andersom kan dat dus ook. Het is heel goed voorbereid om te zorgen dat de mensheid in een loop zou blijven verkeren. En dat de mens daar ook een soort van aanvaarding in zal gaan hebben.

Dus dat de mens gaat aanvaarden, als het maar goed genoeg in elkaar zit, dat ze in een liefdevol wereld leeft, wat ook zo is. Omdat er ook planten en dieren en alles

is. Dat de mens voelt dat ze door haar trauma's heen kan stappen en dat er dus inderdaad verruiming plaats kan vinden. Waardoor je voelt dat je ook een verbetering kan gaan ervaren.

Dat is allemaal voorbereid. Om de loop in stand te houden zijn er dus allerlei modellen. Die loop die zou in stand gehouden moeten worden volgens de oorspronkelijke matrix, dat zijn geen makkelijke. Zou in stand gehouden moeten worden omdat in de kern tijd niet bestaat. En hier dus wel tijd wordt ervaren.

En zou dus in stand gehouden moeten worden door de mensen te laten denken dat ze doodgaan. En in de tussentijd worden ze gewoon 5 miljoen jaar oud.

In die momenten dat de mensheid valideerbaar aan zichzelf ziet ouder te worden. En vanuit hier ook ziet dat je gaat overlijden. Of dat je ziet dat andere mensen overlijden. Worden de mensen in dat programma in stand gehouden te denken dat wat ze zien dat dat ook de waarheid is.

En dus ook denken dat ze een uitzicht hebben op het overlijden en het dus uit de matrix gaan. Dat is het spel dat hier wordt gespeeld. Dus je denkt ik word tachtig, ik word negentig, ik word honderd, maar je hebt geen idee wat er gisteren is gebeurd. Het enige wat je nog weet is wat je denkt dat je weet. Dat is uitgerektheid aan de geïnstalleerde tijd. En mensen die verbonden zijn met hun eigen hartsintelligentie, die kunnen ook, zij het op een manier - een manier, voelen dat de tijd niet klopt.

Er wordt gerommeld met de tijd, op een zo slimme manier, dat het eigenlijk makkelijker is om te aanvaarden dat de tijd gewoon wel bestaat, als dat de tijd niet bestaat.

Dus er zijn allerlei groepen in dienst gekomen van de matrixhouders om te zorgen dat de kracht die wij genereren, ons eigen bewustzijn door middel van angst voornamelijk, dat die krachten worden gebruikt in het trillingsveld en dat het trillingsveld die krachten absorbeert.

Eigenlijk is het trillingsveld zoals het nu werkt een absorptiesysteem.

Het absorbeert organische trillingen.

Emoties zijn organische trillingen.

Er zit een machinerie achter, een technologie, die gaat voorbij het voorstellingsvermogen van de mens.

Er zit een technologie achter die trillingen, letterlijk, want het zijn trillingen, scheppingstrillingen, worden gebruikt.

Die worden gebruikt door deze grote Draconische Orion-rijken om controle uit te oefenen en ook toe te passen in andere werelden.

Dus deze wereld is meer een tussenschaak station om andere doelen.

Het gaat om de Reptiliaanse groeperingen en ook menselijke groeperingen zitten er ook bij die onder dat reptielen netwerk vallen, gaat het helemaal niet specifiek om de aarde.

Het gaat om de energie die wordt gegenereerd in het paradijs omdat het een machtig middel is wat zij gebruiken om andere werelden in stand te houden.

Wat er nu gebeurt op dit moment is dat er een soort kunstmatige ontwikkelingsfase plaatsvindt. Dus we komen als mensen ineens in aanraking met technologie, krijgen smartphones, we krijgen nu allerlei scenario's van kunstmatige intelligentie. Nou, de doos van Pandora is open natuurlijk, die is er af, want kunstmatige intelligentie, als dat volledig operationeel is, dan is dat veel slimmer dan de mens en dan gaat het ook voor de mens beslissingen nemen.

En gaat het ook voor de mens bepalen wat het denkt.

Dat is dus ook gebeurd in de toekomst en bij het ontwikkelen daarvan, van die technologie, zijn er dus groepen ontstaan die daar alarm in hebben geslagen. Ik praat over de toekomst van de aarde.

Dat zijn hele grote groepen die op dit moment gevormd zijn, veel krachtiger, dat zijn dus rebellen eigenlijk van de AI-organisaties. Je zou kunnen zeggen, het zijn rebellen. Ze rebelleren overigens niet. Ze maken gewoon hun eigen bewustzijn, hun eigen technologiebewustzijn. Die groepen die er zijn ontstaan, die leiden uiteindelijk tot een soort, naast de AI, een soort mensen van neurologische militaire macht.

Dat zijn dus de labyrint delta-groepen.

En hun uitgangspunt is, en dat is de wereld waar ik dus eerst ben geweest en hier kwam, hun uitgangspunt is om te zorgen dat die kunstmatige intelligentie de wereld niet kan overnemen.

Dus de labyrint delta groepen zijn van huis uit in eerste instantie opgericht vanuit hun eigen motieven, ik heb het over hun eigen motieven, om een gewichtige te geven tegen de enorme excessieve kracht van kunstmatige intelligentie.

Kunstmatige intelligentie kan uitrekenen hoe lichtdeeltjes bewegen, hoe lichtdeeltjes kunnen worden gegenereerd, hoe licht uit elkaar kan vallen. Kunstmatige intelligentie kan razendsnel informatie, dus onze werkelijkheid, opnieuw fabriceren.

Sterker nog, aanpassen.

Kan iemand weten in het beeld, kan er ook iemand anders neerzetten, kan zelfs een hele werkelijkheid vervangen. Dat is precies wat er is gebeurd.

Dus die labyrint delta groep, het uitgangspunt daarvan was om een beveiliging op

te richten. Een beveiligingsgroep. En dat is fout gegaan.
Die beveiligingsgroep is zelf in die tijd, dat is de toekomst van de aarde, onder controle gekomen van de kunstmatige intelligentie.

Die donkere intelligentie.

En daarbij is deze labyrint delta groep een instrument geworden om vervolgens contact te leggen met hun technologie, met andere dimensies, waar ook kunstmatige intelligentie bestaat, waarbij er een samensmelting plaatsvindt tussen de ontwikkelingen..., dus nu praat ik over de toekomst, waar we nu op dit moment middenin zitten, waardoor er een samensmelting plaatsvindt tussen technologie van de aarde en technologie - kunstmatige intelligentie van andere werelden.

En dan praten we nu over hele grote donkere genootschappen en zeer grote donkere organisaties die zeer machtig zijn. Wat je ziet gebeuren is nu op dit moment, jouw vraag over die loep hè, deze kunstmatige intelligentiegroep, dus dat is de labyrint delta, die heeft op een gegeven moment een teruggreep gedaan in de historie.

Nu ga ik even een stap verder.

Die hebben de val van het bewustzijn, dus de echte val die de mensheid heeft meegemaakt. Dus de enorme neergang, de pijn en verlies aan vrijheid.

Dat is om-gecodeerd in wat wij op de aarde zien als de tweede wereldoorlog. Dus de tweede wereldoorlog is vanuit hier heeft echt plaatsgevonden.

Het hoeft niet ontkend te worden. Sommige dingen zijn overdreven.
En een heleboel andere dingen zijn ook nog zelfs nog nooit benoemd hoe ernstig het is geweest. En de meest afschuwelijke dingen zijn nog niet eens benoemd. Dus dat is echt een hele heftige tijd geweest.

Maar die labyrint delta groep die is teruggereisd in de tijd.

En heeft aanpassingen verricht.

En heeft ook religies gesticht.

En zij staan onder controle van die kunstmatige intelligentie.

En uiteindelijk hebben ze ervoor gezorgd dat de manier hoe we nu met zijn allen leven op de aarde, het resultaat is van wat zij in de mensheid hebben geprogrammeerd. Dus er is een militaire organisatie en die wordt ook door heel veel mensen gevoeld en ook gezien wereldwijd.

Er wordt ook over gedroomd.

Dat mensen voelen van dat er machthebbers zijn achter de schermen. Ja, die dus heel veel invloed uit oefenen.

Deze militaire organisatie die heeft als het ware dit allemaal waarin we in zijn en ook de mensheid wie we zijn als mensen ingeregeld en als we dus los van ons bekijken als wij dus geen actie zouden ondernemen op de aarde, ik ben zelf een militair dit is het gebied waar mijn vakkennis ligt van wie ik ben.

Als wij niks zouden doen, dan blijkt het in een loop te draaien.

Omdat die labyrint delta groepen en ook daarin annex zijn ook de grote militaire organisaties van de Albrax en van de Anunnaki, van de Draconische groepen.

Die vallen allemaal in een enorm grote constellatie van werelden.

Die kunnen dat niet doorbreken, omdat degene waar het doorbroken zou kunnen worden, zijn de mensen wie wij zijn.

Dus als we op de parameters blijven denken, draaien op wat ons is geleerd, dan kunnen we het niet opheffen.

En ik heb zelf heel veel samengewerkt met de labyrint delta groep, met deze mensen. Ik had het vandaag al even over trauma's, ik weet ook wat het is om gemarteld te worden, op de meest oneerbare manier, dat weet ik. Vond ik dat fijn? Nnnnn... ja, ik kan wel zeggen dat ik het wel interessant vond.

Want vanuit wie ik zelf ben, kon ik er heel goed naar kijken. Het was heel pijnlijk. Het binnendringen. Het bewustzijn.

De labyrint delta groep is een organisatie die los van alles wat wij hier nu doen, ook nog interactie heeft met allerlei collega's van ons die niet op de aarde aanwezig zijn. Maar in een andere dimensie.

Dus er wordt gewerkt om binnen de organisatie van de labyrint delta groep, dus binnen die militaire - niet bij een land horende organisaties, ze zijn echt volledig operationeel, ook in onze tijd waarin we leven. Zijn overal bij betrokken.

Om binnen die labyrint delta groep, binnen die organisatie, om daar een verandering te laten plaatsvinden, en dat is ook bezig. Dus er zijn mensen, dat zijn doctors uit de toekomst, die binnen de labyrint delta groep zeg maar een dubbele pet op hebben. Dus binnen die organisatie zijn er mensen die de keuze terug hebben gehad van ik moet dat stoppen.

Een korte tijd geleden heb ik zo'n ontmoeting gehad.

Toen lag ik ineens op een tafel, ergens. En ik kwam overeind en er stond een man tegenover mij met een heel lang gezicht, een snor, had geen witte jas aan.

En ik lag op die tafel, mijn lichaam deed pijn en hij haalde met een apparaatje in mijn neus, ging hij helemaal naar binnen toe, helemaal tot, zeg maar door het schot heen in mijn hoofd, haalde hij er iets uit.

En dat haalde hij eruit en dat legde hij neer. En het was net een klein torretje, een

heel klein torretje. En dat bewoog ook, maar niet met pootjes, het bewoog.

En daarna stopte het. En toen keek hij en toen zei die; loop maar even lekker naar buiten. En ik keek hem zo aan. Ik zei; waarom doe je dit?

En hij zei; ga maar even lekker bewegen. En ik voelde ook van dat ga ik gewoon doen. Niet omdat hij het zegt, maar ik voelde dat wil ik wel. Dus ik ging overeind. Het was een heel kleine kamer. Dat zijn allemaal geënceneerde omgevingen, hè.

Deed de deur ook..., is geen droom, hè. Gewoon zoals hier. Ik deed de deur open. Ik loop naar buiten, er was een grasveld met een slingerpad. En door dat slingerpad waren er allemaal bloemen en bomen enzo. Toen stond ik daar zo tussen. Toen dacht ik goh zal ik ze eens vertellen wie ik ben?

Dat moeten ze ook wel weten. Dat ging zo door me heen.

Het was niet wat ik letterlijk tegen mezelf zei. Het ging in besef door me heen.

Toen liep ik terug. Toen deed ik die deur open. En toen zei ik tegen die man, waar kom jij vandaan? En toen zei hij; kijk maar.

En toen kwam er op een..., achter hem een soort van scherm, net als een lcd-scherm, maar veel mooier, met een diepte erin. En hij wees daar.

En hij liet zien waar hij vandaan kwam. Dat hij kon zien, in de buurt van wat wij hier zien als de ster Sirius, dan nog echt wel een behoorlijk stuk verder weg, maar daar kwam hij vandaan.

En hij liet het zien, en terwijl ik ernaar keek, zag ik hem ook. Ik zag die man, hij liep me zijn huis zien. En ik zag waar hij woonde. Ik zag zijn huis, ik zag boomstammen, ik zag mooie, hele mooie oranje bloemen, een soort van zonnebloemen met dan helemaal in het oranje. Dus ik kon ook heel duidelijk voelen van deze man is een techneut, een soort van dubbelspion.

Ik zei ook wat doe jij hier? Wat doe je? Waarom maak je me wakker?

Toen zegt hij wij vervangen de modules.

Ik zei; waarom vertel je dat niet gewoon? Hij zegt; dat was ik ook van plan maar jij bent weer eerder. Ik zei; wat voor module vervang je dan?

En toen liet hij het dus zien, in de bibliotheek van informatie waren allemaal verschillende, ik noem het maar even torretjes, allemaal informaties, het zijn een soort van chips die interacteren met een deel, het is organisch, in het brein.

En hij liet dat dus zien, welk deel, deze delen werden gebruikt in de tijd van, die zich niet vroeger heeft afgespeeld, maar dat is een ander laag van de farao wereld, die wereld. Dus ik zei tegen hem van; stop die er eens in. Toen keek hij me aan, toen zegt hij; nu? Ik zeg; ja, nu. Nou dan ga maar liggen. Dus ik ging liggen. En hij kwam hij met zo'n hele lang naald, heel precies, kijk wij hebben hier wel allemaal soort van parkinson op de aarde [gelach]. Ja.

Dat hebben we dus niet, maar daar is stil - *stil*. Ja.

Dus in de duizendste van een millimeter, ja met de hand.

En ik lag zo en dan ging die naar binnen en het deed pijn en hij keek mij aan en ik keek hem aan. En hij ging naar binnen en op het moment dat hij naar binnen ging veranderde de hele omgeving.

En ik was in de tijd van de Egyptische wereld.

De energie was heel anders, de temperatuur was heel anders. Er was veel meer energie. In verhouding tot hier was de atmosfeer bijna gevuld door soort oranje zonnekraft. Er was veel warmte.

En ik ga niet zeggen dat het een fijne tijd is geweest, maar dat kreeg ik dus te zien. Dus ik stond overeind en ik liep langs de Nijl. Enorme gebouwen, daar liep ik langs. Het was echt heel erg mooi. En toen ik op een gegeven moment, ehm, ik kwam nog een jongen tegen, en we zaten te praten, waarvan ik dacht dat ik die ken.

En op een gegeven moment voelde ik dus, terwijl ik liep, alsof ik een soort bloedneus kreeg. Maar ik kreeg geen bloedneus. En ik voelde dat, en in een keer ging dat ding eruit. En toen lag ik weer op die tafel. Toen zei hij van; we moeten wel door [gelach].

Dus het wordt ook echt wel gewoon, we zitten in een wetenschappelijke wereld en wetenschap hier kan vanuit techniek, maar wetenschap kan hier ook vanuit bewustzijn.

Dus hij deed die chip er weer in en toen zei hij; nou hoe voelt het?

Ik zeg; nou denk jij dat het nodig is dat ik een chip heb?

Toen zegt hij; denk je dat je die ooit hebt gehad?

En op dat moment bevroor alles en alles viel van me af, alles was weg, mijn hart ging helemaal open, ging helemaal open en het was net alsof ik in een soort, net als bij een vulkaan, maar dan van water omhoogging, whoem! whoem! en toen stond ik weer in deze wereld, bboem! En dit gebeurde ook nog voor een supermarkt, dit, met een winkelwagentje [gelach].

Nou, die labyrint delta groepen, dat is waar we het dus over hebben. Er zijn dingen gebeurd waardoor de hele mensheid in de controle zit. Zeer geavanceerde technologie. Wat wij aan het doen zijn, en er wordt dus gewerkt vanuit de labyrint delta groep direct tussen bepaalde divisies daarvan.

Het is een hele grote organisatie. Tussen de labyrint delta groep en andere sterrenwerelden, dat zijn dus ook echt wetenschappelijke groepen, die communiceren met elkaar. Heel veel gebeurt door middel van technologie, omdat die labyrint delta groepen ook proberen binnen te komen. Hun taak is juist eigenlijk, toen ze werden overgenomen door AI, is hun taak juist om contact tussen de aarde- en sterrenwerelden te frustreren.

Dat is uiteindelijk met de labyrint delta groep gebeurt.

De labyrint delta groep is zelf overgenomen.

Het was bedoeld om AI het hoofd te kunnen bieden, de machtsovername, maar uiteindelijk is dat toen in de wereld waar ik dus vandaan kom, vlak hiervoor, niet gebeurt en is labyrint delta groep onderworpen juist aan die kunstmatige intelligentie en is het de groep achter de schermen die nu de instructies geeft aan de reptielen.

En zo kwam het dat de mens de grootste oppermachtige soort werd, overheerst zelfs over de Draconische empire.

En dat wil niet zeggen dat de Draconische empire dat dat positieve warme wezen zijn. Dus waar we mee te maken hebben, om te zeggen wat kan ik hiermee? Ehm, dus die loop hè, dus die draait als wij blijven redeneren en b-e-redeneren. Als wij de logica van wat ons is ingeleerd, ook over dit onderwerp.

Dus als wij door blijven gaan zoals we nu zien, en ik begrijp echt wel dat er mensen zijn die ongeduldig zijn, maar dat ligt niet aan mij, want ik heb niet hetzelfde leven dan jij.

Dus als we dat naar gelijkwaardigheid willen trekken, dan zullen we schouder aan schouder, harten op harten, in de basis, eerst waar ik het vandaag over heb gehad, in liefde en welzijn met elkaar in contact moeten komen en ontregelen.

Dus we moeten de regels eruit halen om te zorgen dat de loop die tot stand is gebracht, in dit geval door de Draconische groepen, door de militaire bewinden achter de schermen, die zijn heel machtig.

Zullen we dus letterlijk anders moeten gaan reageren.
We zullen dus even in aardse termen iets nieuws moeten bedenken.

We zullen dus iets nieuws moeten benoemen. We zullen dus mogelijkheden moeten benoemen die er nog nooit eerder zijn geweest.
En mogelijkheden die er nog nooit eerder zijn geweest betekent een organische mogelijkheid. Want alle andere is al bedacht.
Nou, nu zitten wij in een tijdlijn hier.

We hebben de afgelopen jaren op aarde keihard gewerkt allemaal.
De oplossing zit hem niet in, het is wel zo dat het bestaat en dat het ook toegepast gaat worden, maar de oplossing zit hem niet per se in het gereedschap en de boel doormidden knippen.

De oplossing zit hem in dat jouw bewustzijn, dat jij je bewust bent van je aller diepste gevoelens. En dat je door de zaken heen prikt.

Want wat je herkent zonder een aanval, wat je herkent en kunt verbinden met elkaar. Dat worden netwerken van bewustzijn, dat wordt in de matrix via jouw bewustzijn tot leven gebracht en de matrix past zich aan.

Dus wat wij dus op dit moment doen, is door ons bewust te zijn van onszelf, door congruent te handelen waarover we het hebben. Hè. Je kunt heel lang blijven discussiëren over de pijn die je elkaar hebt gedaan en de pijn die je zelf hebt. En dat is allemaal heel erg belangrijk en heel waardevol, en daar is ook volledig alle ruimte voor, maar dat is niet waar wij voor zijn gekomen.

Dus je zult naar een ander niveau in jezelf moeten verhuizen, en ervoor zorgen dat de gedachten vrij zijn van de parameters, dus je zult naar een mogelijkheid toe moeten gaan, die op alle mogelijke manieren onmogelijk zijn. En dat is de lus, dat is de lus die er is. Dus doordat wij tot op dit moment, we hebben hele grote koerscorrecties gemaakt, we hebben heel veel gedaan de afgelopen vele jaren.

En ik heb het niet met 'wij' over groepen van hier, ik heb het echt over de mensheid, over de hele aarde zijn mensen zich, net als jij en ik, zich bewust aan het worden, of al zijn van de mooiheid van de binnenkant, maar ook van de innerlijke kracht.

Dat je in staat bent om dingen los te laten met je bewustzijn, omdat je er nooit voor hebt gekozen. 'Ha hier heb ik nooit voor gekozen en dat heeft mij volledig beziggehouden. Ohw en nu kan het gewoon weg'. En die hele kabel, go. Plus alle gevolgen in de ruimte en tijd. Elke gedachte heeft allerlei gevolgen in de ruimte en tijd.

En wat we nu de afgelopen jaren hebben gedaan, is een enorme koerscorrectie.

Betekent ook een heel ander establishment binnen de gevestigde orde als gevestigde orde, of als gevestigde orde. Niet positieve, niet negatieve maar anders. En daardoor zijn er allerlei andere deuren opengestaan en zijn de aanpassingen op dit moment gaande al heel ver gevorderd om die hele uitvinding die dus gaat leiden tot de labyrint delta groep, om die geen doorgang te laten vinden.

Dat betekent dat als de labyrint delta groep geen doorgang kan vinden, en dat is ook waarom de mensen en allerlei andere beschavingen uit prachtige werelden die naar ons berichten sturen, dat je het kunt voelen in je hart, dat is de reden waarom ze zich nog niet mee bemoeien, maar ons alleen de diepe intentie van waarde van het leven en vriendschap bespreken, van wees goed voor elkaar.

Zorg nou goed voor elkaar binnen in deze grote storm, vang elkaar op, geef liefde. Want jullie zitten allemaal in een situatie waarin je best wel alleen bent. En het is heel erg veel makkelijker en prettiger als je ook elkaar draagt, en nog een beetje voor elkaar zorgt en goede dingen voor elkaar doet.

Voel je je ook gesterkt, dan ontstaat er ook een band tussen elkaar, dan voel je ook van ja, ik zit wel thuis, eigenlijk ben ik wel alleen, maar ik voel ook dat het niet zo is. Ik heb een connectie. En om dat te bereiken, ja dat zijn soms hele stevige wegen, maar dat is wat hier aan de hand is.

En wat er nu gebeurd is, is een sterke koerscorrectie op het gebied van het ontstaan van de labyrint delta groepen. En nou ja, dat is wat er de afgelopen jaren aan bewustzijn is gecreëerd, als dat gebeurt. We moeten even goed kijken wat er in de wereld allemaal gebeurt.

[00:40:05 minuten]

Iemand: Dankjewel voor het delen van je verhaal. Ik voel echt zo veel warmte en zin om..., af en toe wou ik weer dat dit een Crowd Power was. En ik voel zo aan het puntje van mijn stoel aan interactie. Maar dat zitten we niet. Maar ik heb wel een vraag die gaat over tijd. Want ook nu zei je even van; het is nèt gebeurd. En in hetzelfde verhaal spreek je met dezelfde legitimiteit over geschiedenis. We zijn al jaren bezig. En vorige keer heb je heel mooi gedeeld over jouw

aankoppeling hier. En hoe dat dan gaat. Dus kennelijk bestaat tijd en geen tijd tegelijkertijd. En je hebt het ook gehad over de druppel epocriet, die jouw leven van Martijn van Staveren is, nou die heb ik gemist in het verhaal van jouw aankoppeling. Zo van goh waar komt die dan erin en ook nu heb je het over de tor, zeg maar, in je hoofd, die dan bepaalt wat de omgeving is. Dus is dan de epocriet waarmee je originele zijn wordt overschreven als persoon. En die tor meer de omgeving?

Martijn: Nee, de tor, die intelligent zeg maar dat chipje, dat is van de labrynt delta groep. En epocriet is dat niet. Epocriet is een vloeistof die wordt geïnjecteerd door buitenaardse, door beschaving uit andere werelden.

Dus er is een gevecht gaande over wie de mens moet zijn.

Daarom kun je ook maar één ding echt feitelijk echt doen, want anders draai je dus door. Je hoeft alleen te doen wat je werkelijk voelt. Want je weet namelijk nooit met welke partij je precies te maken hebt. Het verhaal is dermate groot.

En de clash onderling tussen die groepen is ook ontzettend groot. Je kunt alleen nog maar vertrouwen op je liefdesgevoel, op je zorgzaamheid. En op het moment dat je dat bent, en dat zijn we, zul je ook merken dat als je die mensen aankijkt, of ook als het andere intelligenties zijn, als je die zorgzaamheid, die liefde kunt tonen, dat je naar hen kunt kijken, niet vanuit een angst, maar kunt kijken dat je begrip hebt van wat daar allemaal gebeurt, dan zul je merken dat de sturing van bijvoorbeeld epocriet geminimaliseerd wordt.

Dus de macht daarvan.

Maar goed dat zit natuurlijk ergens in het verhaal van de aankoppelingen, om het zo maar te zeggen, uiteraard. Er bestaan verschillende tijdlijnen omdat, kijk als dit nu net is geïnjecteerd, dit momentum, als dit nu net aan is gegaan, nu net 10 seconden geleden, dan zit in dat script dus ook een hele historie. Dus op het moment dat je erin gaat kan ook die hele historie worden uitgerold. Het gevecht gaat er om om dit moment van nu waarin we zitten om dat steeds aangepast te krijgen. Want als het een beetje aangepast wordt verandert de historie er ook mee.

Iemand: De ware perceptie oorlog.

Martijn: Ja. En er zijn dus voorkeuren, want de historie van de mens, dus dat dat bij zijn script hoort, de historie, die is heel belangrijk.

Ze willen namelijk de wezens die de mens eigenlijk in de handhaving van de inquisitie eigenlijk op geestelijk gebied ze willen juist dat er bepaalde historie overeind blijft waar wij ons het meest mee kunnen identificeren.

Want als we ons identificeren met een historie van de oudheid bijvoorbeeld 2000 jaar geleden bijvoorbeeld - bijvoorbeeld, als we ons daarmee identificeren zijn wij door de liefde ook niet meer van plan om dat los te laten.

En op dat moment zuigen we onszelf vast in die tijdlijn sllll... klik!

Dat is dus wat je hier religie noemt. De voorkeuren die we hebben. Dan komt er een andere intelligentie en die kan daar een ander doel hebben. Die kan een ander doel hebben over zowel de toekomst van deze werkelijkheid, waar jij het centrale punt in bent. Want jij bent de observer. Dus jij wordt gebruikt door, dat zijn allemaal technologieën joh dat heb je in deze wereld, in de gewone wereld, de reguliere wereld, bestaat dat niet.

Maar zij gebruiken als het ware jouw aanwezigheid, dus jouw observatie, je bewustzijn, gebruiken ze om de toekomst daarheen te brengen, wat zij nodig hebben, de uitkomst van dit experiment, omdat dit een heel groot experiment is binnen een matrix. Dus het verleden verandert ook. En ik heb hele andere verledens gezien. Ik heb ook de hele historie gezien. Dus de echte historie van het experiment. Maar het lijkt hier niet op. Totaal niet.

Iemand: En als je dan in Egypte staat hè, met dat torretje wat dan die ervaring geeft, sta je er dan als Martijn van Staveren of als Gerowit?

Martijn: Ja, gewoon zo.

Iemand: Zijn er nou verschillende machten van die epocriet?

Martijn: Ja. Het zijn wapensystemen.

Iemand: Maar zijn het welwillende of niet welwillende?

Martijn: Het zijn geen welwillende, maar het zijn niet vijandig [heden?]

[00:46:22]

Kijk, in 1983 werden de eerste laserwapens gepresenteerd door Boeing. Die werden gemonteerd op een marineschip. Er vloog een vliegtuig op 50 kilometer afstand, 1983 officieel. Schoten ze – drukte ze een knop in, een laser, je schoot door de lucht, in 1983. En dat vliegtuig werd uit de lucht weggehaald. En nu nog steeds moeten we geloven dat er bommen en raketten overal heen geschoten worden. We zijn tientallen jaren verder. Dat is dus wat er aan de hand is.

We worden in de illusie gehouden dat er allerlei systemen zijn om ons bewustzijn te beperken. Maar de echte technologie is bewustzijnsbeheersingstechnologie.

Wat zo verfijnd is, dat je dus in een wereld terechtkomt waarin je om je heen kijkt en als koninklijk wezen kun je gewoon eigenlijk niet eens meer bevatten dat je in zo'n wereld als hier kunt zijn, dat mensen zo kunnen denken, dat je hier moet werken voor geld, dat je hier moet werken om een huis te hebben, dat je hier je best moet doen om gezien te worden. Nou, dat is volstrekt, hè, terwijl we zo mooi zijn allemaal.

Dit zijn zeg maar de achtergronden en er is een technologie oorlog gaande die binnen de ontwerpen van het lichaam die we dus hier op de aarde hebben.

Daar zitten een aantal..., er is een oneindige hoeveelheid, net als een computer heeft een computer, heeft op digitaal niveau dan hè, heeft de computer allemaal backdoors hè, dat noem je dan spoortjes, de poorten - de communicatiepoorten, dat heeft de mens ook maar de Huagardianen die de mensheid van deze wereld hebben ontworpen als experiment, die hebben dat allemaal dichtgehouden in het geheim. Dus die hebben het stil gehouden omdat dit hun experiment is.

Dat is door een kunstmatige intelligentiegroep alsnog open gebracht. Dat is in het zeg maar intergalactische web terechtgekomen. En zo zijn er allerlei verschillende rassen zijn zich gaan bemoeien met de aarde.

En zijn via die backdoors, via die poorten, hebben ze toegang gekregen, via het netwerk, eigenlijk tot ieder mens. Dus ieder mens wordt gemanipuleerd, ieder mens wordt geprobeerd aangepast te worden in een bepaalde richting.

En dat doen ze zo, op een bepaalde manier, dat het bij iedereen heel minimaal gebeurt, dat je het van jezelf eigenlijk niet doorhebt, maar de uitkomst is van het hele geavanceerde complex van 8 miljard mensen tegelijkertijd, is een minimale sturing maar wel die kant uit.

En daar gaat het gevecht over.

Het gaat niet over ons, maar het gaat over de uitkomst van wat deze dimensie is en waar die bij komt. Dus dat is een hele grote oorlog op de achtergrond, terwijl wij noodzakelijkerwijs ook nog eens een keer eerst aan onszelf moeten herinneren wie wij ten diepste zijn. Want wij zijn helemaal geen onderdeel van het gevecht.

Iemand: Nee, want ondertussen zijn ze zelf ook vast komen te zitten.

Martijn: Ja. Dus wij zijn helemaal geen onderdeel van het gevecht.

Wij zijn vredestroepen.

Maar we moeten wel kunnen zien wat er aan de hand is. En dit zijn dus nog maar kleine stukjes van wat er aan de hand is. Maar we moeten wel zien.

We moeten de mogelijkheden opnoemen. Zien wat er aan de hand is.

Daarmee kun je inzicht in jezelf creëren. Kun je ook dieper vergrendelen.

Dieper in jezelf vergrendelen. In je hart. Van hier ga ik gewoon nooit weg. Dit is mij zo kostbaar, hier blijf ik altijd. Dus je moet deze mogelijkheden allemaal zien om die bijdrage te kunnen leveren in deze wereld, om hier ook werkelijk het allermooiste van jezelf te laten zien. En daarom vind ik dus het werken met elkaar in een soort constellatie van een groep, vind ik de grootste opdracht, voor mezelf hoor, de grootste opdracht, omdat en gelukkig ben jij er, maar er zijn nog hoop mensen die maken er toch iets anders van.

Het moet uniek zijn, uniek. Het wordt gevoed door jou, wie jij bent. En ik mag er ook bij zijn. Ik voed het ook en met elkaar voe[d/l]en we dat. En dat is wat er is gebeurd. Dus via de achterkant van de mens, zo noem ik het, worden er besturingen, oorlogen, worden er gevoerd en die worden minuscuul door ons heen gestuurd. Dus de ene die heeft wat last van dit en de ander wordt zich bewust dat te denken. En dan kun je het ineens zien. Dan zie je ineens, oh in Nederland denken ze ongeveer dit allemaal. Oeh, in Vlaanderen denken ze ongeveer dat allemaal. En in de Himalaya gebergten daar zijn ze weer zo. Maar als je het helemaal uitzoomt, dan praat je niet meer over mensen, maar dan praat je eigenlijk over hele grote programma's daarachter en die leiden tot iets anders.

Nou wij zijn hier gekomen, dat gaat de beraadslaging over van wat is mijn plek in

het geheel? Wij zijn hier gekomen om te kijken of kan ik het allemaal herkennen?
Kan ik de mogelijkheden hiervan aanvaarden?

Ik zeg niet dat het zo is, want ik ga niet over jouw bewustzijn.

Nu niet en nooit niet.

Maar ik noem het wel op, omdat de mogelijkheden moeten bekeken worden.

Kan het zo zijn dat dat allemaal al gebeurd is? Ik zeg dat dat zo is, omdat dat ook de problemen veroorzaakt waarin we met z'n allen mondiaal verkeren en waarin ook zelfs andere beschavingen betrokken bij zijn, die erin mee hebben getrokken. Ja, dus dat is nogal wat.

Iemand: Ik had een vraag over dat torretje. Ik had een tijdje terug ook dat ik iets voelde kruipen. En leuk dat het er bij jou uit gehaald is, kan je dat met een bekrachtiging eruit halen?

Martijn: Ik kan daar geen antwoord op geven.

Martijn: Oké. En als het bewustzijn opengetrokken wordt, tak-tak-tak-tak-tak-tak. Zetten de goeden er dan ook kaarten in?

Martijn: Er wordt dermate veel met ons gerommeld en gerotzood.

Iemand: Maar je kan het ook voelen.

Martijn: Ja, je kan het voelen. Probeer mij eens verschrikkelijk kwaad te maken. En ik zal je laten zien dat mijn liefde staat als een huis. Dat is wat voor ons geldt allemaal. Dat is het. Dus niets, niets is opgewassen. Niets kan doorbreken die identiteit van jezelf. Want we weten niet wat er allemaal gebeurt.

Maar op dit moment, wat ik dan net heb benoemd, is dus dat er in de labyrint delta groepen facties zijn die de opbouw, eigenlijk het aangebracht, ik moet het goed zeggen, er zijn nu facties binnen de labyrint delta groepen die de chips, noem ik het dan maar, de chips die ingebracht zijn door de labyrint delta groepen zelf uit de toekomst, om die te deactiveren, eruit te halen en te vervangen.

Ik weet ook waarom dat gebeurt. Ik ga niet zeggen dat ik dat heel goed vind, maar ik begrijp het volkomen, dat er een andere module wordt geplaatst om te kunnen adapteren in onszelf, om te kunnen aanpassen.

Dus als je er in één keer uitgaat, is de kans aanwezig dat dat ook een ineenstorting veroorzaakt, omdat de mind-control, een collectieve intelligentie is die geplaatst is.

En daar heb ik toen die dagen over gegeven en daar heb ik ook verteld dat de buitenaardse ontvoeringen en ook allerlei andere organisaties, dat die bezig waren, of dat de tweede wereldoorlog, dat ze daar onderzoeken hebben gedaan om te kijken hoe kunnen we een mens hacken in het brein en hoe kunnen we die persoon zijn haar toekomst veranderen in het brein.

En tweede was, kunnen wij door middel van mind-control ook toegang krijgen via één persoon tot andere personen. En kunnen wij ook via één persoon een andere persoon het hele intelligentieveld van de mensheid compleet opnieuw inregelen.

Ja, dat zijn heel andere onderwerpen.

Maar dit is wel wat hier aan de hand is.

Als wij de bevrijding komen brengen, zullen we echt van goede, moeten we van wanten weten. Dan moet je staan als een huis. En dan moet je dit niet vooral allemaal begrijpen, maar je moet de mogelijkheid dat dit zich op een bepaalde manier voltrekt, dat er gerommeld en gerotzoid wordt.

Je moet het aan jezelf toetsen hè.

Als je goed oplet in je leven kun je zien dat er iets meekijkt.

Iets meekijkt.

Ik weet niet dat het de goede woorden zijn hè.

Dat kan ook veel in angst oproepen.

Maar je kunt merken dat er iets is wat steeds dingetjes net iets of voorkomt of net niet laat doorgaan. Je wilt met iemand praten, er gaat net iemand tussen staan. Je bent bijna zo ver en je wil het doen, op het moment dat je het wil doen, pakt een ander het weg. Je bent bijna met iemand in gesprek, die persoon wordt ziek en het gaat niet door. Het is een constante schakeling in het veld en dat wat er dus aan in bezig is, dat laat zien dat er iets aan de hand is. Het veld vraagt de Force erachter, de liefde. En niet liefde als toeval, maar als een bewuste keus.

Iemand: Fijn dat je zei dat je het niet hoeft te begrijpen, want ik begrijp er niks van.

Martijn: Nee, maar ik spreek ook tegen mezelf, ik begrijp het helemaal niet [gelach].

Iemand: In jouw vorige twee pauzes had je het over naar de kleuterschool gaan en niet willen. Dat resoneerde met mij het meeste vandaag. Ik wil er niet bij horen. Ik wil er niet aan meedoen. Ik wil niet doen alsof. En dat komt dan... Ik begrijp het woord liefde niet. Ik weet dat verliefdheid is voor mij misleiding.

Een relatie is een gevangenis. Helemaal duidelijk, helder ervaren en doe er ook niet meer aan. Maar liefde is nog een heel groot vraagteken. En als je het over verbinding hebt, lijkt dat strijdig met er niet bij willen horen. Maar ik wil er alleen op de goede manier bij horen. Niet op conventies of... Ik doe niets om aardig gevonden te worden. Maar ik zeg alles wat in me opkomt. En by the way ik kan ook alles wat in me opkomt aan het licht brengen. En volgens mij geldt dat voor iedereen. Dankjewel.

Martijn: Het is fijn om je hier in ons midden te hebben. Tenminste, ik voel dat zo.

Iemand: Ja. Ik heb eigenlijk een rare vraag. Als je ervan uitgaat dat we terug zijn gegaan in de tijd, in deze tijdsspanne, is de val van bewustzijn dan al geweest?

Martijn: Ja.

Iemand: Toch wel?

Martijn: Ja.

Iemand: Het klinkt wel heel raar, want je hebt er al zoveel over verteld en toch ging het door mij heen. Ik dacht van ja, met het hele AI gebeuren zou het kunnen zijn dat dat toch daarmee is gekomen. En dat is dus niet zo. Dus die technologie is

al eerder geweest in de tijd ten opzichte van waar wij nu zitten?

Martijn: Het verleden verandert aan de hand van wat er nu op dit moment gebeurt. We werken ontzettend hard op de aarde om te zorgen dat er..., we kunnen geen uitvindingen voorkomen.

Wat we kunnen doen is vriendschappen leggen. En daardoor veranderen er dingen. En zoals je het nu ervaart vanuit hier, dus die vraagstelling van, is er wat gebeurd? Ja, het is al gebeurd omdat we in een tijd-lus zitten.

Maar waar we naar op weg zijn, ik zou bijna willen zeggen luister nog eens een keertje naar, het hoeft helemaal niet hoor, maar in het interview met Lilian Ferru heb ik in 2014 of 2015 heb ik het daar over gehad. Het is allemaal al gebeurd.

En wat het verleng-reactie is, antwoord-reactie op wat jij zegt, doordat wij ons op de aarde zo bewust aan het worden zijn dat niet over dingen buiten onszelf gaat, maar dat het gaat om het mooie en pure van wat je werkelijk bent te leven en dat ook verder uit te pakken zonder allerlei acties, maar gewoon zijn en dat ook heel helder zijn.

Door vanuit dat stuk van wat ik hier kwantumfysica noem, wat een deel is van de matrix, door in contact te treden met elkaar en dat contact te expanderen, dus naar plekken toe waar beslissingen worden genomen. En dat is mooi. Denk niet dat je er niet toe doet, want alles wat jij denkt, alles wat jij weet, dat doet ertoe van wat er in de wereld elders wordt besloten en wat er wordt besproken.

Door dat te doen, door wat jij nu aan het leven bent, zijn we nu op dit moment in een ander spoor gekomen. Dat veroorzaakt de chaos. Dus de controle is eigenlijk voor een heel groot deel weg. Op dit moment is er een chaos op de wereld.

En dat komt echt niet door Donald Trump.

Want die voert alleen uit op je beeldscherm in een enorm team over de hele aarde, niet alleen Amerikanen, heeft niks met politiek te maken. Dus als het een pietje-puk was geweest of het was een mevrouw de president geweest, maakt niks uit, dat is een reactie op wat wij hier aan het doen zijn.

En er zijn op dit moment zulke grote veranderingen gaande door de chaos dat heeft onderhoud nodig. Dus we moeten ook dieper in gaan kijken dat is ook dit moment van besef hierover van wacht eens eventjes, moet ik nou achterover hangen, of moet ik daar nou iets meer mee doen met mijn eigen bewustzijn?

Ja, is dat laatste, dat is absoluut waar.

Dan zul je zien dat het ontstaan van de labyrinth delta groep geen doorgang vindt. En het moment dat dat geen doorgang vindt, want daar hebben we de eerste, of beter gezegd voor nu, daar zijn de eerste stappen in gezet om dat moeilijker te maken.

Er zijn hele grote geheime budgeten in Amerika boven tafel gehaald. Alles wordt weggelachen en weggezet als idioot. Maar er zijn daar voor duizenden, het wordt nog niet eens officieel zagezegd, maar voor duizenden triljarden dollars is

er aan geheime projecten via allerlei wegsluit systemen zijn blootgelegd en die departementen zijn allemaal opgedoekt. Dat geldt, het gaat om die triljarden, dat is allemaal bestemd voor de oprichting van de labyrint delta groep, dus een kunstmatige intelligentie groep om de kunstmatige intelligentie het hoofd te bieden.

Dat dus later door die kunstmatige intelligentie is overgenomen. Dat is allemaal opgedoekt, dus er is nu op dit moment een enorme verschuiving waardoor die labyrint delta groep en ook de kunstmatige intelligentie zich heel anders gaat ontwikkelen.

Het gaat ertoe leiden, en dat is wat wij aan het doen zijn, dat deze intelligentie die hier op de aarde wordt ontwikkeld, geen contact kan leggen, niet in contact *kan* komen. Denk even aan Roswell bijvoorbeeld, daar zijn dus die voertuigen, daar waren meerdere voertuigen drie stuks, zijn daar gecrashed. Om die technologie die dat is, en dat is eigenlijk gewoon bewustzijn, het is gewoon bewustzijn, het was geen ruimteschip, het waren ook geen mannetjes of zo, of vrouwtjes. Het was allemaal bewustzijn wat zich daar heeft laten zien voor de ogen van ons.

Dat wij dachten dat het een ruimteschip was met wezens erin. Maar het was allemaal hetzelfde. Allemaal hetzelfde. Die wezens zijn het ruimteschip. Ruimteschip, wij zijn ook die wezens.

Dat is het spel wat er wordt gespeeld door zeer hoogstaande kunstmatige intelligentie. Deze verandering waar wij nu in zitten, die leidt ertoe dat de hele val van het bewustzijn verandert.

Er is namelijk iets..., deze wereld hier, en dat is ook de dubbele lussen die door elkaar heen lopen, maar het is hier een paradijs. Ik geloof diep, met mijn aller diepste wie ik ben, in de goedheid van de mens.

Niemand gaat mij ooit vertellen dat er slechte mensen bestaan. Er bestaan wel slechte daden. En slechte daden komen voort uit onmacht.

Of komen voort uit... noem maar op. Ieder mens is goed. Hoe moeilijk dat soms ook uit te spreken lijkt, of te denken of te voelen is. Ieder mens is goed.

Maar wat hier gebeurt in deze wereld, het is echt niet de enige wereld waar dat gebeurt. Maar wat hier gebeurt op de wereld, dit is een wereld waarin we met z'n allen spreken over genocide dat dat nooit meer mag gebeuren en elke dag worden er miljoenen dieren alleen in Nederland gedood. Dat is ook genocide ik heb daar geen oordeel over, ik noem het alleen even op over van waar zit ons bewustzijn.

Wat is nou wel leven, wat is niet leven, waar zit het wel, waar zit het niet, waar mag ik voelen, waar mag ik kijken, en vul het in zoals het voor jou is. Maar dit is een wereld waarin dingen gebeuren dat is absurd.

En door die absurditeit, dus door de handelingen die wij als soort met elkaar uitvoeren, daardoor ontstaat er een intelligentie die los van de goedheid ook een hele duistere kracht is. Ik splits hem even bewust op. Dus je hebt een hele goede

kant van de mens, maar je hebt ook hele niet goede kanten van de mens en die worden ook uitgezonden in het veld en dat is een entiteit op zich en die entiteit die is dermate, heeft een bepaalde kracht en vanuit die kracht is, waar ik dus vandaan kom, vanuit die kracht, vanuit die intelligentie, vanuit die kunstmatige intelligentie is er dark AI ontstaan.

En die kunstmatige intelligentie die gevoed werd door de collectieve vernietigingskracht van de mensheid van de aarde, die is in contact gekomen met andere kunstmatige intelligenties van andere werelden. Die zijn met elkaar gaan communiceren en de leading edge, de kracht die daar aan het staan, dus dan heb ik het over kunstmatige intelligentie die heersend is, die heeft door de velden heen een aanval uitgevoerd op de oorspronkelijke wereld boem! Toen ging ik.

We komen dus op het punt uit, is het al gebeurd? Ja. Maar er komt straks een moment dat het niet gebeurd is. Tot dat moment moet je er niet in geloven, tot dat moment moet je gewoon eerlijk, *eerlijk* zijn.

Iemand: Maar worden dan die labyrint delta groepen ook zwakker, doordat de waarschijnlijkheid dat ze gaan ontwikkelen ook steeds minder wordt?

Martijn: Het oprichten van de labyrint delta groep.

Toen Donald Trump in zijn eerste termijn kwam, heeft hij de US Space Force nieuw leven ingebracht. Dat was al in de tijd van Ronald Reagan was dat al zo bepleit, omdat dat een voortvloei is uit het SDI [strategic defense initiative] Star Wars program.

Dus dat is een strategisch defensief initiatief in het Nederlands.

Dat zorgt ervoor dat er wapensystemen zijn die buitenaardse infiltraties kunnen opsporen en eigenlijk al op voorhand het veld van de aarde kunnen veranderen waardoor als er objecten binnenkomen die niet uit deze dimensie komen, dat die worden geneutraliseerd.

De koude oorlog was een pure dekmantel om dat programma te financieren.

Toen 9-11 plaatsvond was dat een vooropgesteld plan om triljarden van dollars vrij te maken. Corona is daar ook een onderdeel van. En ook de oorlog die er nu is, is een volledige dekmantel om triljarden van dollars vrij te maken, te investeren in AI, om het hoofd te bieden, of te investeren aan de labyrint delta groep, om het hoofd te bieden aan de opkomst van AI.

Want weet je, er zijn wetenschappers die zeggen ach het valt allemaal wel mee.

Maar de echte serieuze mannen en vrouwen die goed kijken, die waarschuwen allemaal, die zeggen allemaal met de capaciteiten die wij zijn en de fouten die de mensheid in zich draagt om beslissing te nemen, zou het zo zijn dat AI de controle overneemt.

Wat er nu gebeurd is dat door de totstandkoming van de labyrint delta force, eigenlijk belet is door de oprichting van de US Space Force.

En nu dat Donald Trump terug is, en Donald Trump is alleen maar een persoon vanuit een heel groot netwerk, en ik zeg niet dat ik een fan van hem ben, ik ben van niemand fan.

Ik ben ook niet politiek aan..., ik werk alleen met mijn eigen bewustzijn.

Maar wat er nu gebeurt is dat de oprichting van de labyrint delta groep eigenlijk geen doorgang kan vinden.

En daarom is Donald Trump ook bezig om de wereld nog in diepere chaos te storten om al het geld wat er is daarin als een opzuigputje te laten verdwijnen.

Dus het is even heel simpel gezegd, het is veel complexer dan dit hoor, maar dit is wat er aan de hand is.

Daardoor kan AI kan niet worden gestart op de manier zoals het de bedoeling is.

En kan er een bepaald event in 2028 niet doorgaan, wat een logische tijdlijn volgorde is van waar we nu in zitten, in de matrix.

En het niet oprichten van een labyrint delta groep, alleen al het exposé daarvan, doordat wij het erover hebben, over de hele aarde wordt er over gesproken overigens hoor, over die controlegroepen, die mannen en vrouwen in witte doktersjassen, die grote complexen onder de grond, die mind-control instituten, niet alleen hier op de aarde onder de grond, maar ook echt in andere dimensies.

Kan geen doorgang vinden.

En doordat dit allemaal gefrustreerd wordt, hebben we, laat ik het zo zeggen, hebben we iets meer adem, harte adem, en moeten we onszelf bij elkaar brengen, onszelf, en recht in het gezicht van de ander en zeggen, hier ben ik. Wij konden even niet op mij rekenen, hè, om reden x.

Is dat nou jouw schuld of mijn schuld?

Doet het ertoe? Nee, het is weg.

We zijn er nu.

Kom. Je houdt elkaar vast.

En je denkt niet.

Je houdt elkaar vast en je beseft dat we eigenlijk allemaal in een verstoring terecht zijn gekomen. Niemand heeft hier schuld aan. Niemand heeft erom gevraagd. En vanuit dat gevoel, vanuit dat team, ga je met elkaar op de aarde bewustzijn verder open leggen.

Iemand: Die delta labyrint groepen, die aardse militairen, ik noem ze maar even aardse militairen, die konden niets doen aan wat wij aan het doen zijn en het contact leggen met welwillende groepen. Wat ze wel kunnen is dus met die delta groepen, want dat is aan het gebeuren als ik jou goed begrijp.

Martijn: Ja.

Iemand: Dus dat zijn die. En daar is ook de NATO bij betrokken?

Martijn: Ja. Je hebt het project Black Box Octopus. Dat is een internationaal naam voor een verschijnsel wat wij dus...

Iemand: Ja, dat heb je vorige keer verteld. Maar nu snap ik dat die..., nou het komt ook door mij, want ik kwam hier met..., ik wil naar die delta labyrint groepen toe. Want dat is mijn volgende vraag. Wat doe ik van vier tot zes 's morgens vroeg? Wat kan ik daar doen? Als individu.

Martijn: Dat is niet bij mij.

Iemand: Nee, maar jij hebt daar wel informatie in. En dat is wat ik vanmorgen ook zei.

Martijn: Vanwaar de tijd van vier tot zes?

Iemand: Dan word ik altijd wakker.

Martijn: Nou ik word altijd om vijf uur wakker, dus dan kun je met mij meedoen.

Iemand: Ja. En doe ik ook.

Martijn: Ik vind het zelf wel nog wel een geestig antwoord. Ja, ik kan nooit voor andere mensen zeggen, wat ik zelf doe.

Wat ik doe, waar wij het nu over hebben, is voor mij de primaire realiteit.

Dat is het eerste wat ik doe.

Dus het komt niet op een dag tevoorschijn als ik met jou ben.

Mijn leven ziet er gewoon zo uit en dat betekent met het woord 'zo' betekent niet dat ik alleen met de labyrint delta groep bezig ben natuurlijk.

Maar gewoon ik hou echt van het leven en ik ben me heel diep bewust van dat er dingen gebeuren niet uit mij en dat er ook door mij iets kan worden aangegeven.

Dus wat ik doe is ik neem in..., laat ik het zo zeggen, ik doe het constant maar dat kan ik niet hard maken, omdat ik ook in de wereld leef zoals hier, dus ook mee doe met de dingen.

Maar wat ik doe is enorme ruimte voor mezelf creëren.

Ja, dit is een hele directe mooie vraag die je stelt, ik ga er echt wel op reageren. Maar dit is precies waarom we ook worden gezien, ook aan de andere kant van de oceaan. Om deze vaardigheid. Wat wij kunnen doen, ik zoek altijd eventjes naar vertaalmoment hè

Mijn biologische zoon die ging naar een verjaardag toe van zijn neefje.

Hij zei ik ga daar niet meer heen.

Ik zei waarom niet dan? Of wil je dat niet zeggen.

Hij zegt; ja, maar ja gewoon, omdat het gewoon, nou ik heb daar gewoon niks mee met die verjaardagen.

En daar ging hij dus naartoe.

Toen kwam hij terug, we zaten in de huiskamer, [naam] en ik zaten in de huiskamer en hij komt thuis, helemaal bedrukt.

Hij ploft in de bank achterover.

Hij zegt, 'oh, ik moet helemaal bij je komen hoor.

Wat er nou gebeurd is, oh.
Ik zei, wil je iets over zeggen?
Ja, ik heb een hoofdpijn. Een hoofdpijn, ik moet eerst helemaal zelf, helemaal deprogrammeren.
Ik ben blootgesteld aan allerlei, allemaal denken van al die mensen.
Ja, dat moeten ze zelf weten, alleen ik moet alleen even helemaal deprogrammeren'. Dat was er dus gebeurd.
Dat is zeg maar het leven hier, als je je niet bewust bent.
Dus toen kwam ik zo in gesprek.
En ik zei; ja, ik ga daar ook niet meer heen naar verjaardagen.
Ja maar hoe doe jij dat dan?
Hoe doe jij nou dat... En daar hoef ik echt niet de hele dag voor in Zwaanshoek te gaan zitten, zegt hij er ook nog bij.
Hoewel hij trouwens binnenkort ook komt.
Hij is in één tel is hij zo diep in zichzelf terecht gekomen.
Hij is mijn zoon niet, wij zijn gewoon kameraden.
Dat is net als wij met elkaar. Dat is heel mooi.
Ik zei; wat ik doe is, ik ontwerp zelf. Ik ontwerp *zelf*.
Ik stap niet zomaar plomp verloren ergens in.
En als dat wel gebeurt, en dat gebeurt natuurlijk ook bij mij, dan op het moment dat ik me daar bewust van ben, begin ik onmiddellijk met ontwerpen.
Dus ik ga niet meedoen brrrrrr. Ken je deze nog? De Galactische?
Dat is letterlijk alles waard. Niet meer meedoen.
Zelfbezinning, rust. Dus wat ik doe, is constant zelf ontwerpen.
En ontwerpen betekent ik ben me bewust van waar ik instap.
En niet waar ik instap is daarin kom ik terecht. Nee, dat is er. Dat is er.
En ik ben dit. Dit is wat ik denk. Dit is wat ik voel.
Dus het is een bewustzijn wat beweegt. Dit is mijn ontwerp.
En in dat moment weet ik in een flits, het is goed, het is ontspannen, communiceren met mensen, rust, en dan blij naar huis.
Dat is wat ik doe.
Dat is creëren.
En met *dat* bewustzijn, en als je dat dan niet vanuit een spiritueel model haalt, maar gewoon uit jezelf, want dat is de Force a life wie jij bent.

En je past dat met elkaar, het zelf, in je eigen leven, en ook met elkaar toe op de wereld, in de wereld. En er zijn ook nog eens kanalen waar dat in connectie ook met bepaalde bevelhebbers van de aarde, vanuit het oude systeem ook nog eens een keer op die plekken terecht komt, dan wordt het ook nog doorgezet in het grote collectieve veld. Boem.
Dat is wat ik doe.

En dat is niet zomaar een gedachten hè.
Maak het niet te eenvoudig, het is ook niet ingewikkeld.
Maar het is een overzicht in je eigen gevoel.
Van oh ja, ga ik op visite?
En ga ik op verjaardagsvisite? [Martijn maakte twee zachte uitademingen] Weg.
[Martijn maakt een zachte inademing]
Ik ontwikkel zelf. Ik ontwikkel dit moment vanuit mijn gevoel en mijn weten.

Dat voel je zelf ook. Als je het kunt zien, kun je onmiddellijk zien dat dat veld aan staat. Je moet het weten. Je ontwerpt het zelf. En dan ga je erin. Daar is de labyrint delta groep niet tegen opgewassen.

Iemand: Ja, ik ken het. Het lukt ook af en toe, maar meestal niet.

Martijn: Het gaat ook echt over het af en toe. Maar weet je wat het mooie is? We hebben nu zoveel verwarringen zowel in ons eigen leven gezien, positieve verwarringen, als ook moeilijke verwarringen, dat hebben we allemaal gezien. In de wereld zien we dat. We moeten nu ook tot consensus kunnen komen met elkaar.

Iemand: [...?] dat is ook wat we als groep kunnen doen. Dat het niet meer één op één is. Maar als je om vijf uur 's ochtends, [...? niet meedoen], onszelf ruimte geven, ik denk dat dat resoneert in mij. Als we onszelf ruimte geven, en dat doen we met een aantal hier gelijktijdig, dan is er verbinding. Dat is de beste verbinding die er is.

Martijn: Dat is mooi, ik reed op weg hier naartoe en er was een hele rij met allemaal windmolens. Ik zit zo in de auto en kijk naar de mensen om me heen. En die kijken naar mij zo, ik vul het even in hoor van wat moet die man nou kijken. Ja, ik vind het gewoon leuk om af en toe te zien wie er naast me rijdt. Ik kijk naar die windmolens en in één keer draaien al die windmolens precies tegelijk. De hele rij. Dat is hem.

Iemand: Mooi om op jou in te gaan, wat je vraagt.

Een paar dagen geleden hebben we een overleg gehad over de NAVO-top die binnenkort zeg maar in de tijd gaat beginnen en daar zijn voorbereidingen voor getrokken.

We hebben daarover gesproken met elkaar. In multilagen met elkaar overlegt. En daar eigenlijk ook al, doordat we dat al deden, al dingen zoals we het ook al nu met elkaar terug observeren, herschreven hebben.

Want voor mij is het eigenlijk, de top is ook waar wij dan ook aanwezig zijn.

We worden niet uitgenodigd, maar wat we nu doen, dat doen we dan tegelijkertijd er doorheen weven.

Aan mijn vraag alleen, de Operation Octopus Black Box, dat was ook een thema wat ik wilde bespreken.

Maar mijn vraag is eigenlijk, wat kunnen we nu eigenlijk, ja, niet, wat kunnen we met elkaar, niet jij, maar wat kunnen we met elkaar nu hier in beweging zetten?

En voor mij is het gevoel dat we nu echt moeten focussen en concentreren.

Want het is een, als ik het even kijk puur naar de buitenkant een grote operatie die in Nederland plaatsvindt. Daar ga ik niet een vijf dagen van tevoren eens een keertje op het nieuws kijken. Wil al iets eerder aan staan. En dat is eigenlijk wat we nu opgericht hebben.

Martijn: Mooi. Nodig. Heel nodig.

Je merkt ook dat je tot actie kunt komen als je de noodzaak waar het allemaal over gaat ook door hebt. Ik ben daar ook al enkele zoals velen hier aanwezig weten daar ben ik al heel veel jaren mee bezig om door middel van inzichten en gevoelens blootstellen aan bepaalde onderwerpen en verbinding leggen met elkaar.

Om dat naar een actie toe te brengen.

Ik ben ook niet voor niets gaan verhuizen om een centrum punt te versterken.

Ik reis dermate veel dat ik niet meer van Friesland weer naar Kerkenveld kan reizen. Ik moet dingen ertussen uit halen om eenvoudiger en ook heel rustig te kunnen navigeren. Dus ik ben ook op mijn manier bezig om dat te doen.

Dus wat is het concreet?

Dit is een dag van waarin we een soort innerlijk beraad kunnen hebben met onszelf en met elkaar. Eens even goed de zaken over denken. Je zou het ook kunnen zien als een spontane, want ja het wordt niet vooropgezet. We weten immers niet waar we het van tevoren precies over gaan hebben.

Maar het is een soort briefing, een nieuwe briefing aan onszelf met elkaar, om tot dat moment te komen waarin we dat ook zijn.

Ik ga daar, net als wat jij vertelt, en veel andere mensen ook heel serieus en gefocust mee bezig. Maar wel altijd vanuit de vrijheid. Dus programmaloos blijven. En toch moeten er echt wel dingen gebeuren. En ik ben de hele dag al aan het invoelen om te kijken of ik bepaalde dingen kan zeggen.

Maar ik kan het nog niet zeggen, bepaalde dingen.

En dat is niet om geheimen te creëren.

Ik begrijp ook dat soms mensen daar heel boos over kunnen worden.

En ik begrijp dat ook omdat je gewoon juist openheid wil.

Er zijn een aantal dingen die ik nu op dit moment, en waar ik mee bezig ben, nu nog net niet kan zeggen. Nog net niet, maar het komt.

Volg nou gewoon dat wat jij doet en voelt. Ik doe dat ook.

We komen elkaar allemaal tegen, heel binnenkort.

En dan gaan we het gewoon rechtstreeks implementeren. De lijnen die liggen open.

Er wordt geluisterd naar wat we zeggen. Er wordt ook geluisterd naar wat we voelen. Er is heel veel kennis op dit gebied.

Er is heel veel open. Het is een hele bijzondere wereld.

Het is heel bijzonder om dit te doen. Ja.

Iemand: Kan je nog wat meer zeggen over de NAVO? Wat daar precies besproken gaat worden? Volgens mij weet jij daar meer van. [stukje niet hoorbaar].

Iemand anders: Wij zijn de NAVO.

Iemand: Ik heb het gevoel dat daar gewoon zoveel staat te gebeuren op dat moment. Hoe ze alles aanpakken. Het is iets heel belangrijks voor over de hele wereld. Dus ik heb het idee dat daar iets anders neergezet wordt als wat wij nu denken. Ik weet helemaal niet wat ik erover denk, maar er staat wat te gebeuren.

Martijn: Nou, kijk, de NAVO is uiteraard een militaire organisatie, een alliantie. En de NAVO, die wordt dan zeg maar officieel wordt de NAVO, bestaat natuurlijk door alle leden van de NAVO. En de staatshoofden of de regeringshoofden, die zijn de uiteindelijk degenen die daar bijvoorbeeld in dit geval naar Den Haag naar toe gaan.

Maar de beperkte macht van staatshoofden, en die is echt beperkt, dat zijn echt niet de illuminatie, die is eigenlijk 0,0. Het is meer voor de vorm.

Het is voor de vorm dat die mensen allemaal bij elkaar komen.

Het is net als bij een stichting, dan moet je één keer per half jaar een officiële ledenvergadering houden of een voorzitter moet even stempelen.

Dan pas de vergadering. Eigenlijk is dat dit ook.

Er zijn 27.000 militairen voor nodig, maar er komen regeringsleiders bij elkaar.

Maar die regeringsleiders hebben verder helemaal niets in de melk te brokkelen ten opzichte van je vraag erachter.

Want waar het over gaat is om maximale militaire budgeten bij elkaar te krijgen, onder de noemer van een dreigende oorlog die gecreëerd is, net als de Koude Oorlog, die gecreëerd is om al die triljarden, het is nu 2400 triljard dollar officieel, is er nu al vrijgemaakt aan budget over de hele wereld aan de militaire industrie. 2400 triljard, dat zijn bedragen daar kun je de hele wereld gewoon in één tel, bij iedereen in één keer mee oplossen. En waar gaat dat geld heen? Naar de militaire industrie. Maar wat kost dat eigenlijk om die dingen allemaal te maken? En zijn ze wel nodig? Want we hebben toch ook laserwapens?

Dus er zit een ander verhaal achter.

Dus ze komen bij elkaar om een vergadering te hebben en daar een stempel op te zetten van dit is besloten, onder de noemer van de grote dreigende oorlog, die natuurlijk ook echt op alle niveaus dreigend is gemaakt, het is, je kan niet zeggen dat de Oekraïne niet getroffen is. Het is echt heel heftig wat er allemaal gebeurt. Maar het is wel allemaal al geforceerd en die budgeten die worden aangewend om een heel groot, een heel groot programma om niet alleen op de aarde te wonen te bekostigen.

Maar daar weet Dick Schoof niks van, en daar weet Mark Rutte ook niks van. Daar weet niemand iets van en ook Donald Trump weet daar niks van. Niemand weet daar iets van. Het enige wat zij weten is dat wat er allemaal officieel wordt gespeeld en gedraaid. En dat is ook logisch.

Iemand: Heeft dat met een ander experiment te maken?

Martijn: Het heeft te maken met de terugkeer naar Mars... Daar heeft het mee te maken. *Daar* heeft het mee te maken. En de reden waarom ze daarmee bezig zijn is omdat ze ook weten dat we daar officieel vandaan komen in deze matrix. Het is allemaal binnen de matrix. Dus dit is wat allemaal waar is binnen de matrix. En ze doen dat omdat ze met techniek schouwen hebben gehad van de toekomst.

Dat het leven op aarde stopt.

Iemand: Heeft dat met tijd reizen te maken?

Martijn: Nou dat is best wel even een momentje waard om even... [Martijn ademt in].

Ik zeg niet dat het zo is, maar dit is wat er achter de schermen bekend is.

Er zijn hele grote kolonisatieprogramma's bezig.

En die zijn er al, overigens.

Vanuit de labyrint delta groepen zijn die er al.

Dat noemen ze het geheime ruimtevaartprogramma.

Die zijn er allemaal.

Maar waar we het nu over hebben, is passend bij het moment van nu.

Dit moment waarin het nu wordt ontwikkeld.

Dus daar gaat het om.

En die enorme troepenmachten is er omdat ze rekening houden met een aanslag door een buitenaardse coalitie.

Mooier kan ik het niet maken.

Iemand: Mag ik nog wat vragen, hierover? Het is bijna niet te vragen. Ik durf het niet hardop te zeggen.

Martijn: Fluister het dan in mijn oor, dan zeg ik het erna wel tegen de rest.

Iemand: Ik heb het gevoel gehad. Ik kreeg ineens een weten in mij, laat ik het zo zeggen, dat de MH370... Nou, het lukt mij niet.

Martijn: Zet eens door.

Iemand: Dat vliegtuig, dat is een tijd-reis. Het is gewoon getransporteerd naar Mars, laat ik het zo zeggen. Dat gevoel heb ik. En dat dat een eerste experiment is geweest om te kijken van hoe kunnen we dat doen. En ik weet ook niet precies er wat van, maar ik had wel iets van dat het met Mars te maken heeft. Mars, mars. En dat vliegtuig kwam er bij mij binnen. En ik kan er niet een plaatje van maken van helemaal. Maar het is wel iets wat er in mij tevoorschijn kwam. En dat het te maken heeft met enorm veel dingen. Net zoals over de hele aarde dingen worden gezegd en niet worden gezegd, onzichtbaar wordt gehouden.

Martijn: Ja, het is een wereld vol complotten en dat is geen theorie. Er is veel aan de hand. En het is ook mooi dat we ons daar bewust van zijn. Het is goed dat we ons harten, ons bewustzijn meer dan ooit openen.

Dat we goed gaan kijken.

Maar voor je het weet zit je in de boobytrap.

Voor je het weet zit je in het spinnenweb.

En plak je daaraan vast en krijg je jezelf er niet meer vanaf.

Dus blijf jezelf verbinden.

Blijf jezelf opnieuw creëren. Weer opnieuw van binnenuit voelen.

Ontwerp het moment waarin je wilt zijn. Zet neer in het veld wie je bent.

Hè dat voorbeeld wat ik al vaker heb genoemd. Een verschrikkelijk boze hond, die vreselijk blaft. Zet, ontwerp jezelf opnieuw. Schep jezelf en zend dat beeld rustig naar dat wezen toe. En je zult zien dat er een andere taal wordt uitgezonden.

[01:34:20 minuten]

Wij zijn missionarissen van een Wereld van Ooit. Allemaal.

We zijn liefdevolle wezens. E

n wij hebben best wel een beetje een moeilijke taak hier op de aarde.

Als we met elkaar steeds in een dispuut blijven belanden.

Die tijd moet echt voorbij zijn.

Iemand: Als die NAVO-bijeenkomst, die hadden ze ook in Brussel kunnen houden,

[..?] en is het feit dat ze Nederland hebben gekozen, heeft dat te maken met wat jij ooit zei dat die star-portals veranderd zijn en dat eigenlijk hier in Nederland een groot centrum is, star-portal, en dat ze dan dat verhaal over Mars..., dan denk ik nou anders kunnen ze van Den Haag uit meteen naar Mars vertrekken.

Martijn: Nee.

Iemand: [stukje niet hoorbaar] ... Maar van de Secret Space en ook van de Super Soldiers hoor je dat ze daar al lang zijn. En waarom willen ze dat dan nog weer? En wat je zegt dat het leven hierop zou houden, wat ze voorspellen, [stukje niet hoorbaar].

Martijn: Kijk, wat de alternatieve media heeft gedaan, met alle plussen en minnen is het Secret Space Program en al dat soort dingen dat dat er allemaal al is, dat ze al naar allerlei andere werelden reizen. Vanuit hier, die hebben dat heel erg in beeld gebracht, zodat wij ook denken dat dat allemaal uit deze tijd komt. Waardoor de ontwikkelingen die er nu plaatsvinden, veel mensen zullen zeggen, ah hou toch op man, dat bestaat toch allemaal al lang. Dat zeggen ze wel eens tegen mij. Dan heb ik met iemand een gesprekje, heb je wel eens van het Secret Space programma gehoord? Ja, jawel. Vertellen ze dat. Ja, dat bestaat al lang. En dan komen ze met een heel verhaal waar dat allemaal al bestaat en het is er allemaal.

Maar ze weten helemaal niet uit welke tijdslust dat komt. Dat dat nu ontworpen wordt.

Iemand: [niet goed hoorbaar].

Martijn: Er is ook heel veel ruimte voor en heel veel gewenstheid dat dat ook allemaal mag zijn. Kijk, ieder heeft zo zijn eigen plek. Ik heb ook op een bepaalde manier een plek. Ik moet ontzettend opletten dat het naar die plek gaat waar het heen moet. Tenminste, dat is mijn thuisland.

Dus het is voor mij altijd passen en meten, want ik wil niemand vanuit wie ik ben tekortdoen. Maar dat doe ik al heel gauw als ik zeg van nou we gaan nu door.

Maar daarom hebben we ook verschillende dagen waar we kunnen delen over, laat ik zeggen, persoonlijke en wezenlijke stukken, wat heel fijn is om met elkaar over uit te wisselen. Dat je ook voelt, hé wat fijn.

Dan komen we wat dichterbij elkaar. Voor mij zijn dat ook dagen waar je misschien nog even een nachtje slaapt. Of een paar nachtjes bij elkaar bent.

En met elkaar daar fijn over kan praten.

Maar de dingen die ik doe en waar ik vandaan kom.

En waarom ik zeg wat ik zeg. Staat eigenlijk los daarvan.

En voor mij is het soms al pijnlijk genoeg om juist die ruimte niet te geven.

Of als het er wel is om die ruimte op een voorzichtige manier ook weer een beetje dicht te laten gaan. Want ik wil niemand pijn doen.

Maar ik weet wel waarom ik hier sta. En dat is omdat er dingen moeten gebeuren. Dat is mijn taak en dat ga ik ook vervullen.

En dat betekent ook dat in bepaalde momenten, als er dan even geen ruimte is op bepaalde momenten van gevoelens van andere mensen, dat er ook op mij vertrouwd mag worden en ook in mij vertrouwd mag worden dat ik dat even afsla of even losgooi, weg. Niet omdat ik de ander pijn wil doen en als dat gebeurt dan zeg ik nu al het spijt me.

Maar dat zal gebeuren omdat ik ook dat moet doen waarvoor ik hier ben.

Want we hebben nogmaals allemaal zo'n enorme bagage en pijn en ik wil iedereen

graag knuffelen en dragen en ik hoop dat jij dat ook met mij wil doen. Maar er zijn nu echt dingen te doen. Die zijn er.

En daar gaan deze beraadslagingen over, niet specifiek allemaal met woord wat er moet worden gezegd maar dat het hier naar boven komt, naar boven, naar boven komt. En dat we goed kunnen zien waarom we dingen doen die hier nodig zijn. Want waarom zouden we het niet? Waarom zouden we het niet, wat jij zegt; de synchroniciteit met elkaar, waarom zouden we dat niet doen? Waarom zouden we het laten liggen? Dat is zonde.

Ik vind heel vervelend maar ik moet iets nu zeggen, vijf uur moeten wij hier weg zijn. Het is nu kwart voor vijf met het verzoek van de beheerders. Dus ook blijf niet plakken buiten, omdat deze ruimte straks al omgebouwd gaat worden en er is straks een vergadering hier. Hoe toevallig!

Iemand: Heb jij ontmoet of in je waarneming [Jeremie Secks?]

Martijn: Wat is jouw vraag daarover?

Iemand: Heb je hem..., zie je hem? Is hij in je aandacht?

Martijn: Ik weet wie hij is. Ja.

Iemand: En heb je de EU-speech gezien?

Martijn: Ja.

Iemand: Mag ik vragen wat je daarin voelde?

Martijn: Niks. Ik druk hem even dicht. Ik kom zo naar je toe. Heb een goede en fijne voortzetting van deze dag en zet hem op. En doe het. Doe het wat nodig is. Werk dit uit wat er allemaal hier gebeurt, wat er in jezelf gebeurt. Ik ben je heel dankbaar voor dat je in deze wereld aanwezig bent dat je de connectie, met ons, met elkaar hebt willen leggen. En ga in vrede weer terug naar je huis waar je vandaan komt. Wel thuis

[einde]